

□

PISMO Enciklika
Caritas in veritate
Sveti Otac
BENEDIKTA XVI.
BISKUPA
Svećenici i đakoni
Religiozni ljudi
Vjernika laika
I svim ljudima
Dobre volje
INTEGRAL Human Development
Ljubavi i ISTINE

UVOD

1. Dobročinstvo u istini za koje je Krist Isus je napravio sam svjedok sa svoga zemaljskog života, a osobito svojom smrću i uskrsnućem, je glavna pokretačka sila za istinski razvoj svakog čovjeka i cijelo čovječanstvo. Ljubav - '*Caritas*' - Je izvanrednu snagu koja pokreće ljude da se uključe s hrabrošću i velikodušnošću u području pravde i mira. To je sila koja ima svoje porijeklo u Bogu, vječna i apsolutna istina. Svaka ima svoje dobre pridržavanje projekt koji Bog ima za njega, da se ostvari puna: u ovom projektu, jer je on pronalazi svoju istinu i držeći se istine da je on postaje slobodan (usp. [GV 8,32](#)). Obrani istine, to ponuda s poniznošću i uvjerenja i svjedočiti u životu, tako su zahtjevni i nezamjenjiva oblike ljubavi. To je, zapravo, ", raduje se s istinom '[1 Kor 13,6](#)'. Svi ljudi osjećaju unutrašnji impuls za ljubav na autentičan način: ljubav i istina nikada ne može ih napustiti u potpunosti, jer su poziv kojim je Bog u srca i misli svakog čovjeka. Isusa Krista čisti iz našeg siromaštva i slobodne ljudske potrazi za ljubavi i istine i otkriva puninu ljubavi na inicijativu i nacrt stvarnog života koje je Bog pripremio za nas. U Kristu, *ljubavi u istini* postaje lice njegove osobe, poziv za nas da ljubimo braću u istinu svog projekta. On sam, u stvari, je istina (usp. [GV 14,6](#)).

2. Ljubav je kraljevski put socijalnog nauka Crkve. Sva odgovornost i predanost opisane ovim doktrine su podignute u dobrotvorne svrhe, u skladu s učenjem Isusa, je sažetak cijelog Zakona (usp. [Mt 22,36-40](#)). To daje pravi sadržaj na osobni odnos s Bogom i bližnjima nije samo princip mikro-odnosa: prijateljstvo, obitelj, mala grupa, ali isto tako i makro-odnosa: društvenim odnosima, ekonomski i politički. Jer Crkva - nauk evanđelja - jer ljubav je sve, kao što poučava St. John (usp. [1Jn 4,8.16](#)) I kao što sam spomenuo u svojoj prvoj enciklici pismu, "Bog je ljubav" ([Deus caritas est](#)) *sve dolazi iz Božje ljubavi, jer sve se oblikuje, sve je teži*. Ljubav

je najveći dar koji je Bog dao ljudima, je svoje obećanje i naša nada.

Ja sam svjestan diverzije i pražnjenja smisao ljubavi koja je ondje i sastao se s posljedičnim rizikom od nesporazuma, isključiti iz živjeli iskustva i etike, u svakom slučaju, kako bi se spriječilo pravilnu eksploataciju. Socijalnih, pravnih, kulturnih, političkih, gospodarskih, odnosno u najviše izloženi opasnosti, on je proglašen nepovezanost lako interpretirati i izravne moralne odgovornosti. Stoga je potrebno kombinirati s istinom ljubavi, ne samo u smjeru obilježeno St. Paul's "*Veritas u ljubavi*" (*F 4,15*), Ali isto tako u tom, preokrenuti i komplementarni u "*Caritas in veritate*". Istina se mora tražiti, naći i izrazio u "ekonomija" ljubavi, ali ljubav zauzvrat treba razumjeti, podršku i prakticirati u svjetlu istine. Na taj način mi ne samo da će pružene usluge u dobrotvorne svrhe, prosvijetljen istinom, ali mi smo također su doprinijeli kredit istinu, pokazuju moć autentifikacije i uvjeravanja u konkretne društvenog života. Što, ovo, nije mala stvar i danas, u društvenom i kulturnom kontekstu da relativizirati istinu, često postaju nesvjesni da to i ostalo.

3. Za to uska povezanost sa istinom, ljubav može biti prepoznat kao autentični izraz humanosti i kao pitanje od temeljne važnosti u ljudskim odnosima, čak i od javnosti. *Samo u istini ljubavi sja* i može biti uistinu iskusan. Istina je svjetlo koje daje smisao i vrijednost ljubavi. Ovo svjetlo je, odjednom, koja razuma i vjere, kroz koje inteligencija dostigne istinu od prirodnih i nadnaravne ljubavi, ona shvaca smisao davanja, primanja i zajedništva. Bez istine, ljubavi gaćice na sentimentalnost. Ljubav postaje prazan ljuska, biti ispunjen samovoljno. To je fatalna opasnost ljubavi u kulturi bez istine. To je plijen za emocije i mišljenja onih kvota, riječ zlopotrijebiti i iskrivljene znači suprotno. Istina bez granica ljubavi emotivism da nema sadržaja i društvenim odnosima, te da nema ljudskog fideism dah i univerzalna. U istina ljubav odražava osobne dimenziju i istovremeno javnost vjeru u Boga Biblije, koja je i *Agape* i "*Logos: Dobročinstvo i istine, ljubavi i Word*."

4. Zašto je puna istina, ljubav može razumjeti ih ljudi u svom bogatstvu vrijednosti, zajedničke i priopćiti. *Istina* Je li doista "*Logos*", koja stvara "*dia-logos*" i onda komunikacije i zajedništva. Istina, čime se ljudi iz subjektivne stavove i osjećaje, dopuštajući im da se izvan kulturne i povijesne odluke i susret u procjenu vrijednosti i suštinu stvari. Istina otvara i pridružuje u umovima *Logos* ljubav je to, najava i svjedok kršćanske ljubavi. U trenutnom društvenom i kulturnom kontekstu u kojem postoji rasprostranjena tendencija da se relativizirati istinu, živjeti u istini ljubavi dovodi u razumijevanju koji privrženost kršćanskim vrijednostima element ne samo koristan nego bitni za izgradnju dobrog društva i sastavni je istinski ljudski razvoj. Kršćanske ljubavi bez istine može se lako zamijeniti za rezervat dobrog osjećaja, koristan za društveni suživot, ali je marginalan. Na ovaj način ne bi bilo pravo mjesto za Boga u svijetu. Bez istine, ljubavi je ograničeno u ograničenom i privatnih odnosa. Je isključena iz projekta i izgradnju procesa ljudskog razvoja univerzalnih značenja, u dijalogu između znanja i djelovanja.

5. Ljubav je ljubav primio i dao. To je "milost" (*Charis*). Njegov izvor je izvor ljubavi za Oca i Sina i Duha Svetoga. Te ljubavi Sina koji se spušta na nas. To je kreativan ljubav, pa smo, otkupljuje je ljubav, tako da smo ponovo. Ljubav je otkrio i donio Krist (usp. *GV 13,1*) i "izlio u srcima našim po Duhu Svetom" (*Rm 5,5*). Primatelji Božji ljudi su teme ljubavi, pozvao da se sredstva izlije milost Božju ljubav te stvoriti mreža ljubavi.

U ovom dinamičnom ljubavi primljenih i dati odgovore na socijalni nauk Crkve. *To*

je "Caritasa u veritate u D socijalne: Od navješćujući istinu o Kristu u društvu. Ova doktrina je služba ljubavi, ali u istini. Istina čuva i izražava snagu oslobođenja ljubavi događanja u sve novo u povijesti. To je, odjednom, istina vjere i razuma zajedno u sinergiji i razlike dviju kognitivne domene. Razvoj, socijalnu skrb, odgovarajuće rješenje za ozbiljne socio-ekonomski problemi koji pogađaju čovječanstvo, imaju potrebu za tu istinu. Čak i više potrebe da je istina voli i svjedoče. Bez istine, bez povjerenja i ljubavi za istinu, nema savjesti i društvene odgovornosti, i društvenog djelovanja, pada u ruke privatnih interesa i logiku moći, uz destruktivan učinak na društvo, posebice u društvu kao Globalizacija, u teškim vremenima kao što je danas.

6. " *Caritas in veritate* 'Da li je princip koji se vrti oko socijalni nauk Crkve, princip koji se oblikuje u operativnoj kriterija moralne smjernice. Oni su željeli privući dva u posebno, ciljajući posebice opredjeljenost za razvoj globalnog društva: *pravde i opće dobro*.

Justice prvi. *Ubi Societas, IBI IUSS*svaka tvrtka razviti vlastiti sustav pravosuđa. *Dobročinstvo premašuje Justice*Jer ljubav je dati, ponuditi od 'mojih' druge, ali nikada bez pravde, koji vodi neki to dati drugima ono što je "njegova", što je pravo zbog njegova bića i njegove djeluju. Ja ne mogu "donirati" do druge moje vlastite, ne daje mu ono što je on prvi natječe se prilično. Tko ljubi ljubav je iznad svih drugih prava na njima. Ne samo da pravda nije stranac u dobrotvorne svrhe, ne samo da nije alternativa ili paralelno na ljubavi, pravednosti ", neodvojiva od ljubavi" [1], Intrinzična na njega. Pravda je prvi put ljubavi ili, kad je imao za reći Pavao VI, "Minimalan stupanj it [2], Sastavni dio te ljubavi "djelom i istinom" (1Jn 3,18), Koja poziva apostola Ivana. S jedne strane, ljubav zahtijeva pravda: priznavanje i poštivanje legitimnih prava pojedinaca i naroda. To će učiniti za izgradnju grada čovjeka "po zakonu i pravdi. Drugo, preko ljubavi pravde i potpunu logici dara i praštanja [3]. "Grad čovjek" nije promovira samo izvješća o pravima i dužnostima, ali čak i više, čak i prije nego je izvješća o nesebičnosti, milosrđa i zajedništva. Ljubavi i uvijek manifestirati u ljudskim odnosima Božja ljubav, ona daje vrijednost svakog teološkom i spasonosna opredjeljenje za pravdu u svijetu.

7. Mi također moraju jako usredotočiti na opće dobro. Za ljubav je netko da će svoje imovine i učinkovito raditi za to. Uz pojedine proizvode, tu je dobro povezan sa društvenom životu ljudi: opće dobro. To je dobro "mi-sve", formirana od strane pojedinaca, obitelji i srednje skupine koje dolaze zajedno u društvenim zajednicama [4]. To nije dobro istražen za vlastitu korist, ali za ljude koji su dio društvene zajednice i da samo ona može istinski i djelotvorno postižu svoje vlastito dobro. Hoće *common good* i boriti se za to *nema potrebe za pravdu i ljubav*. Rad za opće dobro je voditi brigu s jedne strane, i koristiti druge, te kompleks institucija koje pravne strukture, građanskih, političkih, kulturnih društveni život, koja time poprima oblik *polis* gradova. On voli učinkovitije sljedeće, kao što smo zalagati za opće dobro koje služi svojim stvarnim potrebama. Svaki kršćanin je pozvan na ovu ljubav, na način njegov poziv iu skladu sa svojim mogućnostima pojava u *polis*. To je institucionalni put - mi također možemo reći političkog - o ljubavi, ne KV i sječe, nego što je ljubav koja ispunjava sljedeće direktno, izvan institucionalnih posredovanja *polis*. Kad ljubav dušu, predanost općem dobru ima veću vrijednost nego što je obveza samo svjetovnih i političkih. Kao i bilo opredjeljenje za pravdu, to je upisan u svjedočanstvo božanske ljubavi, koja djeluju na vrijeme pripremiti vječni. Djelovanje čovjeka na zemlji, kada se inspiriran je ljubavlju i potporu, pomoć graditi univerzalno *City of God* na koje predujmovi priča o ljudskoj obitelji.

U društvu u procesu globalizacije, opće dobro i predanost, ali to ne može uzeti dimenzije cijele ljudske obitelji, odnosno zajednica naroda i država [5] Dati oblik jedinstva i mira *gradski čovjek* čine ga pomalo predosjećanje nagovještaj grad bez barijera prema Bogu

8. 1967 enciklici *Populorum progressio*, Moj časní prethodnik Pavao VI veliki osvjetljeni temu razvoja osoba s sjaj istine i svjetla slatkoću ljubavi Kristovoj. On je rekao da navještaj Krista prvi je i glavni čimbenik razvoja [6] I ostavio nas hoda na isporuku putu razvoja sa svim svojim srcem i sa svim našim obavještajne [7], Tj. sa žarom ljubavi i mudrosti i istine. To je originalni istinu Božje milosti koja nam je darovana, otvaranje naš život dar i omogućuje da se nada za "razvoj cijelog čovjeka i svih ljudi" [8], U prolazu "sa manje ljudske uvjete za humanije uvjete" [9], Dobivena osvajanjem teškoće koje neizbježno susret uz put.

Više od četrdeset godina nakon objavljivanja enciklike, ja namjeravam da se pokloni i plaćati danak memorija velikoga Pape Pavao VI, Nastavak njegovo učenje o *integralni razvoj ljudskih* i stavljen u putu pratiti ih, do popusta sadašnje vrijeme. Ovo ažuriranje proces započeo s enciklikom *Zabrinutost Rei Socialis* Kojim sluga Božji Ivan Pavao II htio u spomen na objavljivanje *Populorum progressio* povodu njegove dvadeseta obljetnica. Do tada, kao spomen bila rezervirana samo za *Rerum Novarum*. Posljednjih dvadesetak godina, izražavam svoje uvjerenje da *Populorum progressio* zaslužuje da se smatrati ' *Rerum Novarum* suvremenog doba ', koja osvjetljava put čovječanstva u procesu ujedinjenja.

9. Ljubav u istini -- *Caritas in veritate* - Je li veliki izazov za Crkvu u svijetu progresivnog i prožima globalizacije. Rizik našeg vremena je činjenica da ovisnost između pojedinaca i naroda ne plaćaju cijeli etike svijesti i inteligencije, od kojih može nastati kao rezultat uistinu ljudskog razvoja. Samo sa *ljubavi, prosvjetljen svjetlom razuma i vjere* Je li moguće ostvariti ciljeve razvoja sa humanije i humanizing vrijednost. Dijeljenje sredstava i izvora, od kojih pravi razvoj se ne može održavati isključivo tehničkom napretku i izvještaje iz puke praktičnosti, ali potencijal za ljubav koja pobjeđuje zlo dobrim (usp. *Rm 12,21*) I otvara se uzajamnost savjesti i slobode.

Crkva nema tehničkih rješenja za ponuditi [10] I ne očekuje "bilo koji način miješati u politiku država" [11]. Ali, istina je poslanje ostvariti, u svakom vremenu i slučajevima, kako bi se mjeri društvo čovjeka, njegovo dostojanstvo, njegov poziv. Bez istine padnemo u viziju života i skeptičan empirista, ne mogu ustati na praksi, zašto ne uzeti interes vrijednosti - ponekad čak i značenje - prema kojima se sudac i usmjeriti. Fidelity zahtijeva čovjeka *vjernost istini* to je samo *garancija slobode* (usp. *GV 8,32*) I *mogućnost integralnog ljudskog razvoja*. Tako Crkva istraživanja, neumorno naviješta i prepoznaje gdje god se ona pojavljuje. Ova misija je istina je neophodna za Crkvu. Njezina socijalna doktrina je jedini trenutak u ovom najava: to je služba za istinu koja oslobađa. Otvoreno do istine, što dolazi od znati socijalni nauk Crkve to prihvaća, ujedinjuje fragmentima koji se često nalazi, i mediji uvijek živio u novom društvu pojedinaca i naroda [12].

PORUKA OF *Populorum progressio*

10. Čitanje *Populorum progressio* Za više od četrdeset godina nakon objavljivanja, pozvao da ostanu vjerni njegovu poruku ljubavi i istine, s obzirom da dio specifičnih nauka Pavao VI i, općenito, u tradiciji Crkve društvenog nauka. Jesu li onda procijeniti različite uvjete da se sada, za razliku od tada, tu je problem razvoja. Ispravna gledišta, dakle, da je *Tradicija apostolske vjere* [13], Antička baština i nove, od kojih *Populorum progressio* bi se dokumentu bez korijena i razvojna pitanja bi se smanjiti samo na socioloških podataka.

11. Objava *Populorum progressio* došlo odmah nakon zaključenja Drugi vatikanski koncil. Istoj enciklici ističe, u prvom paragrafima, njegov bliski odnos s Vijeće [14]. Ivan Pavao IIDdvadeset godina kasnije, u *Zabrinutost Rei Socialis* naglasio je, pak, plodan odnos s enciklikom Vijeće i, posebno, s Pastoralna konstitucija *Gaudium et spes* [15]. Također želim podsjetiti ovdje važnost Vatican II enciklika Pavao VI i za sve sljedeće socijalnog nauka pape. Vijeće pripada ono što je uvijek za istinu vjere, ili da je Crkva, bude u službi Boga, je služiti svijetu u pogledu ljubavi i istine. To je iz ove vizije je pokrenuo Pavao VI reći da dvije velike istine. Prvi je da *cijele Crkve, u njegovu cijelog bića i djelovanja, kada je najavljen, u slavi i ljubavi, ima za cilj promicati cjeloviti razvoj čovjeka*. To je javna uloga koja nije ograničena u svojim aktivnostima pomoći ili obrazovanje, ali pokazuje svu svoju energiju u službi promicanja univerzalnih Brotherhood of Man i kada on može koristiti režima slobode. U mnogim slučajevima ovo je spriječen od strane zabrane i sloboda od progona ili je to isto ograničen kada je smanjena javna prisutnost Crkve isključivo za svoje karitativne djelatnosti. Druga istina je da *autentični razvoj čovjeka na jedinici cijelu osobu u svim njezinim dimenzijama* [16]. Bez nade vječnoga života, ljudski napredak u tom svijetu je bez daha. Zatvorene u povijesti, to je izložena riziku da bude svedeno na samo povećati zrakoplovne čovječanstvo gubi hrabrost biti na raspolaganju za robe veći za velike i nezainteresiran inicijativa zahtijeva univerzalnu ljubav. Čovjek ne razvija sa svoje vlastite snage, niti razvoja može se jednostavno uzima izvana. Tijekom povijesti, često se smatra da je stvaranje institucija bio je dovoljan da se osigura čovječanstvo ostvarenje prava na razvoj. Nažalost, on je stavljen previše povjerenja u tim institucijama, kao da bi mogli postići željeni cilj u automatski način. U stvarnosti, institucije sami nisu dovoljno, jer je sastavni ljudskog razvoja je poziv prije svega, i na taj način podrazumijeva slobodan i potporu od strane svih odgovornosti. Takav razvoj zahtijeva također transcendentne viziju osobe u potreba od Boga, bez njega razvoja ili uskrati ili se dodjeljuje samo na rukama čovjeka, koji pada u pretpostavka of self-spasenja i konačno promovirati razvoj dehumanized. Osim toga, jedini susret s Bogom, ne može "je uvijek vidjeti samo u drugima" [17], Ali da u njemu prepoznati sliku Božju, i na taj način dolazimo na uistinu otkriti svaki ostali i razviti ljubav koja "postaje briga i skrb za međusobno" [18].

12. Veza između *Populorum progressio* i Vatican II ne predstavlja pauzi između socijalnog nauka Pavao VI i da od njegova prethodnika, pape, jer Vijeće predstavlja produblјivanje učiteljstva u kontinuitet života Crkve [19]. U tom smislu, ne pomaže u razjasnili neke sažetak podvrstama socijalnog nauka Crkve koje se odnose na učenje socijalnih kategorija papinske vanjske istog. Postoje dvije vrste socijalnog učenja, koncilskoj pre-i post-Vatikana II, različiti, ali *single poduka, dosljedan i istovremeno uvijek nove* [20]. To je pošteno ukazati na osobitosti jedne ili enciklici učenje bilo pape, ali nikada izgubiti iz vida konzistentnost cijelog *corpus* naučan

[21]. Dosljednost ne znači zatvaranje sistema, nego vjernost dinamičan svjetlo primio. Socijalni nauk Crkve svijetli sa svjetlom koje se ne mijenja i uvijek nove probleme koji se pojavljuju [22]. To štiti i stalno i povijesni karakter ovog 'bogatstvo' doktrina [23] Koji je, sa svojim specifičnostima, još uvijek je vitalan dio tradicije Crkve [24]. Socijalni nauk je izgrađena na temelju koje je apostolima da crkveni oci te je nakon toga prihvatio veliki ljekari i temeljit kršćanske. Ova doktrina seže u konačnici se novi čovjek, da "posljednji Adam postao oživljujući duh" (*1 Cor 15,45*) I da je princip ljubavi da se "nikada ne prestaje" (*1 Kor 13,8*). I svjedoče svetima i onima koji su dali svoje živote za Krista Spasitelja u području pravde i mira. Ona izražava proročku zadaću papa voziti apostolsku Crkvu Krista i raspoznavati nove zahtjeve evangelizacije. Iz tih razloga, *Populorum progressio*, uključeni u mainstream tradicije, još uvijek je u stanju razgovarati s nama danas.

13. Osim svojih važnih odnosa s cijelom socijalni nauk Crkve, *Populorum progressio* usko je vezana uz *Učiteljstvo od ukupnog Pavao VI* i, posebno, sa svojim socijalnog nauka. Njegov socijalnog nauka je sigurno vrlo značajan: On ističe vitalne važnost evanđelja za izgradnju društva u skladu s slobodu i pravdu u povijesnoj perspektivi, ideal društva nadahnuto ljubavlju. *Pavao VI* jasno kao socijalna pitanja postala svjetski [25] I uze poziv međusobno guranje do ujedinjenja čovječanstva i kršćanski ideal jednog obitelji naroda, ujedinjeni u zajedničkom bratstva. *On je ukazao na razvoj, ljudski i kršćanski pogled, srce kršćanske socijalne poruku* i predložila kršćanske ljubavi kao glavna snaga u službi razvoja. Potaknut željom da se ljubav Kristova potpuno vidljiv našem suvremenom *Pavao VI* suočavaju sa značajnim etičkim čvrstoćom, bez obzira na kulturne slabosti svoga vremena.

14. Uz apostolsko pismo *Octogesima Adveniens* 1971 *Pavao VI* tada se bavi temom uloge politike i *prijetnje ideološke i utopijske vizije* koja potkopava kvalitetu etike i ljudskih. Teme su usko povezani s razvojem. Nažalost, negativni ideologije cvatu neprekidno. Tehnokratske ideologije, osobito jak danas, *Pavao VI* već upozorio [26] Svjesni velike opasnosti od povjerio cijeli proces razvoja jedne tehnike, jer se na taj način ne bi imao upute. Tehnika, uzeti u sebe, je ambivalentan. Iako danas postoje oni skloni povjeriti sve taj proces razvoja, svjedoci smo početka druge ideologije koji odbijaju *potpuno* korisnost razvoja dolazi, smatra se radikalno anti-ljudske i samo nosač degradacije. Dakle, te kraj gore ne samo da osuđuju pristran i nepoštenih načina na koji ljudi ponekad vodilja napredak, ali isto znanstvenim otkrićima, koja, ako se dobro koristi, predstavljaju priliku za rast za sve. Ideja o svijetu bez razvoja nema izražava povjerenje u čovjeka i Boga, dakle grubu pogrešku zanemarivanja ljudskih kapaciteta za kontrolu iskrivljavanje razvoja ili čak i svjestan da je čovjek constitutively je nagnut prema 'biće više. Absolutize ideološki tehničkog napretka ili piljenje utopija čovječanstva leđa to izvorni stanje prirode su dva suprotna načina za odvajanje moralnih procjena njegova napretka, a time i naše kontrole.

15. Dva druga radovi *Pavao VI* nisu usko vezane uz socijalni nauk - enciklika *Humanae Vitae* 25. srpnja 1968, i apostolska pobudnica *Evangelii nuntiandi* 8. prosinac 1975 - vrlo su važni za zacrtavanje *potpuno ljudsko značenje razvoja predlaže Crkva*. Treba stoga također čitati ove tekstove u odnosu na *Populorum progressio*.

Enciklika *Humanae Vitae* Naprezanja duž unitive i rađanja značenje seksualnosti, čime su postavljeni temelj društva, par bračnih parova, muškaraca i žena koji

međusobno dobrodošli u razlikovanja i komplementarnosti, par, dakle, otvoreni za život [27]. To nije samo moralna osoba: *Humanae Vitae* označava *jake veze između etike života i socijalna etika*, Otvaranja tematska nastava koja se postupno je preuzeo oblik u raznim dokumentima, većina nedavno u enciklici *Evangelium Vitae* od Ivan Pavao II [28]. Crkva snažno sugerira ovu vezu između etike života i socijalne etike na znanje da se ne može "imati čvrste temelje tvrtka koja - dok države poput vrijednosti kao dostojanstva, pravde i mira - to u suprotnosti najviše radikalno prihvaća i podnosi oblici nepoštivanje i kršenje ljudskih života, posebno ako je slaba i marginaliziranih "[29].

Apostolska pobudnica *Evangelii nuntiandi* Za njegov dio, ima veoma intenzivan razvoj, kao "evangelizacija - napisao Pavao VI - Ne bi bio potpun ako ga nije uzeo u obzir međusobnu privlačnost, da ste stalno na Evandjelju i konkretne života, osobnih i socijalnih prava "[30]. "Između evangelizacije i ljudskog napretka - razvoj i oslobođenje - postoje u stvari duboka veza" [31]: Polazeći od tog znanja, Pavao VI postavljen u jasan odnos između naviještanja Krista i promicanje pojedinca u društvu. *Svjedočenja Kristove ljubavi kroz djela pravde, mira i razvitka je dio evangelizacije* Jer Isus Krist, koji nas ljubi, brigu o cijeloj osobi. Ove važne lekcije se temelji misionarski aspekt [32] Socijalnog nauka Crkve kao bitan element evangelizacije [33]. Socijalni nauk Crkve je navještaj i svjedočanstvo vjere. To je nezamjenjiv alat i mjesto obrazovanja u njemu.

16. U *Populorum progressio*, Pavao VI nas je htio reći, prije svega, to je napredak, u prvobitan izvora i u svojoj biti, *zvanje*"U Božjem planu, svaki je čovjek pozvan na razvoju, jer je svaki život zove" [34]. Upravo ta činjenica legitimirati intervencije Crkve u problemima razvoja. Ako se radi o samo tehničke aspekte ljudskog života, a ne smisao svoga putovanja kroz povijest zajedno sa svojom braćom i sestrama ili drugim identifikaciju cilja ovog putovanja, Crkva bi trebao biti na to pravo raspravljati. Pavao VI Kao što je već Leo XIII u *Rerum Novarum* [35], Je bio svjestan svoje dužnosti da obavlja bilo kakav njegov ured, projektiranje svjetlu Evandelja o društvenim pitanjima svoga vremena [36].

Reći da je *Razvoj zove* svodi na prepoznavanje, prvo, da dolazi iz transcendentnog žalbu i, drugo, da se sama nije u stanju oslobodit svoj krajnji smisao. Ne bez razloga, riječ "poziv", također se pojavljuje u drugom prolazu od enciklike, koji glasi: "Tu je, dakle, bez pravog humanizma, ali otvoren za Absolute, u znak priznanja za poziv koji daje pravu ideju ljudskog života «[37]. Ta vizija razvoja je srce *Populorum progressio* a motivira sve razmišljanja Pavao VI o slobodi, istini i ljubavi u razvoju. To je ujedno i glavni razlog quell'Enciclica je još uvijek relevantna i danas.

17. Poziv je poziv koji zahtijeva odgovor i odgovornost. *sastavni ljudskog razvoja pretpostavlja slobodno i odgovorno* osoba i naroda: ne strukture može osigurati da razvoj izvan i iznad ljudske odgovornosti. "Mesijanski obećanje opterećenja, ali kreatora iluzija" [38] Uvijek na temelju svoje prijedloge na poricanje transcendentne dimenzije razvoja, sigurnost da je sve na raspolaganju. Ovo se pretvara u slabost lažne sigurnosti, jer uključuje porobljavanje čovjeka smanjuje na polovinu za razvoj, a poniznost onih koji su prihvatili poziv postaje pravi autonomiju jer oslobađa osobu. Pavao VI nema sumnje da se prepreke i ograničenja koče razvoj, ali također je istina da "svatko ostaje, bez obzira na utjecaje koji su na njega izvršio arhitekt njegova uspjeha ili neuspjeha" [39]. Ova sloboda se odnosi na razvoj koji imamo pred nama, ali, istovremeno, isto se odnosi na situacije

nerazvijenosti, koji su rezultat slučajnosti ili povijesna nužnost, ali ovisi o ljudskoj odgovornosti. To je razlog zašto "naroda gladi danas u dramatičnom pitanje pred ljudima obilja" [40]. Ovo je također poziv, apel da slobodni ljudi da slobodni ljudi na zajedničku odgovornost. Živio u Pavao VI percepcija važnosti ekonomskih struktura i institucija, ali je jednako jasna percepcija njihove prirode kao instrumenti ljudske slobode. Samo ako je besplatno, razvoj može biti potpuno ljudsko samo u sustavu odgovorne slobode može ispravno rasti.

18. Osim tražeći slobodu, *sastavni ljudski razvoj kao poziv također zahtijeva da poštuju istinu*. Poziv za napredak dovodi ljude da 'činiti, znati i imati više da bude više' [41]. No, ovdje je problem: što to znači "biti više"? Na pitanje Pavao VI odgovara s eteričnim konotacija 'pravi razvoj': ona "mora biti cjelovita, što znači promicati dobro svakog čovjeka i cijelog čovjeka" [42]. U konkurenciji između različitih vizija čovjeka, koje su predložene u današnjem društvu čak i više nego u onom Pavao VI Kršćanska vizija je osobitost afirmirati i opravdati bezuvjetna vrijednost ljudske osobe i smisao njegovog rasta. Kršćanski poziv razvoja pomaže da se u potjeru za promociju svih ljudskih bića i svi ljudi. Napisao Pavao VI "Ono što broji za nas je čovjek, svaki čovjek, svaka grupa ljudi, uključiti cijelo čovječanstvo" [43]. Kršćanska vjera se bavi razvojem ne računajući na privilegije i pozicije moći, pa čak i zaslugama kršćana, iako je bilo i tamo su sada blizu prirodne granice [44], Ali samo na Krista, koji se moraju prijaviti svaki pravi poziv za integralne ljudskog razvoja. *Evandjelje je temeljni element razvoja* Jer se u njemu Krist ", otkriva misterij Oca i njegove ljubavi potpuno otkriva čovjeka na čovjeka" [45]. Nastava svog Gospodina, Crkva ispituje znakove vremena i tumači ih i daje na svijetu ", što je posjeduje kao svoje vlastite: globalnih vizija čovjeka i čovječanstva" [46]. Upravo zato što je Bog izgovara najveći 'da' čovjek [47] Čovjek ne može pomoći, ali biti otvorena za božanski poziv za ostvariti vlastiti razvoj. Istina razvoj je u cijelosti: ako ne cijelog čovjeka i svakog čovjeka, razvoj nije istina razvoj. To je središnja poruka *Populorum progressio* Vrijedi i danas i uvijek. Integralni ljudski razvoj na prirodnim razini, odgovor na poziv Boga Stvoritelja [48], Pitanje njihovu njegovala u "transcendentalnog humanizam, koji ... daje [čovjek] njezin najveći punina, to je krajnji cilj osobnog razvoja" [49]. Kršćanski poziv na taj razvoj plana, dakle, zabrinutost i prirodne i natprirodne, zašto, "kada je potisnuta Bog, naša sposobnost da prepozna prirodnog poretka, svrha i 'dobar' počinje smanjivati," [50].

19. Konačno, viziju razvoja kao poziv uključuje *središnjost ljubavi u njemu*. Pavao VI Enciklika *Populorum progressio* primijetio da uzroci nerazvijenosti nisu primarno materijala reda. Pozvao nas je da pogledate u druge dimenzije čovjeka. U volje, prije svega, što se često zanemaruje dužnost solidarnosti. Thought, drugo, da se uvijek ne zna povoljno će vodič. Iz tog razloga, u provođenju razvoja, su "ljudi od misli i odraz duboko, posvećena potrazi za novi humanizam koji će omogućiti modernom čovjeku da se naći" [51]. Ali ne svi. Nerazvijenost je još važnije zbog nedostatka misao je "nedostatak bratstva među ljudima i među narodima" [52]. To bratstvo, ljudi nikada ne može dobiti sebe? Sve više globaliziranom društvu čini nas susjeda, ali ne čini nam braća. Razlog, sama, je u mogućnosti to hvatanje jednakost između muškaraca i uspostavi građanske suživot između njih, ali ne uspijeva uspostaviti bratstva. Ovo proizilazi iz transcendentni poziv Boga Oca, koji nas je ljubio prvi, nastava nam ga je sin što je bratske ljubavi. Pavao VI Predstavljajući različite razine procesa ljudskog razvoja postavlja na summitu, nakon koje se odnose na vjeru, "jedinstvo u ljubavi Krista koji nas poziva sve da sudjeluju kao djeca u život živoga Boga, Oca svih men" [53].

20. Ti horizonti otvorili *Populorum progressio* Ostaju od temeljne važnosti za dah i dati smjer da naše opredjeljenje za razvoj naroda. *Populorum progressio* Dalje, opetovano ističe *hitnosti reforme* [54] I tvrdi da je pred velikim pitanjima nepravde u razvoju naroda djeluju sa hrabro i bez odlaganja. Ovo *žurnost je uvjetovano i ljubavlju u istini*. To je ljubav nas Kristova obuzima " *Caritas Christi urget nos* (2. *Korinćanima* 5,14). Žurnost upisan je ne samo u stvari, ne samo da potječe dall'incalzare događanja i problema, ali i iz istog udjela: ostvarenje istinskoga bratstva. Relevantnost tog cilja je takva da je naša otvorenost za sve to razumjeti na način i mobilizirati posebno sa "srcem" kako bi se razvije postojećih poslovnih procesa i socijalne ishode potpuno ljudsko.

DRUGO POGLAVLJE

RAZVOJ LJUDSKIH

U naše vrijeme

21. Pavao VI imali *sveobuhvatnu viziju razvoja*. Pojam 'razvoj' bi upućivali na cilj kretanja ljudi u prvom redu gladi, bijede, bolesti i nepismenost su endemične. Od gospodarskih gledišta, to je značilo njihovo aktivno sudjelovanje i pod jednakim uvjetima u ekonomski proces međunarodnog stajališta društva, njihova evolucija prema obrazovani i brige društva, od političkih stajališta, konsolidacija demokratskih režima može osigurati slobodu i mir. Nakon toliko godina, dok gledate sa zabrinutošću razvoj i perspektive kriza koje slijede u ovim vremenima, *Pitam se što smo očekivanja Pavla VI su zadovoljni* model razvoja koji je usvojen u posljednjih nekoliko desetljeća. Tako priznajući da je crkva odnosi su se temeljili samo na tehnološku sposobnost čovjeka da zna kako se postaviti realne i uvijek znaju kako pravilno upravljati alata na raspolaganju. Dobit je korisno ukoliko, kao sredstvo, je usmjeren prema kraju koji pruža osjećaj koliko proizvoditi kao kako ga koristiti. Isključivo u svrhu profita, ako je loše proizvedena i bez opće dobro kao i zadnji kraj svibanj uništiti stvaranje bogatstva i siromaštva. Ekonomski razvoj zagovarao Pavao VI moraju biti takvi da stvaraju pravi rasta, rastezljiva i praktične podrške za sve. Istina je da razvoj je došlo i dalje biti pozitivan faktor kojeg je poduzela milijarde ljudi iz siromaštva i, u posljednje vrijeme, je dao mnoge zemlje mogućnost da postanu učinkovite igrača u međunarodnoj politici. Valja priznati da je ekonomski razvoj i sama bila i dalje biti opterećena iz *deformacija i dramatične probleme*, Put čak i više pažnje od sadašnje krize. To nas stavlja pred izbor *improrogabilmente ganutljiv više i više sudbina čovjeka*, a to nije bez obzira na njegove naravi. Tehničke snage na terenu, inter-planetarni štetne posljedice na realno gospodarstvo u financijskog sredstva za loše koriste i više spekulativne, masivne migracijske tokove, često uzrokuje, ne samo tada biti na odgovarajući način, neregulirana iskorištavanje resursa zemlji, vodi nas do danas odražavaju na što treba pružiti rješenja za probleme ne samo nove onima obratio papa Pavao VI Ali isto tako, i iznad svega, odlučujući utjecaj na sadašnje i buduće dobro čovječanstva. Aspekti krize i rješenja, a novi mogući budući razvoj, sve su međusobno povezani, što znači da jedni druge, zahtijevaju novi napor razumijevanja i jedinstven *novo sinteza Humanističke znanosti*. Kompleksnost i ozbiljnost sadašnje gospodarske situacije s pravom nas tiče, ali moramo uzeti realan, povjerenja i nade nove odgovornosti koje zovemo scenarij svijet je potrebna duboka kulturno obnovi i ponovno otkrivanje temeljnih vrijednosti na kojih se mogu graditi bolju budućnost. Kriza prisiljava nas na ponovno inženjer naš način, dajući nam nova pravila i nove oblike angažmana, da se usredotoče na pozitivna

iskustva i odbaciti one negativne. Kriza postaje toliko *prilika za razlučivanje i planiranje novih*. U ovu tipku, povjerenje nego je podnio ostavku, treba suočiti teškoćama u sadašnjem trenutku.

22. Danas sliku razvoja *policentrični*. Glumcima i uzroka nerazvijenosti je i razvoj su višestruki, su mješovite rasjeda i osnovanosti zahtjeva. Ova brojka očekuje se gurati da biste dobili osloboditi od ideologija, koja pojednostaviti tako često umjetne stvarnosti, te dovesti do objektivno ispitati dubinu ljudske probleme. Razdjelnu liniju između bogatih i siromašnih nije tako jasno kao u vrijeme *Populorum progressio*, Kao što je već prijavljen Ivan Pavao II [55]. *World's bogatstvo raste u apsolutnom smislu, ali oni povećavaju nejednakost*. U bogatim zemljama, nove socijalne kategorije su siromašni nastaju i nove siromaštva. U siromašnijim područjima neke grupe imaju vrstu super-sudopera i potrošnje koja u kontrastu s neprihvatljivim nastavak situacijama siromaštva dehumanizing. Nastavlja se "skandal jarki nejednakosti" [56]. Korupcija i bezakonje nažalost su prisutne u oba ponašanja ekonomskih aktera i političara iz bogatih zemalja, stare i nove, kako u istoj siromašnim zemljama. Ne poštuje ljudska prava radnika su ponekad velike transnacionalne kompanije i grupe lokalne proizvodnje. Međunarodna pomoć su često preusmjeravaju iz svoje svrhe, za neodgovornost koja vrebava u lancu donatora predmet je onaj korisnicima. Čak u okviru uzroka ili nematerijalne kulturne razvoj i nerazvijenost, možemo naći isto članke odgovornosti. Postoje oblici zaštite od pretjeranog znanja o dijelu bogate zemlje, previše kruti korištenje prava intelektualnog vlasništva, osobito u području zdravlja. U isto vrijeme, u nekim zemljama i dalje slaba kulturnih obrazaca i društvenih normi ponašanja koje usporavaju proces razvoja.

23. Mnoga područja planeta, i danas, iako problematično i neujednačena, su se razvijale, ulazi u red velikih sila suđeno da igra važnu ulogu u budućnosti. To međutim, treba naglasiti *nije dovoljan za napredak iz čisto ekonomskih i tehnoloških*. Neophodno je da se razvoj mora prvo biti istinite i potpune. Gospodarski izlaz iz zaostalosti, lik je samo po sebi pozitivno, ne rješava problem kompleks promicanja čovjeka, niti za zemlje uključene u ovim napretka, niti za već ekonomski razvijenim zemljama, kao ni za one koji su još uvijek siromašan, koji svibanj pate, kao i starih oblika eksploatacije, uključujući i negativne posljedice rasta u znaku deformacije i neuravnoteženosti.

Nakon raspada ekonomskog i političkog sustava u komunističkim zemljama istočne Europe i kraj tzv "bloka" imati potrebno ukupno promišljanja razvoja. On je pitao Ivan Pavao II, 1987 Tko je naznačeno postojanje tih "blokova", kao glavni uzrok nerazvijenosti [57], Budući da je politika odnijela resursima, ekonomije i kulture i ideologije inhibiran slobodu. Godine 1991, nakon događaja iz 1989, on je također tražio da na kraju "blokova", odgovarao opsežan redizajn razvoja, ne samo u onim zemljama, ali i na Zapadu i na dijelovima svijeta koji su se razvili [58]. To se dogodilo samo u dijelu i dalje biti pravi dužnost koja bi trebala dati zadovoljstvo, možda samo iskorištava mogućnosti potrebne za savladavanje trenutne gospodarske probleme.

24. Svijet Pavao VI pred njim, iako je proces socijalizacije je već bio toliko napredan da je mogao govoriti o pitanju socijalne koje je postalo svijet je još uvijek puno manje nego danas integriran. Ekonomska djelatnost i političke funkcije održan je u velikoj mjeri unutar istog prostora odnose na pitanja i mogao onda uzajamnog povjerenja. Proizvodnja djelatnost odvijala se uglavnom unutar nacionalnih granica

i financijska ulaganja u inozemstvu imali prilično ograničeno kolanje, pa politike mnogih država i dalje može postaviti prioritete za gospodarstvo i, na neki način, vladaju evolucija s alata na raspolaganju još. Iz tog razloga *Populorum progressio* dodijeljen centralni zadatak, iako ne isključivo, na "javne vlasti" [59].

U naše vrijeme, država je u situaciji da je za borbu s ograničenjima koja svoj suverenitet stoje na putu ekonomske novi-komercijalni i međunarodnih financija, također obilježen rastućim mobilnost kapitala i financijska sredstva za proizvodnju materijala i nematerijalno. Taj novi kontekst promijenio političku moć države.

Danas, po čuva lekcije koje dolazi iz ekonomske krize koja vidi *javne vlasti* Države su se obavezale da ispravljamo greške i nedostatke, čini se realniji *nova procjena njihove uloge* i njihova moć, koja mora biti mudro razmotriti i reevaluated tako da su u stanju, kroz nove načine poslovanja, kako odgovoriti na izazove današnjeg svijeta. Sa bolje kalibriran ulogu javnih vlasti je vjerojatno da će ojačati te nove oblike sudjelovanja u nacionalne i međunarodne politike koja se ostvaruje kroz djelovanje organizacija civilnog društva u tom smjeru je poželjno da im da rastu i pažnju sudjelovanje u najdublje *res publica* od strane građana.

25. U pogledu sustava socijalne zaštite i sigurnosti, već prisutan u trenutku Pavao VI U mnogim zemljama se bore i dalje mogli boriti u budućnosti nastaviti svoje ciljeve i istinske socijalne pravde u okviru snaga promijenio duboko. Otisla je globalno tržište stimulirana prije svega od strane bogatih zemalja, tražeći preseliti proizvodnju na područjima gdje nisku cijenu kako bi se smanjio cijene mnogih roba, povećala kupovnu moć i tako ubrzati stopu razvoja usmjeren na veću potrošnje za svoje domaće tržište. Dakle, tržište potaknuo je nove oblike konkurencije među državama kako bi privukli proizvodnim centrima stranih tvrtki putem različitih sredstava, uključujući i povoljne porezne i deregulacije tržišta rada. Ovi procesi su doveli do *smanjenje socijalne sigurnosne mreže* u zamjenu za pretraživanje za više konkurentskih prednosti na globalnom tržištu, uz ozbiljnu opasnost za radnika prava na osnovna ljudska prava i solidarnosti provodi u tradicionalnim oblicima socijalne skrbi. Sustavi socijalne sigurnosti svibanj izgubiti sposobnost da ispuni svoju zadaću, kako u nastajanju i zemljama u onim ranog razvoja, kao iu siromašnim zemljama. Evo, fiskalne politike, smanjenje socijalne potrošnje, često unapređen od strane međunarodnih financijskih institucija, može ostaviti ljude bespomoćna u lice starih i novih rizika, a to je heightened bespomoćnosti zbog nedostatka efektivne zaštite po zaposlenik udruge. Niz društvenih i ekonomskih promjena znači da *sindikati* će doživjeti veće poteškoće u obavljanju zadaća koje zastupaju interese radnika, zbog činjenice da vlade, iz razloga ekonomske koristi, često ograničavaju slobode sindikata i pregovaračkog kapaciteta sindikata sebe. Tradicionalne solidarnosti mreže su u porastu kao i prepreke da bude nadvladati. Poziv socijalnog nauka Crkve, počevši *Rerum Novarum* [60], Dovedi do udrugama radnika da brani svoja prava mora biti poštovan i danas više nego jučer, pružajući brz odgovor prvi kratkovidan hitnost skovati nove sinergije na međunarodnoj razini, kao i lokalno.

La radna pokretljivost Kolega sa široko deregulacije je važan fenomen, ne bez svojih pozitivnih aspekata, jer je sposoban za poticanje proizvodnje novih bogatstva i razmjene između različitih kultura. Međutim, kada je neizvjesnost o radnim uvjetima, kao rezultat procesa mobilnost i deregulacije, to postaje endemska, stvarati oblike psihološke nestabilnosti, teškoće u izgradnju svoje vlastite staze dosljedni u postojanje, uključujući i to prema braku. Posljedica toga je nastanak

situacije ljudske degradacije, kao i rasipan društva. Odnosu na ono što se dogodilo u industrijskog društva u prošlosti, danas nezaposlenosti izaziva nove aspekte gospodarskog nepovezanost i sadašnje krize mogu samo pogoršati situaciju. Iseljenje od posla za dugo, ili dugoročna ovisnost o javnim ili privatnim, potkopati slobodu i kreativnost te osobe i njegove obitelji i društvene odnose s jakim psihološkim i duhovne patnje. Htio bih podsjetiti svima, posebno vladama uključeni pisati profil obnovljeni gospodarski i socijalni aranžmani svijeta, koji *prvi grad u očuvanje i poboljšanje čovjek, osoba, njegov integritet*"Čovjek je autor, središte i cilj svih društveno-ekonomskog života" [61].

26. Na kulturnom nivou nego u trenutku Pavao VIRazlika je još označen. Tada kulture bili su prilično dobro definiran i ima više mogućnosti da se brane od pokušaja da kulturne homogenizacije. Danas mogućnosti *interakcije između kultura* su povećani stvaranje prostora za nove perspektive za međukulturalni dijalog, dijalog koji, da bi bila djelotvorna, mora imati kao svoje ishodište intimno poznavanje specifičnih identiteta različitih dionika. Ne bi se previdjeti, međutim, da je sve veći komodifikacije kulturne razmjene danas favorizira Dual opasnost. We note, najprije, *kulturne eklekticism* često nekritički preuzeo: kultura su jednostavno staviti zajedno i smatrati kao znatno jednaki i međusobno zamjenjivati. To favorizira kolaps relativizma, koji ne pomaže pravi međukulturalni dijalog o socijalnim kulturnog relativizma znači da pristup ili kulturne grupe žive zajedno, ali odvojeno, ne pravi dijalog i na taj način, bez stvarne integracije. Drugo, tu je suprotna opasnost, što predstavlja *ravnanje kulturne* i homologaciji ponašanja i načina života. Tako je izgubljen dublji smisao kulture različitih naroda, tradicija različitih naroda, od strane osoba koje se mjeri temeljna pitanja [62]. Eklekticism i kulturne ravnanje konvergirati u razdvajanja kulture od ljudske prirode. Dakle, kultura ne znam naći svoju mjeru u naravi koja nadilazi [63], Konačno smanjenje muškarca samo kulturna činjenica. Kada se to dogodi, čovječanstvo pokreće nove opasnosti ropstva i manipulacije.

27. U mnogim državama ostaje siromašan i vjerojatno će se naglasiti ekstremne nesigurnosti života, što je posljedica manjka ponude: *Glad* još uvijek ubija mnoge žrtve među mnogim kojem Lazar nije dozvoljeno, kao što se nadao Pavao VIDa biste sjediti za stolom od bogataša [64]. *Hranjenje gladan* (usp. *Mt 25, 35.37.42*) Da li je etički imperativ za crkvu univerzalna, odgovara na lekcije solidarnosti i dijeljenja svog osnivača, Gospodin Isus je također eliminirati glad u svijetu je sada u eri globalizacije, nije cilj da se u potjeru kako bi se očuvali mir i stabilnost. Glad ne ovisi toliko o materijalne oskudice, nego nedostatka društvenih resursa, najvažnija od kojih je institucionalne prirode. Nedostaje, dakle, struktura gospodarskih institucija sposobnih i osiguranja pristupa za hranu i vodu redovito i prilagođen od strane prehrambene gledišta, oba adresiranje potreba vezanih uz osnovne potrebe hitne slučajeve i realne krize hrane, uzrokovan prirodnim uzrocima ili neodgovornost nacionalne i međunarodne politike. Problem hrane nesigurnosti treba pozabaviti u dugoročno gledano, eliminira strukturalne uzroke koji provociraju i promicati razvoj poljoprivrede u siromašnijim zemljama kroz ulaganje u infrastrukturu u ruralnim sustavi za navodnjavanje, u transportu, organizacija tržišta, u trening i širenje odgovarajuće poljoprivredne tehnike, koja je u stanju upregnuti ljudskih, prirodnih i socio-ekonomski više dostupni na lokalnoj razini, kako bi se osigurala njihova održivost u dugoročno. Sve ovo se postiže kroz uključivanje lokalnih zajednica u izbore i odluke o korištenju oranica. U toj perspektivi, korisno je razmotriti nove granice otvaraju se ispravnu uporabu tradicionalnog uzgoja tehnike i inovativne one, pod pretpostavkom da su odobreni

nakon odgovarajuće due diligence, ekološki i pozoran na najnepovoljnijem položaju stanovništva . U isto vrijeme, ne treba previdjeti pitanje pravične zemljišna reforma u zemljama u razvoju. Pravo na hranu, kao što su voda, igraju važnu ulogu u ostvarivanju drugih prava, početku, prvo, osnovno pravo na život. Stoga je potrebno da sazriju, jaka svijest koja smatra da su *prehrana i pristup do vode, kao univerzalna prava svih ljudskih bića, bez razlike ili diskriminacije* [65]. Također je važno istaknuti kako put solidarnosti za razvoj siromašnih zemalja mogao biti nacrt rezolucije od globalne krize, kao i političari i čelnici međunarodnih institucija su nedavno intuicija. Podržavajući financiranje planovi su bili inspirirani solidarnost sa siromašnim zemljama, jer su oni sami ispuniti narudžbe za potrošačke robe i razvoj svojih građana, ne može samo proizvesti pravi gospodarski rast, ali svibanj isto tako pomoć za podršku sposobnosti proizvodnja bogatim zemljama vjerojatno da će biti pogođeni krizom.

28. Jedan od najviše vidljivih aspekata razvoja danas je važnost temu *Poštivanje života* Koji mogu ni na koji način biti odvojen od pitanja koja se tiču razvoja naroda. To je pitanje koje u posljednje vrijeme postaje sve važnija, prisiljavajući nas da proširiti koncepte siromaštva [66] I nerazvijenost probleme vezane uz prihvaćanje života, posebno tamo gdje je na mnoge načine spriječiti.

Ne samo da je siromaštvo u mnogim regijama i dalje rezultate u visoke stope smrtnosti dojenčadi, ali ustraju u raznim dijelovima svijeta populacije kontrolu postupaka od strane vlade, koja često dolaze da nametnu širenje kontracepcije i pobačaja. U ekonomski razvijenim zemljama, zakoni za razliku od života su rasprostranjene i postali su uvjetovane se običaj i praksi, te promicanju anti-natalist mentalitet koji se često pokušava prenijeti na druge zemlje kao da je kulturni napredak.

Nevladine organizacije, dakle, aktivno radi za širenje pobačaj, ponekad u siromašnim zemljama promičući usvajanje prakse sterilizacije, čak i na ženama bezazlen. Tu je i sumnja da je ponekad isto pomoć u razvoju je vezan za određene zdravstvene politike koja uključuje nametanje činjenica jake kontrole rađanja. Zabrinutost su i zakoni koji pružaju i eutanazije zbog pritiska nacionalnih i međunarodnih skupina koji su zahtjevna pravno priznanje.

Otvorenosti prema životu je u srcu istinski razvoj. Kada je tvrtka za poricanje i potiskivanje života, završi više ne naći motivaciju i energiju potrebne da nastoje služiti pravi dobru čovjeka. Ako ste izgubili osobne i socijalne osjetljivosti prema pozdravni novi život, drugih oblika društvenog života je dobrodošao kako bi presušiti [67]. Prihvaćanje života temperamenta moralnu energiju i čini nas u stanju uzajamne pomoći. Kultiviranje otvorenost životu, bogati ljudi mogu bolje razumjeti potrebe siromašnih, izbjegavajte uporabu velikih gospodarskih i intelektualnih resursa da zadovolji sebičnim željama svojih građana i promicanju, umjesto toga, vrli akcije s ciljem proizvodnje moralno zdrav solidarnost, poštujući temeljno je pravo svakog naroda i svake osobe na život.

29. Postoji još jedan aspekt života danas, vrlo usko povezan sa razvojem: uskraćivanje *pravo na vjersku slobodu*. Ja uputiti ne samo za borbe i sukoba u svijetu koji još uvijek bore za vjerskih razloga, iako možda samo vjerske i pokriće drugih razloga, kao što je žeđ za moći i bogatstva. U stvari, danas često ubija sveto ime Božje, jer je u više navrata javno je istaknuo i deplored moj prethodnik Ivan Pavao II i ja [68]. Nasilje ometaju razvoj autentičnih i spriječiti razvoj naroda

prema višim socio-ekonomski i duhovno blagostanje. To se odnosi posebno na fundamentalistički terorizam u pozadini [69], Koji stvara bol, razaranja i smrti, on prestaje dijalog među narodima i velikim preusmjerava sredstva iz svojih miran i civilnu uporabu. Treba dodati da osim vjerski fanatizam u nekim kontekstima utjecati na ostvarivanje prava na slobodu vjere, čak i planirano promicanju vjerske ravnodušnosti ili praktični ateizam iz mnogih zemalja u suprotnosti s potrebama zemalja u razvoju oduzimanjem njihovih duhovnih resursa i ljudskih resursa. *Bog je jamac pravi razvoj čovjeka*. Jer, nakon što je stvorio na svoju sliku, on je također osnovao transcendentni dostojanstvo i hrani konstitutivni želju da "bude više." Čovjek nije atom izgubljen u svemiru slučajan [70] No, to je stvorenje Božje, koju je želio dati besmrtnu dušu i da je oduvijek volio. Ako je čovjek samo voće ili prilika ili potreba, ili ako ste bili na smanjenje svoje aspiracije na horizontu ograničenom situacije u kojima se živi, ako je sve bio samo povijest i kulturu, i čovjek je predodređen da transcendiru prirodu u nadnaravni život, moglo bi se govoriti rasta i evolucije, ali ne i razvoj. Kada država potiče, poučava, ili čak zahtijevati, oblici praktičnog ateizma, uskraćuje svojim građanima s moralne i duhovne snage potrebno poduzeti integralnog ljudskog razvoja, spriječivši napreduju s obnovljenim dinamičnosti u svojoj opredijeljenosti obilnija ljudski odgovor na 'Božanska ljubav [71]. To se dogodi da gospodarski razvijenim zemljama ili u nastajanju izvoz u siromašnim zemljama, u okviru njihove kulturne, komercijalne i političke, ovaj uski pogled na osobe i njegova sudbina. Je li šteta da "pretjeranog" [72] Daje autentično razvoja, kada se uz to je "moralna nerazvijenost" [73].

30. U ovoj liniji, na temu ljudskog razvoja uzima puni opseg još složenija: korelacija između njegovih različitih elemenata zahtijeva da se trebamo usredotočiti na *interakciju s različitim razinama ljudskog znanja* cilju promoviranja pravi razvoj naroda. Često se smatra da je razvoj, društveno-ekonomske mjere ili rođaka, samo treba biti implementirana kao rezultat zajedničkog djelovanja. Ova zajednička akcija, međutim, treba biti orijentirana, jer "svi društvenog djelovanja uključuje doktrinu" [74]. S obzirom na složenost problema, očito je da različite discipline moraju raditi zajedno kroz interdisciplinarnu naredio. Ljubav ne isključuje znanje, dapače, to zahtijeva, on promiče i unutar duše. Znanje nije nikada samo rad inteligencije. To svakako može biti sveden na obračun i eksperiment, ali ako želi da se mudrost koja može voditi čovjeka u svjetlu prvih načela i svoje krajnje ciljeve, mora biti "začinjeno" s "sol" ljubavi. Na taj je slijep, bez znanja i znanje bez ljubavi je sterilan. Uistinu, "onaj koji je nadahnuto istina ljubav je genijalan u otkrivanju uzroka siromaštva, naći sredstva za borbu protiv, kako osvojiti odlučno" [75]. U odnosu na pojave pred nama, u istini ljubavi zahtijeva prije svega znati i razumjeti, poznavanje i poštivanje specifičnih stručnosti svake razine znanja. Dobročinstvo se ne poslije toga, kao dodatak za rad već dovršen u raznim disciplinama, nego interakciju s njima od početka. Zahtjeve ljubavi ne proturječi onih razloga. Ljudsko znanje je nedovoljna i nalaza znanosti ne mogu sami pokazuju put prema cjeloviti razvoj čovjeka. Mi uvijek treba ići još dalje: to zahtijeva ljubavi u istini [76]. Idite dalje, međutim, ne znači da iz bilo kojeg razloga, niti u suprotnosti s nalazima svojih rezultata. Ne inteligencije, a zatim ljubav, tu su *ljubav bogat inteligencijom i obavještajno-pun ljubavi*.

31. To znači da moralni sudovi i znanstveno istraživanje mora rasti zajedno i da ljubav mora nadahnjivati ih u skladnu cjelinu interdisciplinarnan činjenica jedinstva i razlika. Socijalni nauk Crkve, koja ima " *važan interdisciplinarni dimenziju*" [77] Mogu igrati u ovoj perspektivi, funkcija izuzetne učinkovitosti. To omogućava

ljudima da vjere, teologije, metafizike i znanosti naći svoje mjesto unutar suradnju u službi čovjeka. To je posebno ovdje da socijalni nauk Crkve obavlja svoju dimenziju mudrosti. Pavao VI vidio jasno da među uzroke nerazvijenosti, postoji nedostatak mudrosti, razmišljanja, misli u mogućnosti sintetizirati smjernice [78], Za koje se zahtijeva "jasne vizije svih gospodarskih, socijalnih, kulturnih i duhovnih" [79]. Nad-segmentacija znanja [80], Zatvaranje ljudske znanosti do metafizike [81], Poteškoće dijaloga između znanosti i teologije su štetne, ne samo na razvoj znanja, ali i na razvoj naroda, jer kad se to dogodi, prepreka svoje viđenje cijele dobrog čovjeka u raznim veličinama da ga karakterizirati. 'Širenje naše koncept razuma i njihova primjena "[82] Je bitno, da biste mogli pravilno odmjeriti sve uvjete za izdavanje rješenja razvoj i socio-ekonomskih problema.

32. Velika vijest, da je kontekst razvoja ljudi danas stavio u mnogim slučajevima potrebe za *nova rješenja*. Oni su se naći zajedno u zakonima svake činjenice i, u svjetlu cjelovita vizija čovjeka, koji odražavaju različite aspekte ljudske osobe, pokrio svoje oči pročišćena u ljubavi. Vi ćete otkriti izvanredne konvergencija, a zatim konkretne mogućnosti rješenja, bez davanja bilo koji bitni dio ljudskoga života.

Dostojanstva osobe i zahtjeve pravednosti zahtijeva da se, posebno danas, gospodarske mogućnosti ne pretjerano povećanje i moralno neprihvatljive razlike u bogatstvu [83] I da ćemo i dalje nastaviti ono što *prioritet cilj rada* ili njegov nastavak za sve. Na bliže ispita, to je također zatražila od "ekonomskih razloga". Povećana sistemski nejednakosti između društvenih grupa unutar iste zemlje i između populacija različitih zemalja, i to masivni porast siromaštva u relativnom smislu, ne samo da teži nagrizati socijalnu koheziju, te na taj način čini opasnost za demokraciju, ali isto tako ima negativan ekonomski utjecaj, uz postupnu eroziju "socijalnog kapitala", odnosno da je skup odnosa povjerenja, pouzdanosti, poštovanje pravila, koja su neophodna za svakog civilnog društva.

To je uvijek ekonomija nam govori da situacija strukturalne nesigurnosti stvara antiproduktivni stavova i gubitak ljudskih resursa, jer radnici imaju tendenciju da se prilagode pasivno automatske mehanizme, nego osloboditi kreativnost. U ovom trenutku postoji konvergencija između ekonomije i moralnih vrednovanja. Ja *ljudski troškovi su još više ekonomski troškovi* i gospodarski poremećaj da će uvijek i ljudski troškove.

Treba također napomenuti da ravnanje i kultura na tehnološku dimenziju, u kratkom razdoblju svibanj pomoći za proizvodnju profita na dugi rok koči međusobnog obogaćivanja i dinamičnom timu. Važno je razlikovati između gospodarskih i socioloških kratkoročne i dugoročne. Niža razina zaštite prava iz rada ili odricanjem u odnosu mehanizam za preraspodjela prihoda kako bi dobio veću međunarodnu konkurentnost zemlje spriječiti pojavu razvoja dugo trajanje. Tada se mora pažljivo razmotriti posljedice na ljude sadašnjih trendova prema gospodarstvu kratko, ponekad vrlo kratkom roku. Ovo zahtijeva *nove i dublje refleksije o gospodarstvu i njegove potrebe* [84], I sveobuhvatan pregled te budućnost razvoja modela, za ispravljanje kvarova i distorzije. Na taj način zahtijeva, u stvari, stanje ekološke zdravije našeg planeta, a posebno poziva za kulturne krize i moralni integritet, čiji su simptomi odavno vidljivo diljem svijeta.

33. Više od četrdeset godina nakon *Populorum progressio*, Njegove osnovne teme, napredak, *ostaje otvoreno pitanje*, Napravio više akutnih i hitna ekonomske i

financijske krize iz održava. Ako imate neka područja planeta jednom već opterećeni siromaštvom, doživjela značajne promjene u pogledu gospodarskog rasta i sudjelovanje u svjetskoj proizvodnji, druga područja i dalje žive u situaciji krajnje siromaštvo usporediv s postojećim u trenutku Pavao VI Naprotiv, u nekim slučajevima čak može govoriti o pogoršanju. Značajno je da su neki uzroci ove situacije već su identificirani u *Populorum progressio* Kao što su visoke carine koje predstavlja gospodarski razvijenih zemalja i spriječiti koje proizvode iz siromašnih zemalja do tržištima bogatih zemalja. Drugi uzroci, međutim, da je enciklika bila jedina zasjenio, kasnije pojavila jasnije. To je slučaj evaluacije procesa dekolonizacije, tada u punom jeku. Pavao VI omiljen put da se u autonomne slobode i mira. Nakon više od četrdeset godina, moramo priznati kako je ovaj proces bio težak, da li zbog novih oblika kolonijalizma i ovisnosti starih i novih hegemonijske zemalja, kako za ozbiljnu neodgovornost interne istim zemljama postali nezavisni.

Glavna inovacija je *eksplozija planetarni međuovisnost* Sada obično poznata kao globalizacija. Pavao VI su dijelom očekivati, ali uvjeti i žestina s kojom se danas razvila su zadivljujući. Rođen je u ekonomski razvijenim zemljama, taj proces je po svojoj naravi je proizvedena angažman svih gospodarstava. To je bio glavni pokretač za odlazak nerazvijenost cijelih regija i sama je veliku priliku. Međutim, bez vodstvom ljubavi u istini, to potisak mogu doprinijeti stvaranju globalne opasnosti od oštećenja do sada nepoznatih i novih podjela u ljudskoj obitelji. Za tu ljubav i istinu nas staviti u nove i kreativne napore, svakako vrlo široke i kompleksne. Ovi *rastegnuti razuma i čine ga u stanju znanja i vodiča te imponzantan novu dinamiku*, Poticanje pogled "civilizaciju ljubavi" sjeme koje je Bog stavio u svakom ljudi u svakoj kulturi.

POGLAVLJE III

Bratstva, EKONOMSKI RAZVOJ I CIVILNO DRUŠTVO

34. *ljubavi u istini* mjestima čovjek ispred nevjerovatan doživljaj davanja. Ova ponuda slobodan je prisutan u njegovu životu u mnogim oblicima, često ne prepoznaju zbog proizvodnje samo utilitarne i pogled na život. Ljudsko biće je napravio to dar koji izražava i provodi dimenziju transcendencije. Ponekad se suvremeni čovjek je pogrešno se sumnja da su jedini autor od sebe, njegov život i društvo. To je pretpostavka, koja proizlaze iz sebičnih zatvaranje u sebe, koji silazi - da ga stavite u pogledu vjere - iz *grieh podrijetlo*. Mudrost Crkve uvijek je predložila da bi ovaj izvorni grijeh u tumačenju društvenih činjenica i izgradnju društva: "Zanemari taj čovjek je ranjen prirodi sklona na zlo, uzrokuje ozbiljne greške u ' obrazovanja, politike, društvenog djelovanja i morala "[85]. Popis polja u kojem su nastali pogubane posljedice grijeha koje je dodao za dugo vremena čak i gospodarstva. Imamo čvrste dokaze u tim razdobljima. Uvjerenje da bude samodostatna i biti u stanju eliminirati zlo prisutan u povijesti samo svojom akcija dovela je čovjeku donijeti sreću i spasenje sa imanentno oblicima materijalnog bogatstva i društvenog djelovanja. Onda uvjerenje o potrebi za autonomijom i gospodarstva, što se ne smije prihvatiti "utjecaj" moralnog karaktera, zatraženo je čovjek do zloupotrebe ekonomski instrument pa čak i destruktivno. U dugoj vožnji, ovih vjerovanja su doveli do gospodarskih sustava, socijalna i politička pitanja koja

su prekršili slobodu pojedinca i društvenih tijela, a upravo iz tog razloga, nisu u mogućnosti kako bi se osiguralo da pravda obećanja. Kao što sam rekao u mom enciklici *Spe salvi* Na ovaj način će se ukloniti iz povijesti *Kršćanska nada* [86], Koji je umjesto toga snažan društveni resurs u službi integralnog ljudskog razvoja, tražili slobodu i pravdu. Nadam se potiče razum i daje im snagu za režiju će [87]. To je već prisutna u vjeri, koja je doista uzbuđuje. Dobročinstvo u istini da njeguje i istovremeno, manifest. Dar od Boga, potpuno besplatno, odmor u našem životu kao nešto što se ne duguje, koji nadilazi sve zakone pravde. Dar je po svojoj naravi nadilazi zasluga, njegova vladavina je višak. On ide pred nama u vlastitu dušu kao znak Božje prisutnosti u nama i njegova očekivanja za nas. Istina, koja je, kao i ljubav je dar, to je veći od nas, kako je učio od St. Augustine [88]. Čak i istinu o sebi, našoj osobnoj svijesti, tu je prije svega "podatke". U svakom kognitivni proces, u stvari, istina se ne proizvode kod nas, ali uvijek se može naći, odnosno primljena. To, kao i ljubav, "ne rodi iz misli i volje, ali nekako se nameće na ljudska bića" [89].

Zašto primljeni dar sve ljubav u istini je sila koja predstavlja zajednicu, ujediniti ljude na način, gdje ne postoje barijere i granice. Ljudske zajednice mogu dobiti od sebe, ali nikad ne može kod svoje snage da se zajednici punom zajedništvu ili se guraju preko svih granica da postane istinski univerzalno jedinstvo čovječanstva, kao i zajedništvo svaki odjel, proizlazi iz kon-poziv Riječ Božja-Ljubav. U rješavanje ovog ključno pitanje, moramo pojasniti, prvo, da logika dar, ne znači pravda, a ne suprotstavljene to kasnije i izvana, i, drugo, da je ekonomski razvoj, socijalna i političke potrebe, ako želi biti istinski ljudski, kako bi napravili mjesta za *načelo napojnica* kao izraz bratstva.

35. *Tržište* Ako ne postoji uzajamno povjerenje i generalizirani, je ekonomska institucija koja omogućuje susret među ljudima, kao i trgovci koji koriste ugovor kao pravilo njihovog odnosa i razmjene dobara i usluga između njihovih fungible, zadovoljiti njihovim potrebama i željama. Tržište podliježe načelima tzv *komutativnim pravda*, Kojim se uređuje upravo odnos davanja i primanja između ravnopravnih entiteta. No, socijalni nauk Crkve nije nikada prestala naglasiti važnost *distributivna pravda* i *Social Justice* za isti tržišnog gospodarstva, ne samo zbog mrežaste ugrađen u širem društvenom i političkom kontekstu, ali i za tkanje odnosa u kojima je shvatio. Doista, na tržištu, ostavljajući samo princip ekvivalencije vrijednosti roba kojima se trguje, ne da se proizvede socijalne kohezije koji također treba da funkcionira ispravno. *Bez unutarne oblike solidarnosti i međusobnog povjerenja, tržište ne može u potpunosti obavljati svoju gospodarsku funkciju*. I danas je to uvjerenje da je nedostajalo, a gubitak povjerenja je ozbiljan gubitak.

Na odgovarajući način *Pavao VI* u *Populorum progressio* istaknuo činjenicu da je isti ekonomski sustav će imati koristi od opće prakse pravosuđa, kao i prvi koristi od razvoja siromašnih zemalja i bogate zemlje podjednako bi bila [90]. To nije bio samo ispravna disfunkcije kroz pomoć. Siromašni se ne smatra "teret" [91], Ali i izvor iz strogo ekonomskog stajališta. Međutim, smatra se u redu je vizija onih koji misle da tržišno gospodarstvo strukturno ima potrebu udio siromaštva i nerazvijenosti kako bi se raditi najbolje. To je tržište interes u promicanju osnaživanje, ali to stvarno ne može osloniti samo na sebe, jer je u stanju proizvoditi za sebe ono što je izvan njenog dosega. Ona mora izvući moralne energije od drugih osoba koje su sposobne ih generira.

36. Ekonomska aktivnost se ne može riješiti sve socijalne probleme jednostavnim proširenjem *poslovna logika*. To je *progoni opće dobro*, Koja mora imati također i iznad svega političke zajednice. Stoga, treba imati na umu da je uzrokujući ozbiljne ekonomske dislokacije na poseban akt, koji se tereti samo za proizvodnju bogatstva, i politički, koji se tereti za pravdu provodi putem redistribucije.

Crkva je uvijek smatra da je ekonomska akcija ne treba smatrati nedruštven. Tržište nije, i ne bi trebala postati u sebi mjesto jake neodoljiv slabi. Društvo se treba zaštititi od tržišta, kao što je hoće li razvoja sadržan *ipso facto* smrti autentičnih ljudskih odnosa. Istina je da tržište može biti usmjerena na negativan način, ne zato jer je to njegova priroda, nego zato što to može adresu određene ideologije u tom smislu. Ne smijemo zaboraviti da na tržištu ne postoji u čistom obliku. Potrebno je obrazac iz kulturne konfiguracije navesti i vodič. Doista, gospodarstva i financija, kao i alate, može se zloupotrebljavati kad reference koje operator ima samo sebična. Tako da svibanj biti u mogućnosti to izraditi alate za sebe dobro u zlonamjernih alata. Ali, to je pravi čovjek da su uočljivi te posljedice, a ne instrument u sebi. Stoga je alat koji mora biti dovedena u pitanje, ali čovjeka, njegova savjest i njegove osobne i društvene odgovornosti.

Socijalni nauk Crkve vjeruje da bi moglo živjeti autentično ljudski odnos, prijateljstvo i društvenosti, solidarnosti i uzajamnosti, čak i na ekonomsku aktivnost, a ne samo iz nje ili 'iza' njega. Ekonomskoj sferi nije niti etički neutralan niti svojoj naravi nehumano i nedruštven. Ona pripada ljudske djelatnosti, a zbog ljudske mora biti strukturiran i institucionalizirani etički.

Veliki izazov imamo pred nama, izvede iz problema razvoja u doba globalizacije, te napravio još zahtjevnije od ekonomske i financijske krize, jest pokazati, kako se misli ponašanja, ne samo tradicionalnim načelima socijalne etike, kao što su transparentnost, poštenje i odgovornost ne mogu se previdjeti ili ublažiti, ali i da u *roba odnosi* il *načelo napojnica* i logika dar kao izraz bratstva mogu i trebaju *naći mjesto unutar normalnog poslovanja*. Ovaj čovjek je uvjet u ovom trenutku, ali i zahtjev istih ekonomskih razloga. To je zahtjev da se vrijeme ljubavi i istine.

37. Socijalni nauk Crkve uvijek je tvrdio da *Pravde se odnosi na sve faze ekonomske* Budući da uvijek ima veze s čovjeka i njegove potrebe. Pronalaženje sredstava, financiranje, proizvodnja, potrošnja i sve druge faze ekonomskog ciklusa neizbježno imaju moralne implikacije. *Tako svaki posao odluka je posljedica moralne*. Sve je to potvrđeno iu društvenim znanostima i trendovi suvremenog gospodarstva. Možda je nekad bio nezamisliv povjeriti proizvodnju bogatstva za gospodarstvo, na prvi dodijeliti zadatak onda politika je iskrcati. Danas je sve teže, s obzirom da gospodarske aktivnosti nisu ograničene teritorijalne granice, a autoritet vlasti i dalje biti primarno lokalnu. Za to kanona i pravde mora biti poštovan od početka, jer on obavlja ekonomski proces, a ne nakon ili bočno. Nadalje, da je tržište svibanj otvoreni prostori za gospodarske aktivnosti poduzetih od strane pojedinaca koji slobodno izabrati da obavijestite svoje djeluju na različitim principima od onih od čistog profita, bez time odricanje za izradu ekonomske vrijednosti. Mnogi izrazi gospodarstva proizlaze iz vjerskih i laika inicijative pokazuju da je to praktično moguće.

Doba globalizacije, gospodarstvo trpi od konkurentnih modela povezan s vrlo različitim kulturama zajedno. Ponašanje rezultat ekonomske i poslovne uglavnom su sastanak u odnosu na komutativnim pravde. *ekonomski* je svakako potreba

ugovor Za reguliraju odnosi razmjene između ekvivalentne vrijednosti. Ali on je također potrebna *samo zakoni* i *oblici preraspodjela* vođena politika, ali i radovi koji nose otisak *duhu davanja*. Čini se da globalna ekonomija koristi prve logike, da se razmjena ugovora, ali je izravno ili neizravno pokazuje da je on također treba druga dva, politička logika i logika dar bez povratka.

38. Moj prethodnik Ivan Pavao II te su o tom pitanju, kada je u *Centesimus Godina* istaknuo potrebu za sistem s tri teme: *Tržište, Položaj i tvrtka status* [92]. On je identificirao civilnog društva preciznije opseg *'free gospodarstvo* i bratstva, ali je ne namjerava odreći druga dva područja. Danas možemo reći da se ekonomski život mora biti shvaćen kao multi-dimenzionalni stvarnost: u svemu, u različitim stupnjevima i na specifičan način, mora biti prisutan pojavom bratskim uzajamnosti. U ovo doba globalizacije, gospodarske aktivnosti ne može biti odvojen od besplatan, što širi i potiče solidarnost i odgovornost za pravdu i opće dobro u svim svojim različitim dionicima i glumcima. To je, na kraju, od betona i duboka ekonomska demokracija. Solidarnost je prije svega osjećati odgovornim za sve [93]. Onda ne može biti delegiran samo države. Dok smo jučer mogli pretpostaviti taj najprije moramo težiti pravednosti i da je slobodan, intervenirala kasnije kao dodatak, danas moramo reći da bez velikodušnost ne može postići čak i pravde. Služi, dakle, na tržištu u kojem se slobodno može raditi, pod uvjetima jednakih mogućnosti, kompanije koja u potjeru institucionalne pripadnosti. Uz privatni profit-driven, te razne vrste javnih poduzeća bi trebao biti u mogućnosti uzeti korijen i davati one organizacije koje slijede uzajamno i produktivnog društva. I njihova međusobna usporedba na tržištu da možemo očekivati svojevršno hibridizacije poslovanje i na taj način pozornost-sensitive *civilizacija gospodarstvo*. Dobročinstvo u istini, u ovom slučaju, znači da moramo dati oblik i organizaciju na one ekonomske inicijative koje, ne niječući profita, cilj nadići logiku fer razmjena dobara i dobiti za vlastitu korist.

39. Pavao VI u *Populorum progressio* zamoljeni da konfigurirati *model tržišne privrede u stanju, uključujući barem u osnovi, svi narodi, a ne samo one s odgovarajućom opremom*. Zatražio da mi se obvezuju da će promicati humaniji svijet za sve, svijet u kojem svatko ima "nešto za dati i za primanje, bez napredak nekih kao prepreka razvoju drugih" [94]. On je time proširen na univerzalni plan iste zahtjeve i težnje sadržane u *Rerum Novarum*, Pismeni kada po prvi put, kao rezultat industrijske revolucije, pojavila ideja - svakako napredna za ono vrijeme - koje građanskog poretka potreban da bi se čak i nepokolebljiv redistributivni državne intervencije. Danas tu viziju, kao i da je smješten u opasnosti od strane proces otvaranja tržišta i društva, pokazuje da je nepotpuna u susret zahtjevima potpuno ljudsko. Kao za socijalni nauk Crkve uvijek je zadržao od svoje vizije čovjeka i društva danas je također zahtijeva dinamičke karakteristike globalizacije.

Kada logiku tržišta i države slažete sa svaki ostali i dalje monopol za svoje područje utjecaja na dugi rok manje solidarnosti u odnosima između državljanstva, sudjelovanje i članstvo, bez agencije, koji su ostali stvar u odnosu na "daj da biste dobili" samo logika razmjene, te da "daju osjećaj dužnosti," samo logika javnog ponašanja, koje je nametnuo zakon države. Pobjede nad nerazvijenost zahtijeva djelovanje, ne samo na poboljšanju transakcije na osnovi razmjene, a ne samo na transfere ustanove za javnost, ali uglavnom *progresivno otvaranje, globalni kontekst, oblike gospodarske djelatnosti karakterizira dionica nesebičnost i zajedništvo*. Binomni ekskluzivnom tržištu država podriva socijalne i ekonomske oblike solidarnosti, koje nalaze svoje najbolje tla u civilnom društvu bez da bude

svedeno na to, stvoriti društvenost. Slobodno tržište ne postoji i ne može osigurati zakonom stavova besplatno. Ipak, tržište je i politika trebaju ljudi otvoreni za recipročni dar.

40. Tekuće međunarodne gospodarske dinamike, koju karakteriziraju teške distorzije i poremećaji, zahtijevaju *duboke promjene u načinu razumijevanja poslovanja*. Stari načini života manje poduzetnike, ali i druge obećavajuće horizont. Jedan od glavnih rizika koji poduzeće sigurno je odgovoriti gotovo isključivo na one koji ulažu u njega, a završava na taj način smanjiti svoju društvenu vrijednost. Sve manje i manje tvrtke, zahvaljujući rastu u veličini i potrebu za sve više kapitala, upravlja poduzetnik koji se osjeća odgovornom za stabilan dugoročni, a ne samo kratko, život i postignuća njegova poslovanja, a manje ovisi o jednom području. Također poznat kao preseljenje proizvodnje u tvrtki mogu ublažiti osjećaj odgovornosti prema interesnih skupina kao što su zaposlenici, dobavljači, potrošači, okruženje i šireg društva oko njih, u korist dioničara, nisu vezani za određeni prostor i stoga imaju izvanrednu pokretljivost. Međunarodnom tržištu kapitala, u stvari, sada nudi veliku slobodu djelovanja. Ali, to je također istina da je širenje svijesti o potrebi za širu "društvene odgovornosti" u društvo. Iako etičkim pristupima koji pogon današnje rasprave o korporativnoj društvenoj odgovornosti nisu svi prihvatljivi iz perspektive socijalnog nauka Crkve je činjenica da je sve više rasprostranjena, vjerovanja prema kojima *Uprava Društva ne može uzeti u obzir interese samo vlasnik, ali isto tako mora preuzeti odgovornost za sve druge kategorije osoba koje doprinose život*: Radnici, kupcima, dobavljačima različitih inputa, zajednicu reference. U posljednjih nekoliko godina, primijetio je rast od kosmopolita klase *upravitelj* Tko je često reagiraju samo na podatke o glavnih dioničara obično se sastoji od anonimnih sredstava skup kontekstu njihove naknade. Čak i danas, međutim, postoje mnogi menadžeri koji su dalekovidan s analizom sve su više svjesni duboke veze koje su njihove kompanije sa teritorija, ili teritorije, u kojoj djeluje. [Pavao VI](#) zamoljeni da ozbiljno ispitati šteta da prijenos sredstava u inozemstvo na isključivu osobnu korist mogu proizvoditi svoje vlastite nacije [95]. [Ivan Pavao II](#) osjetio da *investiranje uvijek ima moralni značaj* Kao i ekonomski [96]. Sve to - to bi trebao biti ponovio - vrijedi i danas, iako je tržište kapitala je bio uvelike liberalizirano i moderni tehnološki mentalitet može dovesti do vjerovanja da ulaganje je samo tehnički, a ne ljudske i etičke. Nema razloga da se zanijekati da određene kapitala može činiti dobro, ako je uložila u inozemstvu nego kod kuće. Ali, oni moraju biti predmet ograničenja pravednosti, uzimajući u obzir kako je taj kapital je formirana i oštećenja na ljudima koji će voditi njegov neuspjeh da koriste na mjestima gdje je generirana to [97]. Mora se paziti da razlog *korištenje financijskih sredstava* i spekulativne i prinos u napast traženja kratkoročnog profita samo, a ne dugoročnu održivost tvrtke, njezine realne ekonomije i brz servis i pozornost na promicanje, adekvatne i odgovarajuće poslovne aktivnosti Čak iu zemljama u razvoju potrebna. Ne postoji razlog da se zanijekati da preseljenju, kad se uključuje ulaganja i treninga, mogu učiniti dobro za ljude u zemlji koja ga domaćini. Posao i tehničko znanje je univerzalna potreba. Nije dopušteno preseliti samo da uživaju posebne povoljne uvjete za eksploataciju ili još gore, bez stvarne stvarni doprinos lokalnoj društvo za pojavu robustan sustav proizvodnje i društvenog razvoja neophodno za stabilan.

41. U kontekstu ovoga govora značajno je napomenuti da '*Poduzetništvo* ima i mora igrati sve *polivalentan značenje*. Nastavlja Prevalencija kombinacija tržištu država mora nas navikli misliti samo poduzetnika privatnog kapitalističkog s jedne strane i drugim državnim vođama. U stvari, poduzetništvo treba shvatiti na način

artikulirati. To proizlazi iz niza razloga metaeconomiche. Poduzetništva, prije nego što profesionalni smislu, ima ljudsko [98]. To je upisan u svakom radu, viđenje kao " *actus personae* " [99], Tako da je dobro da svaki radnik je ponuđena mogućnost da daju svoj ulaz, tako da on "zna kako se rade" u kući "» [100]. Bez nesreća Pavao VI uči da "svaki radnik ima kreator" [101]. Dovoljno je da zadovolji potrebe i dostojanstvo radnika i potrebe društva, postoji nekoliko vrsta poslovanja, i izvan pukog razlika između 'privatne' i 'javnost'. Svaki zahtijeva poduzetničke vještine i izražena specifična. Kako bi se postigao gospodarstvo u bliskoj budućnosti znati da služe općem dobru nacionalnoj i globalnoj razini treba uzeti u obzir ovu prošireno značenje poduzetništva. Taj širi koncept promiče zajedničko učenje i razmjenu između različitih tipova poduzetništva, uz prijenos ovlasti iz svijeta *neprofitnim* da *dobit* i obratno, od javnosti da pravo civilnog društva iz tog naprednog gospodarstva od zemalja u razvoju.

"Također *politička* *ovlast* ima *polivalentan* *značenje* Koji se ne mogu zaboraviti, a postupak za provedbu nove gospodarske-proizvodne, društveno odgovornog i humanog. Kako planirate obrađivati poduzetništva u globalnoj diferencijal, tako da moramo promicati političke vlasti *attivantesi* raspoređen na nekoliko etaža. Integrirana ekonomija danas ne eliminirati ulogu države, nego ga obvezuje vlade da jače međusobne suradnje. Razlozi mudrost i razboritost sugerira ne previše zbrda-zdola navješćuju kraj države. U odnosu na rješavanju sadašnje krize, njegova uloga izgleda suđeno da rastu po otkupom mnogih svojih ovlasti. A tu su i narodi kojima izgradnje ili rekonstrukcije države i dalje je ključni element njihova razvoja. *Međunarodna pomoć* unutar projekt solidarnosti s ciljem rješavanja sadašnje gospodarske probleme, a ne treba podršku konsolidaciji ustavne, pravne, administrativne u zemljama koje još ne koristi u potpunosti iz tih sredstava. Osim ekonomske pomoći, mora postojati oni dizajniran za jačanje jamstva o *Vladavina prava* Sustav javne politike i djelotvorne u odnosu na kazne zatvora od ljudskih prava, istinske demokratske institucije. Nije potrebno da država ima posvuda iste karakteristike: podrška za ustavni sustavi slabosti, tako da svibanj kvalitetno biti popraćena ojačana s razvojem drugih političkih aktera, kulturnih, društvenih, teritorijalne ili vjerske, pored države. Artikulacija politike na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj, između ostalog, jedan od autocesta do biti u mogućnosti upravljati ekonomske globalizacije. To je isto tako put to izbjeći zapravo mini temeljima demokracije.

42. Ponekad se u odnosu na *Globalizacija* fatalistic stavova može vidjeti, kao da dinamiku na poslu su proizvedene od strane anonimnih bezlična snaga i struktura izvan ljudskog [102]. Ona je ovdje vrijedi podsjetiti da je globalizacija svakako treba shvatiti kao socio-ekonomski napredak, ali to nije samo dimenziju. Pod proces više vidljivo je stvarnost čovječanstva da je sve međusobno, sastoji se od osoba i naroda u kojima se taj proces trebao biti od koristi i razvoj [103], Kroz zapošljavanja, kako od strane pojedinaca i zajednice svoje odgovornosti. Prekoračenje ograničenja ne samo materijalne činjenice, već i kulturni u njegove uzroke i posljedice. Ako ste pročitali *deterministically* globalizacije, te izgubiti kriterije za ocjenjivanje i usmjeravanje. To je ljudska stvarnost i može imati ulaz na kojem različitih kulturnih usmjerenja trebaju vježbe razlučivanje. Istina globalizacije kao proces i njegove temeljne etički kriterij je podatke iz ljudske obitelji i njenom razvoju u dobro. Mora dakle angažirati teško *promovirati osobne i društvene kulture orijentacije, otvoren za transcendenciju, u procesu integracije u globalne.*

Unatoč nekim od svojih strukturalnih dimenzija koja se ne bi trebao biti odbijen, ali ne i apsolutna, "globalizacija *prije* nije ni dobra ni loša. To će biti ono što ljudi čine ga "[104]. Mi ne bi trebali biti žrtve, ali glumci, pokazuju razumnost, vođeni ljubavlju i istinom. Slijepo se protive bilo bi pogrešno stav, pristranost, što u konačnici će ignorirati proces također uključuje pozitivne aspekte, uz rizik da nedostaje velika prilika da se uključe u brojne mogućnosti razvoja ponude. Proces globalizacije, pravilno koncipiran i uspio, nude mogućnost velike preraspodjele bogatstva na globalnoj razini, kao i prije nikad nije dogodilo, ako mismanaged, umjesto toga možete podići siromaštva i nejednakosti, te kriza zarazi cijeli svijet. Morati *ispraviti kvarova*, Čak i one ozbiljne da uvedu nove podjele među ljudima i narodima unutar i osigurati da se preraspodjela bogatstva nije slučaj s preraspodjela siromaštva ili čak sa svojim naglaskom, kao mishandling sadašnje situacije možda bi nas strah. Do nedavno se smatralo da su bili siromašnih naroda ostati usidren za fiksni fazi razvoja i bili zadovoljni s filantropije ljudi razvili. Protiv tog mentaliteta je preuzeo poziciju Pavao VI u *Populorum progressio*. Danas snage od materijala koji se koriste za puštanje tih ljudi iz siromaštva su potencijalno više vremena, ali oni su došli do osloniti uglavnom isti ljudi u razvijenim zemljama, koji su u mogućnosti da bi mogao bolje koristiti liberalizaciju kretanja kapitala i radne snage . Difuzija sfera globalnog prosperiteta nije u redu, na taj način kočenja s projektima sebična, protekcionistički ili diktirana od posebne interese. Doista, sudjelovanje u nastajanju i zemljama u razvoju, sada omogućuje bolje upravljanje krizom. Tranzicije inherentan u procesu globalizacije predstavlja velike poteškoće i opasnosti koje se mogu prevladati samo ako će biti svjesni da duše antropologije i etike, koji gura od dna prema istim ciljevima humanizing globalizacije solidarnosti. Nažalost, ovo je duša često osvaja i stisnut po etičkim i kulturnim perspektivama postavljajući individualistički i utilitaristički. Globalizacija je višedimenzionalni fenomen i višenamjenskih, koja mora biti shvaćeno u različitosti i jedinstva svim njegovim dimenzijama, uključujući i teološko. To će živjeti i *orijentirati globalizacije humanosti u smislu odnosa, zajedništva i dijeljenja*.

POGLAVLJE

Razvoj naroda PRAVA I DUŽNOSTI, OKOLIŠ

43. "Univerzalna solidarnost, što je činjenica i korist za nas, to je također dužnost" [105]. Mnogi ljudi danas imaju tendenciju da se kultiviraju izgovorom nemaju ništa od nikoga, osim sebe. Vjerujem da oni imaju samo prava, a često imaju visoke barijere da prikupe odgovornost za svoje i tuđe integralni razvoj. Stoga je važno poticati svježeg razmišljanja o tome kako *prava pretpostavljaju dužnosti, bez koje će postati* [106]. Danas smo svjedoci teških koeficijenata. Dok s jedne strane, potvrditi navodnu prava, proizvoljna i pića, zahtijevajući da vidi ih je prepoznao i promovirao javnih objekata, s druge strane, postoje osnovna prava i temeljnih nepoštivanje i kršenje protiv toliko 'čovječanstvo' [107]. Često je napomenuo odnos između zahtjeva na višak ili čak i za povredu i porok, u pritoke društvima, i nedostatak hrane, čiste vode, osnovno obrazovanje ili primarne zdravstvene zaštite u određenim regijama svijeta zaostalosti, pa čak i u predgrađima velikih gradova. Izvješće je da individualna prava će biti otpušten mimo okvira koji daje im osjećaj dužnosti učinio, šiziti i njeguje spiralu zahtjeva gotovo neograničen i bez kriterija. Ogorčenje prava dovodi do zanemarivanja dužnosti. Obveze odnose se

ograničavaju prava za antropološki i etički okvir unutar kojeg su i oni su dio istine i da ne postaju proizvoljno. Iz tog razloga, jačanje prava i dužnosti predlaže njihovu obranu i promociju kao i obveze koje treba poduzeti u službi dobra. Ako je, međutim, ljudska prava naći svoje zaklade samo u raspravi o zboru građana, oni se mogu mijenjati u bilo koje vrijeme i, stoga, dužnost poštovati i slijediti ove stvari poboljšati u zajedničke svijesti. Vlada i međunarodnih organizacija onda mogu zaboraviti o objektivnosti i 'nedostupnosti' prava. Kada se to dogodi, ugrožena je pravi razvoj naroda [108]. Ovo ponašanje potkopava autoritet međunarodnih organizacija, posebno u očima većine zemalja u razvoju potrebna. Ti, naime, zahtijevaju da međunarodna zajednica preuzme dužnost da im pomogne da se "arhitekti svoje sudbine" [109], Koji je opet preuzeti dužnosti. *Dijeljenja međusobnih dužnosti mobilizira mnogo više od pukog tvrdnja prava.*

44. Konceptija prava i dužnosti u razvoju također mora voditi računa o pitanjima u svezi *rast broja stanovnika*. Ovo je veoma važan aspekt pravi razvoja, što se tiče neophodni vrijednosti života i obitelji [110]. Uzeti u obzir rast populacije kao primarni uzrok nerazvijenosti nije u redu, čak i sa ekonomskog stajališta: samo misliti, prvo, da važno smanjenje smrtnosti novorođenčadi i proširenje životni vijek koji se javljaju u gospodarski razvijenim zemljama, 'druge, znakove krize prepoznatljiv u društvima gdje postoji zabrinjavajući pad nataliteta. Osim, naravno, moraju plaćati pozornost na odgovornost zbog rađanja, što je, između ostaloga, znatan doprinos integralnog ljudskog razvoja. Crkva, koja je u srcu pravi razvoj čovjeka, preporučiti punog poštivanja ljudskih vrijednosti, čak iu vršenju seksualnosti: ona ne može biti sveden na puke činjenice hedonističkim i zabave, kao što su spolno obrazovanje ne može biti sveden na tehničko obrazovanje, s jednim interesa za obranu interesa bilo kakve zaraze ili "opasnost" rađanja. To bi iznositi osiromašiti i zanemariti dublje značenje seksualnosti, koji umjesto da treba priznati i uzeti s puno odgovornosti kao osobu iz zajednice. Odgovornost zabranjuje i seksualnosti kao puki izvor užitka, da je regulirati politikom prisilne planiranje obitelji. U oba slučaja je u prisustvu materijalističke ideje i politike, pod kojima ljudi završiti lice različitih oblika nasilja. Za sve ovo treba suprotstaviti sa primarna odgovornost obitelji u tom području [111], U odnosu na države i njenih restriktivne politike te odgovarajućeg obrazovanja roditelja.

Otvorenost za život je moralno odgovorni za društveni i ekonomski bogatstvo. Velike nacije su u stanju izaći iz siromaštva zahvaljujući velikom broju i kapacitetu njihovih stanovnika. Isto tako, nacije koja je nekada bila uspješan znam sada faze nesigurnosti i, u nekim slučajevima upravo zbog pada nataliteta, ključno pitanje za tvrtke napredne blagostanja. Pada natalitet, ponekad ispod tzv "zamjena indikator" također potkopava socijalne sustave, povećanje troškova, ugovorena odredba štednje i posljedično potrebnih financijskih sredstava za ulaganje, smanjuje dostupnost kvalificiranih radnika, ograničava bazen "mozgova" kako bi osigurati unos za potrebe naroda. Osim toga, obitelji male, ponekad malen, veličine mali rizik od impoverishing društvenih odnosa, a ne kako bi se osiguralo učinkovito oblika solidarnosti. Ove se situacije pokazuje znakove nedostatka povjerenja u budućnosti, kao i moralne umora. To postaje društvena potreba, pa čak i ekonomske, čak i da predlože nove generacije ljepotu braka i obitelji, odaziv od tih institucija da dublje potrebe srca i dostojanstva. U toj perspektivi, država se zahtijeva da *uvođenja politike za promicanje središnje i integritet obitelji* Utemeljena na braku između muškarca i žene, prva i vitalnih stanica društva, [112] Briga i svoje ekonomske i fiskalne probleme, poštujući svoje prirode

relacijski.

45. Adresa potrebe najdublje moralne osobu isto tako je važan i koristan utjecaj na gospodarskom planu. *Gospodarstva u stvari, treba etika za efikasno funkcioniranje*; Nije bilo etike, ali etika prijatelj osobe. Danas postoji mnogo govori o etici u ekonomske, financijske i korporacijske sektora. Dođite studija centri i obrazovne staze *Poslovna etika*; Prostire u razvijenom svijetu etički sustav certifikacije, nakon kretanje ideja rođena oko korporativne društvene odgovornosti. Ponuda računima banaka i investicijskih fondova, na taj način-opozvao je "etički". Razvija "etički financirati", posebno kroz mikrokreditne i, općenito, mikrofinanciranje. Ovi procesi podići zaslužuju poštovanje i raširena podrška. Njihovi pozitivni efekti osjećaju čak iu manje razvijenim područjima zemlje. Treba, međutim, također razviti valjan kriterij raspoznavanja, kao što smo vidjeli zlouporabe pridjev "moralni", koji se koristi na generički način, sama posuđuje da odredi vrlo različitog sadržaja na točku prolazi na njegov pokrivenost odluke i izbora protivno pravednosti i istinski dobro za čovjeka.

Mnogo, u stvari, ovisi o moralnom sustavu referenca. Na ovu temu je socijalni nauk Crkve ima svoj specifičan doprinos kako bi, koji se temelji na stvaranju čovjeka "na sliku Božju" (*Gn 1,27*), Lik koji slijedi nepovredivo dostojanstvo ljudske osobe, kao i transcendentni vrijednost naravne moralne norme. Gospodarski etikom koja izbjegava ova dva stupa će izgubiti svoje konotacije neizbježno sama posuđiti za eksploataciju i, još preciznije, to može postati funkcionalan unutar postojećih gospodarskih i financijskih sustava, nego lijek njihovih nedostataka. Među ostalim, isto tako bi se opravdala financiranje projekata koji nisu etički. Moramo, dakle, ne koristi riječ "etika", tako diskriminirajući ideologije, sugerira da ne bi bilo etički inicijativa da se ne pridružiti se formalno s ovim kvalifikacija. Napore treba - stvar je bitno ovdje! - Ne samo zato što su rođeni sektori ili segmenata 'etičkim' gospodarstvo i financije, već zato što su cijelo gospodarstvo i financije svih etičkih i nisu označena izvana, već i za ispunjenje zahtjeva inherentne samoj svojoj prirodi. Govori jasno, u tom pogledu, socijalni nauk Crkve, podsjećajući kako je ekonomija, sa svim svojim granama, je područje ljudske [113].

46. S obzirom pitanja *odnos između poslovnog i etika* A evolucija proizvodni sustav je napravljen, čini se da je razlika već uspostavljene poslovne dobiti orijentirane (*dobit*) A non-profit orijentirane (*neprofitnim*) Više nije mogao dati punu račune stvarnosti, niti osigurati učinkovite smjernice u budućnosti. U posljednjih nekoliko desetljeća bio u nastajanju u širokom srednje područje između dvije vrste tvrtki. Sastoji se od tradicionalnih poduzeća, ali znak pacts da pomogne zemljama unatrag, iz temelja, koje su izraz pojedinih tvrtki, grupe tvrtki s socijalnih naknada, šaroliki svijet subjekata takozvane građanske ekonomije i zajedništva. To nije samo "treći sektor", ali nova sveobuhvatna stvarnost kompozita, uključuje privatne i javne, što ne isključuje dobit, ali smatra da to sredstvo postizanja ljudske i socijalne svrhe. Činjenica da ta poduzeća ili ne dobiti ili distribuirati kojih se jedan ili drugi od konfiguracija zahtijeva zakon postaje sekundarna za njihovu spremnost da pojmiti profita kao sredstva za postizanje ciljeva humanizing tržišta i društva. Nadamo se da tih novih oblika poslovanja su u svim zemljama, uključujući i odgovarajući pravni oblik poreza. Oni, ne umanjujući važnost i korisnost ekonomski i socijalni razvoj tradicionalnih oblika poduzeća, čine sustav razvijati prema jasnije i potpunije novačenje carine na dio gospodarskih aktera. Izvan. *To je ista različitost institucionalnih oblika poduzeća da generira više građanske i konkurentniji na*

tržištu kako.

47. Jačanje različite vrste poslovanja i, posebno, one sposoban razumijevanja profita kao sredstva za postizanje ciljeva humanizing tržišta i društva, mora se provodi čak iu zemljama koje pate od isključivanja i marginalizacije sklopova ' globalnoj ekonomiji, gdje je vrlo važno nastaviti s projektima supsidijarnosti, pravilno dizajniran i uspio da nastoje ojačati prava, a čime je također uvijek pretpostavku odgovarajućih odgovornosti. U *Akcija u razvoju* podlijegeći principu *središnjost ljudske osobe*, Koji je predmet koji se mora preuzeti u prvom redu dužnost razvoja. Glavni interes je poboljšati životne situacije stvarnih ljudi u određenom području, tako da oni mogu ispuniti one obveze koje trenutno ne dopuštaju da im čast siromaštva. Koncern stav nikada ne može biti sažetak. Razvojnih programa kako bi biti prilagođeni pojedinim situacijama, oni moraju imati karakteristike fleksibilnost, i oni korisnici trebaju biti izravno uključeni u planiranje i protagonist njihove provedbe. Također je potrebno primijeniti kriterije napredovanja i pratnju - uključujući i praćenje rezultata - jer ne postoji univerzalno važeći receptima. Mnogo zavisi od stvarne upravljanje intervencijama. "Arhitekti svoje razvoja, ljudi su primarno odgovorni. Ali ne mogu postići u izolaciji" [114]. Danas, uz konsolidaciju procesa progresivne integracije planeta, ovo upozorenje Pavao VI je još više vrijedi. Dinamika uključivanja imati ništa mehanički. Rješenje mora biti kalibriran na živote ljudi i pravi ljudi, na temelju ocjene nadzornih svake situacije. Osim makro i mikro projekata su, prije svega, služeći aktivno mobilizacija svih aktera civilnog društva, i kao pravna osoba i pojedinaca.

La *Međunarodna suradnja* zahtijeva od ljudi koji dijele proces gospodarskog i ljudskog razvoja, kroz solidarnost prisutnosti, pratnja, obuka i poštovanje. Iz ove točke gledišta, međunarodna tijela trebali bi se pitati o stvarnoj učinkovitosti njihove birokracije i administracije, često preskupo. To povremeno se događa da oni primaju pomoć onima koji mu je pomogao da postanu funkcionalne i da služe siromašnima držati na životu dugotrajan birokratske organizacije koje su rezerve za samoodržanje previše visok postotak onih resursa koji bi trebao biti posvećen razvoju. U tom smislu bilo bi poželjno da se sve međunarodne organizacije i nevladine organizacije se zalaže za punu transparentnost, donatori i informiranje javnosti o postotak primljenih sredstava za programe suradnje, o istinski sadržaj takvih programa i konačno sastav izdataka za samu instituciju.

48. Temu razvoja sada je snažno povezana s dužnostima koje proizlaze iz *odnos prema prirodnom okolišu*. To je dobio od Boga da bi sve, a njegova primjena je za nas odgovornost prema siromasima, i buduće generacije čovječanstva. Ako su naravi, te prvi čovjek, koji se smatra kao rezultat slučajnosti ili evolucijski determinizam, svijest o odgovornosti slabi um. U prirodi, vjernik priznaje prekrasan kreativni rezultat intervencije Boga, da čovjek može koristiti da odgovorno ispunjavaju svoje legitimne potrebe - materijalno i nematerijalno - u skladu s inherentnim ravnotežu stvaranja same. Ako je ovaj vid nedostaje, čovjeka završava ili razmotriti prirodu ili tabu nedodirljiv, za razliku to zlostavljanje. Obje ove stavove nije u skladu s kršćanskim pogledom na prirodu, plod Božjeg stvaranja

Priroda je izraz plana ljubavi i istine. To nam prethodi i je dan od Boga kao životni okoliš. Govori o Stvoritelju (usp. Rm 1, 20) I njegove ljubavi za čovječanstvo. Namjera je da se "rekapituliran" u Kristu na kraju vremena (usp. F 1, 9-10; Kol 1, 19-20). Također je, dakle, "poziv" [115]. Priroda je na raspolaganju nam ne kao "gomila krš raštrkanih na slučajaj" [116], Ali kao dar od Stvoritelja, koji je

dizajnirao pravi red, tako da čovjek potječe potrebna kao smjernice za zaštitu i raste "(Gn 2,15). Ali, isto tako moramo naglasiti da je suprotno istinito razvoj važnije razmotriti prirodu ljudske osobe. Ovaj položaj dovodi do stavove ili neo-poganske panteizam opet, iz jednog prirode, shvacen u čisto naturalističkom, to bi moglo donijeti spas za čovjeka. Osim toga, moramo također odbiti suprotan stav, ciljajući na svojoj kompletan technicalization, jer prirodni okoliš nije samo stvar se odlagati na volju, nego divljenja djelo Stvoritelja, nosi u sebi "gramatika", koja označava svrhu i kriterije mudar za korištenje, ne-instrumentalnih i proizvodljne. Danas velike štete razvoju pripada ovom deformiran pogled. Smanjenje cijelu prirodu niz jednostavnih činjenica završi kao izvor nasilja prema okolišu, pa čak i motivirati akcije neučtiv na samu prirodu čovjeka. To, kako se ne sastoji samo od materije, ali i duh i, kao takav, biti bogat u smislu transcendentnog i svrha koje treba postići, također ima normativni kulturu. On tumači i oblikuje prirodni okoliš kroz kulturu, što zauzvrat je upravljani od strane odgovorne slobode, pozoran na diktatu moralnog zakona. Planovi za integralni razvoj ljudskih Dakle, ne može ignorirati kasnije generacije, ali mora biti *karakteriziraju pravednost i međugeneracijske solidarnosti* Uzimajući u obzir više područja: ekologija, prava, ekonomije, političkih, kulturnih [117].

49. Pitanja koja se odnose na skrb i očuvanje okoliša sada se mora uzeti u obzir *energetska pitanja*. Privremena ograda od neobnovljivih izvora energije od strane nekih država, vlast i poslovnih grupa je, u stvari, ozbiljnu prepreku razvoju siromašnih zemalja. Te dont 'imati pristup financijskim sredstvima, niti u postojeće neobnovljivih izvora energije ili za financiranje traženje novih i alternativnih izvora. Privremena ograda prirodnih resursa, koja je u mnogim slučajevima, samo su u siromašnim zemljama, generiranje eksploataciju i česti sukobi između naroda i unutar njih. Ti su sukobi često se borio na tlu od tih zemalja, s teškim proračuna u pogledu smrti, razaranja i naknadne propadanja. Međunarodna zajednica je nezaobilazni zadatak pronalaženja načina da se regulira eksploatacija institucionalnih neobnovljivih resursa, uz sudjelovanje i siromašnih zemalja, kako bi se planirati budućnost zajedno.

Na ovom se nalazi ispred I *'hitno moralne nužnosti obnovljenog solidarnosti* Osobito u odnosima između zemalja u razvoju i visoko industrijaliziranih zemalja [118]. Tehnološki naprednih društava mogu i moraju smanjiti svoje energetske potrebe i zato proizvodnih djelatnosti evoluiraju, a među njihovim građanima jer se vide veće ekološke svijesti. Ona također treba dodati da je danas moguće je poboljšanje energetske učinkovitosti i moguće i poduzeti istraživanja alternativnih energija. Ali to također zahtijeva redistribuciju globalne izvora energije, tako da čak i zemlje koje nedostaje im mogu im pristupiti. Njihova sudbina ne može ostati u rukama prvog dolaze, ili logika najjača. To su važne probleme koji, da se na odgovarajući način riješiti, zahtijevaju od svih odgovornih svijest o posljedicama koje će protok na novim naraštajima, osobito mnogi mladi ljudi prisutni u siromasima, koji "tvrde da je aktivno sudjelovao njihovu odgovornost u izgradnji boljeg svijeta "[119].

50. To je globalna odgovornost, jer se odnosi ne samo energiju, već sve stvoreno, da se ne smijemo dopustiti nove generacije iscrpili svoje resurse. Čovjek je dozvoljeno da vježba *odgovorna Vlada o prirodi* čuvati, graditi i na to kultivirati u nove oblike i napredne tehnologije kako bi ona dostojno svibanj primiti i nahraniti ljude koji ga nastanjuju. Ima mjesta za sve na ovoj zemlji: na njemu čitave ljudske obitelji moraju pronaći sredstva potrebna za život u dostojanstvu, uz pomoć prirode, Božji dar za svoju djecu, i predanost svojih rad i inventivnost. No, moramo primijetiti

kako ozbiljnu dužnost predati zemlju nove generacije u državi tako da i oni mogu živjeti tamo s dostojanstvom i dalje uzgaja. To podrazumijeva predanost odlučiti zajedno, "odgovornog promišljanja cestu ispred, s ciljem da se ojača ovaj *'savez između čovjeka i okoliš* koji bi trebao ogledalo kreativne ljubavi Boga, iz kojega potječemo i prema kojemu hodimo" [120]. To je nada da međunarodna zajednica i pojedine vlade znaju kako counter učinkovito korištenje aranžmana za okoliš koje su štetne za njega. To je također dužnost koje se poduzimaju od strane nadležnih vlasti, sve potrebne napore kako bi se osiguralo da se ekonomske i socijalne troškove koji proizlaze iz korištenja resursa okoliša su zajednički, naći na transparentan način, te su u potpunosti podržani od strane onih koji ne koristi, a ne od drugih populacija ili budućih generacija: zaštita okoliša, resursa i klime zahtijeva da se sve međunarodne vođe da djeluju zajednički i pokazati spremnost za rad u dobroj vjeri, poštujući zakon i solidarnost s najslabijim regijama svijeta [121]. Jedan od glavnih zadataka ekonomije je tek većina efikasno korištenje resursa, a ne zlostavljanja, imajući na umu da je pojam efikasnost nije axiological neutralan.

51. *Način na koji je čovjek okoliš utječu na to kako smo ono procesa i, obrnuto.* To se odnosi na trenutni društvo za ozbiljno pregledati svoj stil života, u mnogim dijelovima svijeta, je sklona hedonizam i konzumerizam, dok se preostalih indiferentan na štete uzrokovane njima [122]. Trebate stvarne promjene u mentalitetu koji nas vodi na usvajanje *novi način života*", U kojoj potraga za istinom, ljepotom i dobrotom i zajedništva s drugima za zajednički rast su čimbenici koji određuju izbor potrošača, štednju i investicije [123]. Svaka lezija solidarnosti i građanske uzrokuje štetu za okoliš, kao i degradacije okoliša, pak, izaziva nezadovoljstvo u socijalnim odnosima. Priroda, posebno u naše vrijeme, tako je integriran u društvene i kulturne dinamike ne čine gotovo nezavisna varijabla. Širenje pustinja i nestajanje proizvodnju nekih poljoprivrednih površina također su posljedica siromašenja ljudi koji žive tamo i njihovu zaostalost. Poticanje gospodarskog i kulturnog razvoja ove populacije, ona također štiti priroda. Također, koliko prirodnih resursa su devastirane u ratu! Mir narodima i među narodima, također bi omogućiti veću očuvanje prirode. Privremena ograda resursa, posebice vode, može izazvati ozbiljne sukobe između ljudi koji su uključeni. Miran sporazum o korištenju resursa može zaštititi prirode i, istovremeno, i na dobrobit kompanije u pitanju.

Crkva ima odgovornost za stvaranje i provedbu ovog odgovornost, čak iu javnosti. I to je događaj ne samo za obranu zemlje, vode i zraka kao dar od svih stvorenja. Moraju posebno zaštititi uništenje čovjeka protiv sebe. Neophodno je da postoji nešto poput ekologije čovjeka, shvatiti u pravom smjeru. Degradacija prirode je usko vezan za kulturu koja oblikuje ljudsko društvo: *kad 'ljudske ekologije "* [124] *je poštovan u društvu, uključujući i ekologije, zaštite okoliša koristi od toga.* Kao što su ljudske vrline komuniciraju jedni s drugima, tako da slabljenje takvih rizika na druge, tako da je ekološki sustav temelji se na poštivanju projekta koji uključuje i zdrav suživot u društvu je pravilan odnos s prirodom.

Za očuvanje prirode nije dovoljno da se miješaju s gospodarskim poticajima ili destimulansa, ili čak samo odgovarajuće obrazovanje. Da su to važne alate, ali *ključni problem je cjelokupni moral poduzeća održanoj.* Ako se ne poštuju pravo na život i prirodne smrti, ako to čini umjetna začeca, trudnoće i rođenja čovjeka, ako smo žrtve ljudskih embrija za istraživanje, zajedničko gubljenje svijesti završi koncept ljudske ekologije i s njom, ekologije okoliš. To je kontradikcija tražiti mlađe generacije poštovanje prirodnog okoliša, gdje je obrazovanje i zakoni ne

pomažu im da se poštuju. Knjiga prirode je jedna i nedjeljiva, na strani okoliša kao i na strani života, seksualnosti, braka, obitelji, društvenim odnosima, u riječi integralnog ljudskog razvoja. Dužnosti imamo prema okolišu su povezani s dužnosti dugujemo se smatra osoba u sebi i u odnosu prema drugima. Ne tvrde svibanj biti jedan i drugi krše. Ovo je ozbiljan suprotnosti u stavovima i praksi danas, koja deprimira osoba, okoliš i narušava štete tvrtki.

52. Istina i ljubav koja se otvara vam se ne može proizvesti, možemo samo prihvatiti. Njihov krajnji izvor nije, niti može biti, čovjek, nego Bog, da On, koji je Istina i Ljubav. Ovaj princip je vrlo važna za društvo i za razvoj, kao ni jedno ni drugo može biti samo ljudski proizvodi, a isti poziv na razvoj pojedinca i naroda ne temelji se na jednostavnu ljudsku branitelja, ali upisane u planu da nas prethodi i čini za sve nas dužnosti koje mora biti slobodno prihvaćena. Što nas prethodi i da je - opstanak ljubavi i istine - pokazuje nam što je dobro i ono što čini našu sreću. *Mi smo tada pokazuje pravi put za razvoj.*

Peto poglavlje

SURADNJA LJUDSKA OBITELJ

53. Jedna od najdubljih siromaštva koje čovjek može doživjeti je usamljenost. Ako ćemo gledati druge siromaštva, uključujući materijale, ustani iz izolacije, iz ne biti voljen ili poteškoća u ljubavi. Siromaštvo često su generirani od strane odbacivanja Boga, iz originalne tragičnog završetka u sebi čovjek koji misli da je dovoljno za sebe ili samo beznačajni i putnika, "stranac" u svemir formirana slučajno. Čovjek je otuđen, kada je sam ili je odvojen od stvarnosti, kada se daje do razmišljanja i vjerovanja u temelj [125]. Sve čovječanstvo je otuđen kada se oslanja na projektima samo ljudske, da ideologije i utopije lažni [126]. Danas čovječanstvo je mnogo više nego jučer interaktivni: to mora biti bliže pravo zajedništvo. *Razvoj naroda uvelike ovisi o priznavanju, kao jedna obitelj*, Rad u pravo zajedništvo i sastoji se od ljudi koji jednostavno ne žive jednu pored druge [127].

Pavao VI napomenuo da je "svijet je patnja za žele mišljenja" [128]. Izjava sadrži odlučnost, ali prije svega želja je novi val misli bolje razumjeti implikacije našeg bića obitelji, interakcije među narodima svijeta nas poziva na ovaj moment, tako da integracija odvija se u znak solidarnost [129] Umjesto marginalizacije. Takvo razmišljanje zahtijeva *kritička analiza i vrijednost kategorije izvješća*. To je obveza koja ne može biti učinjeno samo društvene znanosti, jer to zahtijeva unos znanja, kao što su metafizike i teologije, u prosvijetljen shvatiti transcendentni dostojanstvo čovjeka.

Ljudsko biće, kao duhovne prirode, odvija u međuljudskim odnosima. Više živi na autentičan način, zreliji čak joj osobnog identiteta. Nije izolirana čovjek koji se promiče, ali sam stavljanje u odnosima s drugima i sa Bogom važnost tih odnosa postaje presudno. Isto vrijedi i za ljude. Stoga je vrlo korisno za njihov razvoj na metafizičku pogleda na odnos među ljudima. U tom pogledu, razlog pronalazi inspiraciju i vodstvo u kršćanskoj objavi, u kojoj ljudska zajednica sama ne apsorbira osoba uništavajući autonomije, kao što se događa u raznim oblicima totalitarizma, ali vrijednosti dalje, jer se odnos između osoba i zajednica u cjelini na

drugi cijele [130]. Kao obiteljska zajednica u sebi ne uništiti narod koji u njoj žive i kako same Crkve u potpunosti iskoristiti "novo stvaranje" (*Gal 6,15; 2. Korinćanima 5,17*) To je umetnuta kroz krštenje u svom dnevnom tijela, tako i jedinstvo ljudske obitelji sama ne otkazati osobe, narode i kulture, čini ih više transparentan jedan drugome, više ujedinjeni u svojim legitimne različitosti.

54. Predmet razvoja podudara s relacijskom uključivanje svih ljudi i svih naroda u zajednicu ljudske obitelji, koja je izgrađena na solidarnost na osnovi temeljnih vrijednosti pravde i mira. Ova perspektiva je ključno u odnosu između osvjetljenje lica Trojstva u onu božansku supstancu. Trojstva je apsolutno jedinstvo, kao i triju božanskih osoba se čisti relationality. Recipročni transparentnosti između božanskih osoba je puna i vezu jedinstva s drugim ukupno, jer je to apsolutno jedinstvo i jedinstvenost. Bog želi povezati nas s ovom stvarnost zajedništva ", jer kao što smo mi jedno" (*GV 17,22*). Ova jedinica, Crkva je znak i oruđe [131]. Odnosi između muškaraca kroz povijest su samo koristi od pozivanja na ovaj božanski model. In particular, *svjetlu otkriva otajstvo Presvetoga Trojstva* shvaćamo da je istina otvorenost ne znaci disperzija centrifuga, ali duboka penetracija. Ovo je također zajednički iskustva ljudske ljubavi i istine. Kao i sakramentalnom ljubav između muža i žene ih ujedinjuje duhovno u "jedno tijelo" (*Gn 2,24; Mt 19,5; F 5,31*) I dva koja su relacijski i voziti ih čini pravo, kao što je istina ujedinjuje duh zajedno i čini ih misle unisono, privlačenje i ujedinjuje ih u sebi.

55. Kršćanska objava pretpostavlja jedinstvo čovječanstva *metafizičko tumačenje koje dell'humanum relationality je bitan element*. Drugim kulturama i drugim religijama uči bratstvom i mira, te je, stoga, od velike važnosti za integralnog ljudskog razvoja. Postoje, međutim, vjerske i kulturne stavove koji u potpunosti ne prihvati princip ljubavi i istine, a završava se istinski ljudski razvoj na rubnik ili čak spriječiti. U svijetu danas je traversed po nekim kulturama i vjerske publikacije koji nisu obvezujući čovjeka na zajedništvo, ali je otok u potrazi za individualne dobrobiti, samo se zadovoljiti očekivanja psihološki. Određene vjerske staza proliferacije malih skupina ili pojedinaca čak i vjerski sinkretizam mogu biti faktori disperzije i oslobođenje. Moguće negativne posljedice globalizacije je tendencija da se promovirati ovaj sinkretizam [132], Fueling oblike "religije" da su ljudi otuđeni jedni od drugih, umjesto da ih sastanku te ih udaljenosti od stvarnosti. U međuvremenu, još uvijek ponekad kulturnog i vjerskog naslijeđa žbuka kasta u društvu statičan, invazivnih tuđeg magične vjerovanje u ljudsko dostojanstvo, u stav podložnosti za okultne sile. U tim kontekstima, ljubavi i istine teško potvrditi, s štete na autentičnim razvoj.

Iz tog razloga, istina je, prvo, da se razvojne potrebe religija i kultura različitih naroda je i istinito, na drugi, što zahtijeva odgovarajući razlučivanje. Vjerska sloboda ne znači ravnodušnost vjerska i ne implicira da su sve religije jednake [133]. Razlučivanja o doprinosu kultura i religija je potrebno za izgradnju društvene zajednice poštujući zajedničkog dobra, pogotovo za one koji vježba političku moć. Ovo razlikovanje mora biti zasnovan na principu ljubavi i istine. Budući da su uključeni razvoj pojedinaca i naroda, ona će uzeti u obzir mogućnost emancipacije i uključivanje u pogledu doista univerzalne ljudske zajednice. "Svi su ljudi i svi ljudi", također je kriterij za procjenu kulturama i religijama. Kršćanstvo, religija "Bog s ljudskim licem" [134], Nosi u sebi kriterij.

56. Kršćanstvo i druge religije mogu dati svoj doprinos razvoju *ako je Bog pronalazi čak i mjesto u javnoj sferi* S obzirom na specifične kulturne, socijalne,

gospodarske i, posebno, politike. Socijalni nauk Crkve je rođen na zahtjev ovaj "status građanstva" [135] Kršćanske vjere. Uskraćivanje prava na javno ispovijedati svoju vjeru i da rade tako da istine vjere obavještava svoga javnog života sam također ima negativne posljedice na pravi razvoj. Isključivanje religije iz javne kao i, s druge strane, vjerski fundamentalizam, spriječiti susret između ljudi i njihovu suradnju za napredak čovječanstva. Javni život je osiromašena i politička motivacija igra opresivne i agresivno. Ljudska prava ne svibanj biti ispunjeni ili zato što su oni lišeni zaklade nije prepoznat kao transcendentno ili osobne slobode. U sekularizma i fundamentalizma izgubit ćete mogućnost plodan dijalog i plodnu suradnju između razuma i vjere. *Razlog uvijek mora biti pročišćena u vjeri* A to vrijedi i za politički razlog, koji ne bi trebali vjerovati Svemogućeg. In turn, *religija uvijek treba biti očišćena od razloga* pokazivati svoj pravi ljudsko lice. Razbijanje tog dijaloga uključuje vrlo visoku cijenu za razvoj čovječanstva.

57. Dijalog između vjere i razuma može samo učiniti učinkovitijom djelo ljubavi u društvu te je najprimjereniji okvir za poticanje *bratske suradnje među vjernicima i nonbelievers* zajedničke perspektive radi za pravdu i mir čovječanstva. U Pastoralna konstitucija *Gaudium et spes* Vijeće oci izjavio: "Vjernici i nonbelievers općenito su u dogovoru u uvjerenju da sve što postoji na zemlji, moraju biti upućeni na čovjeka kao središte i vrhunac" [136]. Za vjernike, svijet nije posljedica slučajnosti i nužnosti, nego Božji naum je bio rođen ovdje da vjernici imaju dužnost ujediniti svoje napore sa svim muškarcima i ženama dobre volje drugih religija ili nevjernici, da je naš svijet je zaista božanski plan: da žive kao obitelj pod pogleda Stvoritelja. Manifestacija je pravilo za ljubavi i bratske suradnje vjernici i nevjernici je bez sumnje *supsidijarnost* [137] Dell'inalienabile izraz ljudske slobode. Supsidijarnosti je prije svega pomoći da osoba, kroz autonomije srednjeg tijela. Ova pomoć je ponudila kada osoba i socijalne igrači ne mogu učiniti za sebe i uvijek uključuje emancipacijske svrhe, jer promiče slobodu i sudjelovanje kao prihvaćanje odgovornosti. Supsidijarnosti poštuje dostojanstvo pojedinca, koji vidi osobu uvijek u stanju dati nešto za druge. Prepoznavajući u bitne naravi ljudske uzajamnosti, subsidijarnosti je najučinkovitiji lijek protiv svih oblika očinski welfarism. To može dati račun za obje više artikulaciju planova i onda pluraliteta entiteta, i to za koordinaciju. To je, dakle, princip je osobito pogodna da vlada globalizacija i da krenu prema istinski ljudski razvoj. Da ne bi stvorili opasnu moć univerzalnog tipa monocratic, *vlada globalizacija mora biti podružnice* Podijeljen na nekoliko razina i na različitim razinama, koje surađuju jedni s drugima. Globalizacija je svakako treba autoritet, jer mjesta problem globalnog zajedničkog dobra da se u potjeru, takva vlast, međutim, moraju biti organizirane u podružnicu i polyarchic [138] A kako bi se izbjeglo kršenje slobode i kako bi bila učinkovita u praksi.

58. *Načelo subsidijarnosti mora biti strogo povezan s načelom solidarnosti i obratno* Jer ako subsidijarnosti, bez solidarnosti ponestane u društvenom, jednako je istina da bez solidarnosti, subsidijarnosti Aukcija nell'assistenzialismo da demeans nositelj potrebe. To opće pravilo treba uzeti u obzir velika kada se bave pitanjima vezanim uz *međunarodne razvojne pomoći*. Njima, iza namjere donatora, ponekad može držati ljude u stanju ovisnosti i čak i potaknuti lokalni domena i situacijama eksploatacije unutar zemlje pomogao. Ekonomska pomoć, da se doista takva, moraju biti skriveni motivi. Mora biti opskrbljen mimo koji uključuje ne samo vlade pogođenih zemalja, ali i gospodarskih aktera civilnog društva i lokalnih aktera nositelji kulture, uključujući lokalne crkve. Programa pomoći treba preuzeti sve karakteristike integrirane programe i osnova sudjelovanja. Ostaje istina da je najveći resurs treba iskoristiti kako bi se pomoglo u zemljama u razvoju i ljudskim

resursima: ovo je pravi kapital rasti kako bi se osiguralo najsiromašnijih zemalja s uistinu neovisna budućnost. Zapamtite također da je, u ekonomskom polju, ključ potporu koja im je potrebna u zemljama u razvoju je da su omogućiti i poticati postupnu integraciju svojih proizvoda na međunarodnom tržištu, čime je moguće njihovo potpuno sudjelovanje u međunarodnom gospodarskom životu. Prečesto u prošlosti, pomoć je služio isključivo stvaranje marginalnih tržišta za proizvode iz ovih zemalja. To je često posljedica nedostatka stvarne potražnje za ovim proizvodima je stoga potrebno da pomogne tim zemljama da poboljšaju svoje proizvode i bolje prilagoditi potražnji. Također, neki često bojala konkurencije iz uvoza proizvoda, uglavnom poljoprivrednih, iz ekonomski siromašnih. Ona međutim treba napomenuti da je za ove zemlje priliku da na tržištu ove proizvode često znači da osigura njihov opstanak u kratkoročne i dugoročne. Pravedan i uravnotežen međunarodne trgovine u poljoprivredi može donijeti koristi svima, kako na strani ponude od potražnje. Iz tog razloga, potrebno je samo trgovina orijentirana linije proizvodnje, ali da uspostavi međunarodnih trgovinskih pravila koja podržavaju i jačaju institucije razvoj financiranja kako bi se ta gospodarstva produktivniji.

59. *Razvoj i suradnja mora pokriti ne samo ekonomsku dimenziju, ona mora postati velika prilika da se upoznaju kulturnu i ljudsku.* Ako je predmet saradnje između ekonomski razvijenim zemljama ne uzimaju u obzir, kao što se ponekad događa, vlastitih i tuđih kulturnog identiteta čine ljudske vrijednosti, ne može uspostaviti bilo koji duboko dijalog sa građanima i siromašnih zemalja. Ako je potonji, pak, otvoren jednako i bez diskriminacije, na svaki kulturni program, nisu u poziciji da preuzme odgovornost za autentično razvoj [139]. Tehnološki naprednih društava ne treba miješati s razvojem svoje tehnologije trebalo kulturne superiornosti, ali oni moraju sami otkriju pod ponekad zaboravljamo, da ih cvjetati tijekom povijesti. Rastuća tvrtka treba ostati vjeran onome što je uistinu ljudsko je u njihovim tradicijama, izbjegavajući automatski položimo mehanizama globalne tehnološke civilizacije. U svim kulturama postoje u jednini i više konvergencija etički izraz iste ljudske naravi, namijenjen je Stvoritelj, a da se etički mudrost čovječanstva zove prirodnih zakona [140]. Takav univerzalni moralni zakon je čvrst temelj svih kulturnih dijaloga, vjerski i politički pluralizam i omogućuje mnogostruke različitih kultura ne postaje odvojen od zajedničkog potraga za istinom, dobrotom i Bog pristupanje zakon napisan u njihovim srcima, da , je temelj svih društvenih konstruktivnu suradnju. U svim kulturama, gdje postoji slobodan inertnost, sjene koje su pobjeći. Kršćanske vjere, koja je utjelovljena u kulturama transcendiraju, mogu im pomoći da rastu u druželjubivost i solidarnost u korist univerzalnog i globalnog razvoja zajednice.

60. U potrazi za rješenjima na trenutne ekonomske krize, *razvojne pomoći siromašnim zemljama moraju se tumačiti kao pravi instrument za stvaranje bogatstva za sve.* Što može pomoći projekt predviđaju rast vrijednosti, tako značajan - čak i gospodarstvo svijeta - kao što je podrška ljudima koji su još uvijek u ranoj fazi ili u ranim fazama svog gospodarskog razvoja procesa? U toj perspektivi, ekonomski razvijene države će nastojati izdvojiti veći dio svoje bruto domaćeg proizvoda za razvojnu pomoć, poštujući obveze o ovom pitanju su odvedene na razini međunarodne zajednice. Također će napraviti pregled politike socijalne pomoći i solidarnosti unutar njih, primjenjujući načelo supsidijarnosti i stvaranje sustava socijalne sigurnosti više integriran, uz aktivno sudjelovanje i privatnih aktera civilnog društva. Na ovaj način možete čak i poboljšati socijalne usluge i pomoći te u isto vrijeme, osim sredstava, uklanjanje otpada i rente i

nepravедno, koji se dodjeljuju za međunarodne solidarnosti. Sustav socijalne solidarnosti, veće sudjelovanje i osoblje, birokratska manje ali ne manje koordinirani, bi iskorištavati toliko energije, sada mirovanju, za dobrobit i solidarnosti među narodima.

Mogućnost pomoći za razvoj može rezultirati iz efektivne oporezivanje tzv supsidijarnosti, koje će omogućiti građanima da odlučuju o raspodjeli dionica njihovih plaća porez državi. Izbjegavanje degeneracija partikularistički, ovaj svibanj biti korisna za poticanje oblike društvene solidarnosti odozdo, sa očitim prednostima također vezan uz razvoj solidarnosti.

61. Širu međunarodnu solidarnost izražava prvenstveno u nastavku za promicanje, čak i u uvjetima ekonomske krize *povećan pristup obrazovanju*, koja, s druge strane, bitno je učinkovitost te suradnje. Pojam "obrazovanja" se ne odnosi samo na obrazovanje ili obuku za rad, i važne izaziva razvoja, ali potpuno formiranje osobe. To bi trebao biti istakao je problematičan aspekt: educirati morate znati tko ljudske osobe, svojoj istinskoj prirodi. Pojava relativist pogled ove prirode predstavlja ozbiljne probleme u obrazovanju, osobito moralno obrazovanje i dovesti u pitanje nastavak na univerzalnoj razini. Popustljiv na takve relativizam, to postaje sve siromašniji, a negativne posljedice i na učinkovitost pomoći potrebnima populacije, koji ne samo da trebaju financijska sredstva ili tehničkih, ali i načine i sredstva za promicanjem obrazovnih ljudi u njihovu punu ljudskih ispunjenje.

Primjer relevantnost ovog problema je ponudio da nam fenomen *International Tourism* [141], Što može biti veliki faktor u ekonomskom razvoju i kulturnog rasta, ali može transformirati prilikom eksploatacije i moralne degradacije. Sadašnje stanje pruža jedinstvene mogućnosti za gospodarski razvoj, što znači da je novac tokova i porast u lokalnom poduzetničkom iskustvu značajan doseg kombinirati s kulturnim one, prije svega obrazovnog aspekta. U mnogim slučajevima se to dogodi, ali u mnogim drugim međunarodnim turistički događaj miseducation i za turiste i za lokalne ljude. Oni su često suočeni s nemoralnim ponašanjem, ili čak opaki, kao u slučaju tzv seks turizam, koji žrtvovali toliko ljudskih bića, čak i na mlade dobi. To je bolno je napomenuti da to često odvija uz potporu lokalne samouprave, uz šutnju onih iz kojih turisti i uz sudjelovanje brojnih praktičara. Čak i kada je riječ o tome, međunarodni turizam, mnogo puta, živio je u potro i hedonistički, kao utaje i organizacijske aranžmane su karakteristične za zemlje porijekla, tako da se ne promoviraju pravi susret između naroda i kultura. Mi tada mora razmišljati o bilo kojoj vrsti turizma koji može promovirati pravi uzajamnog razumijevanja, bez oduzimanja prostora za odmor i zdrave zabave, turizma ove vrste je povećan, zahvaljujući čvršću vezu s iskustvima međunarodne suradnje i razvoju poduzetništva.

62. Drugi aspekt zaslužuju pozornost, koja se bavi ljudskim integralni razvoj, je fenomen *Migracija*. Prilično impresivni da se broj ljudi koji su uključeni u socijalni, ekonomski, politički, kulturni i vjerski podiže, za dramatične izazove koje predstavlja za nacionalne i međunarodne zajednice. Možemo reći da smo pred važan društveni fenomen u prirodi, koje zahtijevaju snažan i daleko-sighted politika međunarodne suradnje kako bi se na odgovarajući način riješiti. Ova politika mora biti razvijena iz bliske suradnje između zemalja iz kojih migranti i zemljama u kojima dolaze, moraju biti popraćeni odgovarajućim međunarodnim standardima sposoban usklađivanja različitih zakonodavnih okvira sa cilju zaštite prava i potreba pojedinaca i imigrant obitelji i, u isto vrijeme, one luka iste tvrtke emigranta. Niti

jedna zemlja može razmotriti mogućnosti da sam nositi s problemima migracija našeg vremena. Svi smo svjedoci teret patnje, teškoća i težnje da se prati migracije. Fenomen je poznat, upravljanje je komplicirano, međutim, ostaje utvrdio da strani radnici, bez obzira na poteškoće vezane uz njihovu integraciju, čine značajan doprinos gospodarskom razvitku zemlje domaćina s njihovim radom, kao i da se od Zemlja porijekla zahvaljujući doznakama. Očito, ti radnici ne mogu se smatrati roba ili samo rad. Postoji, dakle mora biti tretirana kao bilo koji drugi čimbenik proizvodnje. Svaki migrant je ljudska osoba koji je, kao takav, ima neotuđivih temeljna prava koja se moraju poštivati sve i u svakoj situaciji [142].

63. S obzirom na probleme u razvoju, ne možemo istaknuti izravnu vezu između *Siromaštvo i nezaposlenost*. Siromašnih u mnogim slučajevima su rezultat *povredi dostojanstva ljudske radne snage* budući da su ograničene mogućnosti (nezaposlenost, pod rada) ili zato što su zapisane, "prava koje teku iz nje, osobito pravo na pošteno plaća, sigurnost osoba i radnika i njegove obitelji" [143]. Dakle, već 1. svibnja 2000, moj prethodnik Ivan Pavao II, Blaženoga memorije, povodom jubileja radnika, pozvao na "globalno koalicije za pristojan posao" [144], Poticanje strategija Međunarodne organizacije rada. Na ovaj način, dao oduševljen odgovor na ovu moralne svrhe, kao što su unos domaćinstava u svim zemljama svijeta. Što znači riječ 'pristojan' primjenjuje na posao? To znači da rad koji bi, u svakom društvu, bilo da izraz bitnih dostojanstva svakog čovjeka i svaku ženu: slobodno izabrani rad, kombinirajući učinkovito raditi muškaraca i žena, razvoj svoje zajednice, posao koji, u Tako se omogućava radnicima da se poštuje bez ikakve diskriminacije, omogućavajući rad kako bi se zadovoljile potrebe obitelji i educirati svoju djecu bez da sami prisiljeni raditi, posao koji će omogućiti radnicima da organizira slobodno i da imaju reći, djelo što ostavlja dovoljno prostora kako bi pronašli svoje korijene u osobne, obiteljske i duhovnog rada koji osigurava da radnici došli odbor pristojno stanje.

64. Razmišljajući na temu rada, također treba podsjetiti na hitnu potrebu za *sindikata* Je uvijek poticaj i uz potporu Crkve, otvoren za nove perspektive, koji se pojavljuju na poslu. Po prevladavanje ograničenja sindikata, sindikati su pozvani da se brinula o novim problemima našeg društva: Mislim, na primjer, da je set pitanja koja društveni znanstvenici prepoznati konflikt između radnika i osoba -- osoba trajati. Bez potrebe da se uda za ideju o budućnosti pomak od središnjost radnika na središnjost potrošača, no čini se da je ovo tlo za inovativne sindikata iskustvo. Globalni kontekst u kojem se on ne posao također zahtijeva da nacionalna sindikalna organizacija, uglavnom zatvorena u obrani interese svojih članova, i gleda prema ne-članove, a posebice prema radnicima u zemljama u razvoju, socijalna prava, gdje su često povrijeđena. Obrana od tih radnika i potaknuti kroz odgovarajuće kanale na zemlje porijekla, omogućit će sindikati označite pravi etičkih i kulturnih razloga koji su im dozvoljeno, u različitim društvenim kontekstima i rada, biti odlučujući faktor za razvoj. To je još uvijek vrijedi tradicionalni nauk Crkve, koji predlaže razlikovanje uloge i funkcije između sindikata i političke. Ova razlika će omogućiti sindikata u civilnom društvu identificirati najprikladnije za njihov kontekst potrebne mjere za zaštitu i promicanje u svijetu rada, posebice za radnike nisu zastupljene i eksploatirana, čija gorko rastresen mimo očiju uvjet je često ignorirana

□

PISMO Enciklika
Caritas in veritate
Sveti Otac
BENEDIKTA XVI.
BISKUPA
Svećenici i đakoni
Religiozni ljudi
Vjernika laika
I svim ljudima
Dobre volje
INTEGRAL Human Development
Ljubavi i ISTINE

UVOD

1. Dobročinstvo u istini za koje je Krist Isus je napravio sam svjedok sa svoga zemaljskog života, a osobito svojom smrću i uskrsnućem, je glavna pokretačka sila za istinski razvoj svakog čovjeka i cijelo čovječanstvo. Ljubav - '*Caritas*' - Je izvanrednu snagu koja pokreće ljude da se uključe s hrabrošću i velikodušnošću u području pravde i mira. To je sila koja ima svoje porijeklo u Bogu, vječna i apsolutna istina. Svaka ima svoje dobre pridržavanje projekt koji Bog ima za njega, da se ostvari puna: u ovom projektu, jer je on pronalazi svoju istinu i držeći se istine da je on postaje slobodan (usp. [GV 8,32](#)). Obrani istine, to ponuda s poniznošću i uvjerenja i svjedočiti u životu, tako su zahtjevni i nezamjenjiva oblike ljubavi. To je, zapravo, ", raduje se s istinom '([1 Kor 13,6](#)). Svi ljudi osjećaju unutrašnji impuls za ljubav na autentičan način: ljubav i istina nikada ne može ih napustiti u potpunosti, jer su poziv kojim je Bog u srca i misli svakog čovjeka. Isusa Krista čisti iz našeg siromaštva i slobodne ljudske potrazi za ljubavi i istine i otkriva puninu ljubavi na inicijativu i nacrt stvarnog života koje je Bog pripremio za nas. U Kristu, *ljubavi u istini* postaje lice njegove osobe, poziv za nas da ljubimo braću u istinu svog projekta. On sam, u stvari, je istina (usp. [GV 14,6](#)).

2. Ljubav je kraljevski put socijalnog nauka Crkve. Sva odgovornost i predanost opisane ovim doktrine su podignute u dobrotvorne svrhe, u skladu s učenjem Isusa, je sažetak cijelog Zakona (usp. [Mt 22,36-40](#)). To daje pravi sadržaj na osobni odnos s Bogom i bližnjima nije samo princip mikro-odnosa: prijateljstvo, obitelj, mala grupa, ali isto tako i makro-odnosa: društvenim odnosima, ekonomski i politički. Jer Crkva - nauk evanđelja - jer ljubav je sve, kao što poučava St. John (usp. [1Jn 4,8.16](#)) I kao što sam spomenuo u svojoj prvoj enciklici pismu, "Bog je ljubav" (*Deus caritas est*) *sve dolazi iz Božje ljubavi, jer sve se oblikuje, sve je teži*. Ljubav je najveći dar koji je Bog dao ljudima, je svoje obećanje i naša nada.

Ja sam svjestan diverzije i pražnjenja smisao ljubavi koja je ondje i sastao se s posljedičnim

rizikom od nesporazuma, isključiti iz živjeli iskustva i etike, u svakom slučaju, kako bi se spriječilo pravilnu eksploataciju. Socijalnih, pravnih, kulturnih, političkih, gospodarskih, odnosno u najviše izloženi opasnosti, on je proglašen nepovezanost lako interpretirati i izravne moralne odgovornosti. Stoga je potrebno kombinirati s istinom ljubavi, ne samo u smjeru obilježeno St. Paul's "*Veritas u ljubavi*" ([F 4,15](#)), Ali isto tako u tom, preokrenuti i komplementarni u "*Caritas in veritate*". Istina se mora tražiti, naći i izrazio u "ekonomija" ljubavi, ali ljubav zauzvrat treba razumjeti, podršku i prakticirati u svjetlu istine. Na taj način mi ne samo da će pružene usluge u dobrotvorne svrhe, prosvijetljen istinom, ali mi smo također su doprinijeli kredit istinu, pokazuju moć autentifikacije i uvjeravanja u konkretne društvenog života. Što, ovo, nije mala stvar i danas, u društvenom i kulturnom kontekstu da relativizirati istinu, često postaju nesvjesni da to i ostalo.

3. Za to uska povezanost sa istinom, ljubav može biti prepoznat kao autentični izraz humanosti i kao pitanje od temeljne važnosti u ljudskim odnosima, čak i od javnosti. *Samo u istini ljubavi sja* i može biti uistinu iskusan. Istina je svjetlo koje daje smisao i vrijednost ljubavi. Ovo svjetlo je, odjednom, koja razuma i vjere, kroz koje inteligencija dostigne istinu od prirodnih i nadnaravne ljubavi, ona shvaca smisao davanja, primanja i zajedništva. Bez istine, ljubavi gaćice na sentimentalnost. Ljubav postaje prazan ljuska, biti ispunjen samovoljno. To je fatalna opasnost ljubavi u kulturi bez istine. To je plijen za emocije i mišljenja onih kvota, riječ zloupotrijebiti i iskrivljene znači suprotno. Istina bez granica ljubavi emotivism da nema sadržaja i društvenim odnosima, te da nema ljudskog fideism dah i univerzalna. U istina ljubav odražava osobne dimenziju i istovremeno javnost vjeru u Boga Biblije, koja je i *Agape* i "*Logos*: Dobročinstvo i istine, ljubavi i Word.

4. Zašto je puna istina, ljubav može razumjeti ih ljudi u svom bogatstvu vrijednosti, zajedničke i priopćiti. *Istina* Je li doista "*Logos*", koja stvara "*dia-logos*" i onda komunikacije i zajedništva. Istina, čime se ljudi iz subjektivne stavove i osjećaje, dopuštajući im da se izvan kulturne i povijesne odluke i susret u procjenu vrijednosti i suštinu stvari. Istina otvara i pridružuje u umovima *Logos* ljubav je to, najava i svjedok kršćanske ljubavi. U trenutnom društvenom i kulturnom kontekstu u kojem postoji rasprostranjena tendencija da se relativizirati istinu, živjeti u istini ljubavi dovodi u razumijevanju koji privrženost kršćanskim vrijednostima element ne samo koristan nego bitni za izgradnju dobrog društva i sastavni je istinski ljudski razvoj. Kršćanske ljubavi bez istine može se lako zamijeniti za rezervat dobrog osjećaja, koristan za društveni suživot, ali je marginalan. Na ovaj način ne bi bilo pravo mjesto za Boga u svijetu. Bez istine, ljubavi je ograničeno u ograničenom i privatnih odnosa. Je isključena iz projekta i izgradnju procesa ljudskog razvoja univerzalnih značenja, u dijalogu između znanja i djelovanja.

5. Ljubav je ljubav primio i dao. To je "milost" (*Charis*). Njegov izvor je izvor ljubavi za Oca i Sina i Duha Svetoga. Te ljubavi Sina koji se spušta na nas. To je kreativan ljubav, pa smo, otkupljuje je ljubav, tako da smo ponovo. Ljubav je otkrio i donio Krist (usp. [GV 13,1](#)) I "izlio u srcima našim po Duhu Svetom" ([Rm 5,5](#)). Primatelji Božji ljudi su teme ljubavi, pozvao da se sredstva izlije milost Božju ljubav te stvoriti mreža ljubavi.

U ovom dinamičnom ljubavi primljenih i dati odgovore na socijalni nauk Crkve. *To je "Caritasa u veritate u D socijalne*: Od navješćujući istinu o Kristu u društvu. Ova doktrina je služba ljubavi, ali u istini. Istina čuva i izražava snagu oslobođenja ljubavi događanja u sve novo u povijesti. To je, odjednom, istina vjere i razuma zajedno u sinergiji i razlike dviju kognitivne domene. Razvoj, socijalnu skrb, odgovarajuće rješenje za ozbiljne socio-ekonomski problemi koji pogađaju čovječanstvo, imaju potrebu za tu istinu. Čak i više potrebe da je istina voli i svjedoče. Bez istine, bez povjerenja i ljubavi za istinu, nema savjesti i društvene odgovornosti, i društvenog djelovanja, pada u ruke privatnih interesa i

logiku moći, uz destruktivan učinak na društvo, posebice u društvu kao Globalizacija, u teškim vremenima kao što je danas.

6. " *Caritas in veritate* "Da li je princip koji se vrti oko socijalni nauk Crkve, princip koji se oblikuje u operativnoj kriterija moralne smjernice. Oni su željeli privući dva u posebno, ciljajući posebice opredijeljenost za razvoj globalnog društva: *pravde i opće dobro*.

Justice prvi. *Ubi Societas, IBI IUSS*svaka tvrtka razviti vlastiti sustav pravosuđa. *Dobročinstvo premašuje Justice*Jer ljubav je dati, ponuditi od 'mojih' druge, ali nikada bez pravde, koji vodi neki to dati drugima ono što je "njegova", što je pravo zbog njegova bića i njegove djeluju. Ja ne mogu "donirati" do druge moje vlastite, ne daje mu ono što je on prvi natječe se prilično. Tko ljubi ljubav je iznad svih drugih prava na njima. Ne samo da pravda nije stranac u dobrotvorne svrhe, ne samo da nije alternativa ili paralelno na ljubavi, pravednosti ", neodvojiva od ljubavi" [1], Intrinzična na njega. Pravda je prvi put ljubavi ili, kad je imao za reći *Pavao VI*, "Minimalan stupanj it [2], Sastavni dio te ljubavi "djelom i istinom" (*1Jn 3,18*), Koja poziva apostola Ivana. S jedne strane, ljubav zahtijeva pravda: priznavanje i poštivanje legitimnih prava pojedinaca i naroda. To će učiniti za izgradnju grada čovjeka "po zakonu i pravdi. Drugo, preko ljubavi pravde i potpunu logici dara i praštanja [3]. "Grad čovjek" nije promovira samo izvješća o pravima i dužnostima, ali čak i više, čak i prije nego je izvješća o nesebičnosti, milosrđa i zajedništva. Ljubavi i uvijek manifestirati u ljudskim odnosima Božja ljubav, ona daje vrijednost svakog teološkom i spasonosna opredjeljenje za pravdu u svijetu.

7. Mi također moraju jako usredotočiti na opće dobro. Za ljubav je netko da će svoje imovine i učinkovito raditi za to. Uz pojedine proizvode, tu je dobro povezan sa društvenom životu ljudi: opće dobro. To je dobro "mi-sve", formirana od strane pojedinaca, obitelji i srednje skupine koje dolaze zajedno u društvenim zajednicama [4]. To nije dobro istražen za vlastitu korist, ali za ljude koji su dio društvene zajednice i da samo ona može istinski i djelotvorno postiću svoje vlastito dobro. Hoće *common good* i boriti se za to *nema potrebe za pravdu i ljubav*. Rad za opće dobro je voditi brigu s jedne strane, i koristiti druge, te kompleks institucija koje pravne strukture, građanskih, političkih, kulturnih društveni život, koja time poprima oblik *polis* gradova. On voli učinkovitije sljedeće, kao što smo zalagati za opće dobro koje služi svojim stvarnim potrebama. Svaki kršćanin je pozvan na ovu ljubav, na način njegov poziv iu skladu sa svojim mogućnostima pojava u *polis*. To je institucionalni put - mi također možemo reći političkog - o ljubavi, ne KV i sječe, nego što je ljubav koja ispunjava sljedeće direktno, izvan institucionalnih posredovanja *polis*. Kad ljubav dušu, predanost općem dobru ima veću vrijednost nego što je obveza samo svjetovnih i političkih. Kao i bilo opredjeljenje za pravdu, to je upisan u svjedočanstvo božanske ljubavi, koja djeluju na vrijeme pripremiti vječni. Djelovanje čovjeka na zemlji, kada se inspiriran je ljubavlju i potporu, pomoć graditi univerzalno *City of God* na koje predujmovi priča o ljudskoj obitelji. U društvu u procesu globalizacije, opće dobro i predanost, ali to ne može uzeti dimenzije cijele ljudske obitelji, odnosno zajednica naroda i država [5] Dati oblik jedinstva i mira *gradski čovjek* čine ga pomalo predosjećanje nagovještaj grad bez barijera prema Bogu

8. 1967 enciklici *Populorum progressio*, Moj časni prethodnik *Pavao VI* veliki osvjetljeni temu razvoja osoba s sjaj istine i svjetla slatkoću ljubavi Kristovoj. On je rekao da navještaj Krista prvi je i glavni čimbenik razvoja [6] I ostavio nas hoda na isporuku putu razvoja sa svim svojim srcem i sa svim našim obavještajne [7], Tj. sa žarom ljubavi i mudrosti i istine. To je originalni istinu Božje milosti koja nam je darovana, otvaranje naš život dar i omogućuje da se nada za "razvoj cijelog čovjeka i svih ljudi" [8], U prolazu "sa manje ljudske uvjete za humanije uvjete" [9], Dobivena osvajanjem teškoće koje neizbježno susret

uz put.

Više od četrdeset godina nakon objavljivanja enciklike, ja namjeravam da se pokloni i plaćati danak memorija velikoga Pape Pavao VI, Nastavak njegovo učenje o *integralni razvoj ljudskih* i stavljen u putu pratiti ih, do popusta sadašnje vrijeme. Ovo ažuriranje proces započeo s enciklikom *Zabrinutost Rei Socialis* Kojim sluga Božji Ivan Pavao II htio u spomen na objavljivanje *Populorum progressio* povodu njegove dvadeseta obljetnica. Do tada, kao spomen bila rezervirana samo za *Rerum Novarum*. Posljednjih dvadesetak godina, izražavam svoje uvjerenje da *Populorum progressio* zaslužuje da se smatrati ' *Rerum Novarum* suvremenog doba ', koja osvjetljava put čovječanstva u procesu ujedinjenja.

9. Ljubav u istini -- *Caritas in veritate* - Je li veliki izazov za Crkvu u svijetu progresivnog i prožima globalizacije. Rizik našeg vremena je činjenica da ovisnost između pojedinaca i naroda ne plaćaju cijeli etike svijesti i inteligencije, od kojih može nastati kao rezultat uistinu ljudskog razvoja. Samo sa *ljubavi, prosvijetljen svjetlom razuma i vjere* Je li moguće ostvariti ciljeve razvoja sa humanije i humanizing vrijednost. Dijeljenje sredstava i izvora, od kojih pravi razvoj se ne može održavati isključivo tehničkom napretku i izvještaje iz puke praktičnosti, ali potencijal za ljubav koja pobjeđuje zlo dobrim (usp. Rm 12,21) I otvara se uzajamnost savjesti i slobode.

Crkva nema tehničkih rješenja za ponuditi [10] I ne očekuje "bilo koji način miješati u politiku država" [11]. Ali, istina je poslanje ostvariti, u svakom vremenu i slučajevima, kako bi se mjeri društvo čovjeka, njegovo dostojanstvo, njegov poziv. Bez istine padnemo u viziju života i skeptičan empirista, ne mogu ustati na praksi, zašto ne uzeti interes vrijednosti - ponekad čak i značenje - prema kojima se sudac i usmjeriti. Fidelity zahtijeva čovjeka *vjernost istini* to je samo *garancija slobode* (usp. GV 8,32) I *mogućnost integralnog ljudskog razvoja*. Tako Crkva istraživanja, neumorno naviješta i prepoznaje gdje god se ona pojavljuje. Ova misija je istina je neophodna za Crkvu. Njezina socijalna doktrina je jedini trenutak u ovom najava: to je služba za istinu koja oslobađa. Otvoreno do istine, što dolazi od znati socijalni nauk Crkve to prihvaća, ujedinjuje fragmentima koji se često nalazi, i mediji uvijek živio u novom društvu pojedinaca i naroda [12].

POGLAVLJE I

PORUKA OF *Populorum progressio*

10. Čitanje *Populorum progressio* Za više od četrdeset godina nakon objavljivanja, pozvao da ostanu vjerni njegovu poruku ljubavi i istine, s obzirom da dio specifičnih nauka Pavao VI i, općenito, u tradiciji Crkve društvenog nauka. Jesu li onda procijeniti različite uvjete da se sada, za razliku od tada, tu je problem razvoja. Ispravna gledišta, dakle, da je *Tradicija apostolske vjere* [13], Antička baština i nove, od kojih *Populorum progressio* bi se dokumentu bez korijena i razvojna pitanja bi se smanjiti samo na socioloških podataka.

11. Objava *Populorum progressio* došlo odmah nakon zaključenja Drugi vatikanski koncil. Istoj enciklici ističe, u prvom paragrafima, njegov bliski odnos s Vijeće [14]. Ivan Pavao II Dvadeset godina kasnije, u *Zabrinutost Rei Socialis* naglasio je, pak, plodan odnos s enciklikom Vijeće i, posebno, s Pastoralna konstitucija *Gaudium et spes* [15]. Također želim podsjetiti ovdje važnost Vatican II enciklika Pavao VI i za sve sljedeće socijalnog nauka

pape. Vijeće pripada ono što je uvijek za istinu vjere, ili da je Crkva, bude u službi Boga, je služiti svijetu u pogledu ljubavi i istine. To je iz ove vizije je pokrenuo Pavao VI reći da dvije velike istine. Prvi je da *cijele Crkve, u njegovu cijelog bića i djelovanja, kada je najavljen, u slavi i ljubavi, ima za cilj promicati cjeloviti razvoj čovjeka*. To je javna uloga koja nije ograničena u svojim aktivnostima pomoći ili obrazovanje, ali pokazuje svu svoju energiju u službi promicanja univerzalnih Brotherhood of Man i kada on može koristiti režima slobode. U mnogim slučajevima ovo je spriječen od strane zabrane i sloboda od progona ili je to isto ograničen kada je smanjena javna prisutnost Crkve isključivo za svoje karitativne djelatnosti. Druga istina je da *autentični razvoj čovjeka na jedinici cijelu osobu u svim njezinim dimenzijama* [16]. Bez nade vječnoga života, ljudski napredak u tom svijetu je bez daha. Zatvorene u povijesti, to je izložena riziku da bude svedeno na samo povećati zrakoplovne čovječanstvo gubi hrabrost biti na raspolaganju za robe veći za velike i nezainteresiran inicijativa zahtijeva univerzalnu ljubav. Čovjek ne razvija sa svoje vlastite snage, niti razvoja može se jednostavno uzima izvana. Tijekom povijesti, često se smatra da je stvaranje institucija bio je dovoljan da se osigura čovječanstvo ostvarenje prava na razvoj. Nažalost, on je stavljen previše povjerenja u tim institucijama, kao da bi mogli postići željeni cilj u automatski način. U stvarnosti, institucije sami nisu dovoljno, jer je sastavni ljudskog razvoja je poziv prije svega, i na taj način podrazumijeva slobodan i potporu od strane svih odgovornosti. Takav razvoj zahtijeva također transcendentne viziju osobe u potreba od Boga, bez njega razvoja ili uskrati ili se dodjeljuje samo na rukama čovjeka, koji pada u pretpostavka of self-spasenja i konačno promovirati razvoj dehumanized. Osim toga, jedini susret s Bogom, ne može "je uvijek vidjeti samo u drugima" [17], Ali da u njemu prepoznati sliku Božju, i na taj način dolazimo na uistinu otkriti svaki ostali i razviti ljubav koja "postaje briga i skrb za međusobno" [18].

12. Veza između Populorum progressio i Vatican II ne predstavlja pauzi između socijalnog nauka Pavao VI i da od njegova prethodnika, pape, jer Vijeće predstavlja produbljiivanje učiteljstva u kontinuitet života Crkve [19]. U tom smislu, ne pomaže u razjasnili neke sažetak podvrstama socijalnog nauka Crkve koje se odnose na učenje socijalnih kategorija papinske vanjske istog. Postoje dvije vrste socijalnog učenja, koncilskoj pre-i post-Vatikana II, različiti, ali *single poduka, dosljedan i istovremeno uvijek nove* [20]. To je pošteno ukazati na osobitosti jedne ili enciklici učenje bilo pape, ali nikada izgubiti iz vida konzistentnost cijelog *corpus* naučan [21]. Dosljednost ne znači zatvaranje sistema, nego vjernost dinamičan svjetlo primio. Socijalni nauk Crkve svijetli sa svjetlom koje se ne mijenja i uvijek nove probleme koji se pojavljuju [22]. To štiti i stalno i povijesni karakter ovog 'bogatstvo' doktrina [23] Koji je, sa svojim specifičnostima, još uvijek je vitalan dio tradicije Crkve [24]. Socijalni nauk je izgrađena na temelju koje je apostolima da crkveni oci te je nakon toga prihvatio veliki ljekari i temeljit kršćanske. Ova doktrina seže u konačnici se novi čovjek, da "posljednji Adam postao oživljujući duh" (1 Kor 15,45) I da je princip ljubavi da se "nikada ne prestaje" (1 Kor 13,8). I svjedoče svetima i onima koji su dali svoje živote za Krista Spasitelja u području pravde i mira. Ona izražava proročku zadaću papa voziti apostolsku Crkvu Krista i raspoznavati nove zahtjeve evangelizacije. Iz tih razloga, Populorum progressio, uključeni u mainstream tradicije, još uvijek je u stanju razgovarati s nama danas.

13. Osim svojih važnih odnosa s cijelom socijalni nauk Crkve, Populorum progressio usko je vezana uz Učiteljstvo od ukupnog Pavao VI i, posebno, sa svojim socijalnog nauka. Njegov socijalnog nauka je sigurno vrlo značajan: On ističe vitalne važnost evanđelja za izgradnju društva u skladu s slobodu i pravdu u povijesnoj perspektivi, ideal društva nadahnuto ljubavlju. Pavao VI jasno kao socijalna pitanja postala svjetski [25] I uze poziv međusobno guranje do ujedinjenja čovječanstva i kršćanski ideal jednog obitelji naroda, ujedinjeni u zajedničkom bratstva. *On je ukazao na razvoj, ljudski i kršćanski pogled, srce*

kršćanske socijalne poruku i predložila kršćanske ljubavi kao glavna snaga u službi razvoja. Potaknut željom da se ljubav Kristova potpuno vidljiv našem suvremenom Pavao VI suočavaju sa značajnim etičkim čvrstoćom, bez obzira na kulturne slabosti svoga vremena.

14. Uz apostolsko pismo Octogesima Adveniens 1971 Pavao VI tada se bavi temom uloge politike i *prijetnje ideološke i utopijske vizije* koja potkopava kvalitetu etike i ljudskih. Teme su usko povezani s razvojem. Nažalost, negativni ideologije cvatu neprekidno. Tehnokratske ideologije, osobito jak danas, Pavao VI već upozorio [26] Svjesni velike opasnosti od povjerio cijeli proces razvoja jedne tehnike, jer se na taj način ne bi imao upute. Tehnika, uzeti u sebe, je ambivalentan. Iako danas postoje oni skloni povjeriti sve taj proces razvoja, svjedoci smo početka druge ideologije koji odbijaju *potpuno* korisnost razvoja dolazi, smatra se radikalno anti-ljudske i samo nosač degradacije. Dakle, te kraj gore ne samo da osuđuju pristran i nepoštenih načina na koji ljudi ponekad vodilja napredak, ali isto znanstvenim otkrićima, koja, ako se dobro koristi, predstavljaju priliku za rast za sve. Ideja o svijetu bez razvoja nema izražava povjerenje u čovjeka i Boga, dakle grubu pogrešku zanemarivanja ljudskih kapaciteta za kontrolu iskrivljavanje razvoja ili čak i svjestan da je čovjek constitutively je nagnut prema 'biće više. Absolutize ideološki tehničkog napretka ili piljenje utopija čovječanstva leđa to izvorni stanje prirode su dva suprotna načina za odvajanje moralnih procjena njegova napretka, a time i naše kontrole.

15. Dva druga radovi Pavao VI nisu usko vezane uz socijalni nauk - enciklika Humanae Vitae 25. srpnja 1968, i apostolska pobudnica Evangelii nuntiandi 8. prosinac 1975 - vrlo su važni za zacrtavanje *potpuno ljudsko značenje razvoja predlaže Crkva*. Treba stoga također čitati ove tekstove u odnosu na Populorum progressio.

Enciklika Humanae Vitae Naprezanja duž unitive i rađanja značenje seksualnosti, čime su postavljeni temelj društva, par bračnih parova, muškaraca i žena koji međusobno dobrodošli u razlikovanja i komplementarnosti, par, dakle, otvoreni za život [27]. To nije samo moralna osoba: Humanae Vitae označava *jake veze između etike života i socijalna etika*, Otvaranja tematska nastava koja se postupno je preuzeo oblik u raznim dokumentima, većina nedavno u enciklici Evangelium Vitae od Ivan Pavao II [28]. Crkva snažno sugerira ovu vezu između etike života i socijalne etike na znanje da se ne može "imati čvrste temelje tvrtka koja - dok države poput vrijednosti kao dostojanstva, pravde i mira - to u suprotnosti najviše radikalno prihvaća i podnosi oblici nepoštivanje i kršenje ljudskih života, posebno ako je slaba i marginaliziranih "[29].

Apostolska pobudnica Evangelii nuntiandi Za njegov dio, ima veoma intenzivan razvoj, kao "evangelizacija - napisao Pavao VI - Ne bi bio potpun ako ga nije uzeo u obzir međusobnu privlačnost, da ste stalno na Evanđelju i konkretne života, osobnih i socijalnih prava "[30]. "Između evangelizacije i ljudskog napretka - razvoj i oslobođenje - postoje u stvari duboka veza" [31]: Polazeći od tog znanja, Pavao VI postavljen u jasan odnos između naviještanja Krista i promicanje pojedinca u društvu. *Svjedočenja Kristove ljubavi kroz djela pravde, mira i razvitka je dio evangelizacije* Jer Isus Krist, koji nas ljubi, brigu o cijeloj osobi. Ove važne lekcije se temelji misionarski aspekt [32] Socijalnog nauka Crkve kao bitan element evangelizacije [33]. Socijalni nauk Crkve je navještaj i svjedočanstvo vjere. To je nezamjenjiv alat i mjesto obrazovanja u njemu.

16. U Populorum progressio, Pavao VI nas je htio reći, prije svega, to je napredak, u prvobitan izvora i u svojoj biti, *zvanje*"U Božjem planu, svaki je čovjek pozvan na razvoju, jer je svaki život zove" [34]. Upravo ta činjenica legitimirati intervencije Crkve u problemima razvoja. Ako se radi o samo tehničke aspekte ljudskog života, a ne smisao svoga putovanja kroz povijest zajedno sa svojom braćom i sestrama ili drugim identifikaciju

cilja ovog putovanja, Crkva bi trebao biti na to pravo raspravljati. Pavao VI Kao što je već Leo XIII u *Rerum Novarum* [35], Je bio svjestan svoje dužnosti da obavlja bilo kakav njegov ured, projektiranje svjetlu Evandjelja o društvenim pitanjima svoga vremena [36].

Reći da je *Razvoj zove* svodi na prepoznavanje, prvo, da dolazi iz transcendentnog žalbu i, drugo, da se sama nije u stanju oslobodit svoj krajnji smisao. Ne bez razloga, riječ "poziv", također se pojavljuje u drugom prolazu od enciklike, koji glasi: "Tu je, dakle, bez pravog humanizma, ali otvoren za Absolute, u znak priznanja za poziv koji daje pravu ideju ljudskog života «[37]. Ta vizija razvoja je srce *Populorum progressio* a motivira sve razmišljanja Pavao VI o slobodi, istini i ljubavi u razvoju. To je ujedno i glavni razlog quell"Enciclica je još uvijek relevantna i danas.

17. Poziv je poziv koji zahtijeva odgovor i odgovornost. *sastavni ljudskog razvoja pretpostavlja slobodno i odgovorno* osoba i naroda: ne strukture može osigurati da razvoj izvan i iznad ljudske odgovornosti. "Mesijanski obećanje opterećenja, ali kreatora iluzija" [38] Uvijek na temelju svoje prijedloge na poricanje transcendentne dimenzije razvoja, sigurnost da je sve na raspolaganju. Ovo se pretvara u slabost lažne sigurnosti, jer uključuje porobljavanje čovjeka smanjuje na polovinu za razvoj, a poniznost onih koji su prihvatili poziv postaje pravi autonomiju jer oslobađa osobu. Pavao VI nema sumnje da se prepreke i ograničenja kočje razvoj, ali također je istina da "svatko ostaje, bez obzira na utjecaje koji su na njega izvršio arhitekt njegova uspjeha ili neuspjeha" [39]. Ova sloboda se odnosi na razvoj koji imamo pred nama, ali, istovremeno, isto se odnosi na situacije nerazvijenosti, koji su rezultat slučajnosti ili povijesna nužnost, ali ovisi o ljudskoj odgovornosti. To je razlog zašto "naroda gladi danas u dramatičnom pitanje pred ljudima obilja" [40]. Ovo je također poziv, apel da slobodni ljudi da slobodni ljudi na zajedničku odgovornost. Živio u Pavao VI percepcija važnosti ekonomskih struktura i institucija, ali je jednako jasna percepcija njihove prirode kao instrumenti ljudske slobode. Samo ako je besplatno, razvoj može biti potpuno ljudsko samo u sustavu odgovorne slobode može ispravno rasti.

18. Osim tražeći slobodu, *sastavni ljudski razvoj kao poziv također zahtijeva da poštuju istinu*. Poziv za napredak dovodi ljude da 'činiti, znati i imati više da bude više" [41]. No, ovdje je problem: što to znači "biti više"? Na pitanje Pavao VI odgovara s eteričnim konotacija 'pravi razvoj': ona "mora biti cjelovita, što znači promicati dobro svakog čovjeka i cijelog čovjeka" [42]. U konkurenciji između različitih vizija čovjeka, koje su predložene u današnjem društvu čak i više nego u onom Pavao VI Kršćanska vizija je osobitost afirmirati i opravdati bezuvjetna vrijednost ljudske osobe i smisao njegovog rasta. Kršćanski poziv razvoja pomaže da se u potjeru za promociju svih ljudskih bića i svi ljudi. Napisao Pavao VI "Ono što broji za nas je čovjek, svaki čovjek, svaka grupa ljudi, uključiti cijelo čovječanstvo" [43]. Kršćanska vjera se bavi razvojem ne računajući na privilegije i pozicije moći, pa čak i zaslugama kršćana, iako je bilo i tamo su sada blizu prirodne granice [44], Ali samo na Krista, koji se moraju prijaviti svaki pravi poziv za integralne ljudskog razvoja. *Evandjelje je temeljni element razvoja* Jer se u njemu Krist ", otkriva misterij Oca i njegove ljubavi potpuno otkriva čovjeka na čovjeka" [45]. Nastava svog Gospodina, Crkva ispituje znakove vremena i tumači ih i daje na svijetu ", što je posjeduje kao svoje vlastite: globalnih vizija čovjeka i čovječanstva" [46]. Upravo zato što je Bog izgovara najveći 'da' čovjek [47] Čovjek ne može pomoći, ali biti otvorena za božanski poziv za ostvariti vlastiti razvoj. Istina razvoj je u cijelosti: ako ne cijelog čovjeka i svakog čovjeka, razvoj nije istina razvoj. To je središnja poruka *Populorum progressio* Vrijedi i danas i uvijek. Integralni ljudski razvoj na prirodnom razini, odgovor na poziv Boga Stvoritelja [48], Pitanje njihovu njegovala u "transcendentalnog humanizam, koji ... daje [čovjek] njezin najveći punina, to je krajnji cilj osobnog razvoja" [49]. Kršćanski poziv na taj razvoj plana, dakle, zabrinutost i prirodne i natprirodne, zašto, "kada je potisnuta Bog, naša sposobnost da prepozna prirodnog poretka,

svrha i 'dobar' počinje smanjivati," [50].

19. Konačno, viziju razvoja kao poziv uključuje *središnjost ljubavi u njemu*. Pavao VI Enciklika *Populorum progressio* primijetio da uzroci nerazvijenosti nisu primarno materijala reda. Pozvao nas je da pogledate u druge dimenzije čovjeka. U volje, prije svega, što se često zanemaruje dužnost solidarnosti. Thought, drugo, da se uvijek ne zna povoljno će vodič. Iz tog razloga, u provođenju razvoja, su "ljudi od misli i odraz duboko, posvećena potrazi za novi humanizam koji će omogućiti modernom čovjeku da se naći" [51]. Ali ne svi. Nerazvijenost je još važnije zbog nedostatka misao je "nedostatak bratstva među ljudima i među narodima" [52]. To bratstvo, ljudi nikada ne može dobiti sebe? Sve više globaliziranom društvu čini nas susjeda, ali ne čini nam braća. Razlog, sama, je u mogućnosti to hvatanje jednakost između muškaraca i uspostavi građanske suživot između njih, ali ne uspijeva uspostaviti bratstva. Ovo proizilazi iz transcendentni poziv Boga Oca, koji nas je ljubio prvi, nastava nam ga je sin što je bratske ljubavi. Pavao VI predstavljajući različite razine procesa ljudskog razvoja postavlja na summitu, nakon koje se odnose na vjeru, "jedinstvo u ljubavi Krista koji nas poziva sve da sudjeluju kao djeca u život živoga Boga, Oca svih men "[53].

20. Ti horizonti otvorili *Populorum progressio* Ostaju od temeljne važnosti za dah i dati smjer da naše opredjeljenje za razvoj naroda. *Populorum progressio* Dalje, opetovano ističe *hitnosti reforme* [54] I tvrdi da je pred velikim pitanjima nepravde u razvoju naroda djeluju sa hrabro i bez odlaganja. Ovo *žurnost je uvjetovano i ljubavlju u istini*. To je ljubav nas Kristova obuzima " *Caritas Christi urget nos (2. Korinćanima 5,14)*. Žurnost upisan je ne samo u stvari, ne samo da potječe dall'incalzare događanja i problema, ali i iz istog udjela: ostvarenje istinskoga bratstva. Relevantnost tog cilja je takva da je naša otvorenost za sve to razumjeti na način i mobilizirati posebno sa "srcem" kako bi se razvije postojećih poslovnih procesa i socijalne ishode potpuno ljudsko.

DRUGO POGLAVLJE

RAZVOJ LJUDSKIH

U naše vrijeme

21. Pavao VI imali *sveobuhvatnu viziju razvoja*. Pojam 'razvoj' bi upućivali na cilj kretanja ljudi u prvom redu gladi, bijede, bolesti i nepismenost su endemične. Od gospodarskih gledišta, to je značilo njihovo aktivno sudjelovanje i pod jednakim uvjetima u ekonomski proces međunarodnog stajališta društva, njihova evolucija prema obrazovani i brige društva, od političkih stajališta, konsolidacija demokratskih režima može osigurati slobodu i mir. Nakon toliko godina, dok gledate sa zabrinutošću razvoj i perspektive kriza koje slijede u ovim vremenima, *Pitam se što smo očekivanja Pavla VI su zadovoljni* model razvoja koji je usvojen u posljednjih nekoliko desetljeća. Tako priznajući da je crkva odnosi su se temeljili samo na tehnološku sposobnost čovjeka da zna kako se postaviti realne i uvijek znaju kako pravilno upravljati alata na raspolaganju. Dobit je korisno ukoliko, kao sredstvo, je usmjeren prema kraju koji pruža osjećaj koliko proizvoditi kao kako ga koristiti. Isključivo u svrhu profita, ako je loše proizvedena i bez opće dobro kao i zadnji kraj svibanj uništiti stvaranje bogatstva i siromaštva. Ekonomski razvoj zagovarao Pavao VI moraju biti takvi da stvaraju pravi rasta, rastezljiva i praktične podrške za sve. Istina je da razvoj je došlo i dalje biti pozitivan faktor kojeg je poduzela milijarde ljudi iz siromaštva i, u posljednje vrijeme, je dao mnoge zemlje mogućnost da postanu učinkovite igrača u međunarodnoj politici. Valja priznati da je ekonomski razvoj i sama bila i dalje biti opterećena iz *deformacija i dramatične probleme*, Put čak i više pažnje od sadašnje krize. To nas stavlja pred izbor

improrogabilmente ganutljiv više i više sudbina čovjeka, a to nije bez obzira na njegove naravi. Tehničke snage na terenu, inter-planetarni štetne posljedice na realno gospodarstvo u financijskog sredstva za loše koriste i više spekulativne, masivne migracijske tokove, često uzrokuje, ne samo tada biti na odgovarajući način, neregulirana iskorištavanje resursa zemlji, vodi nas do danas odražavaju na što treba pružiti rješenja za probleme ne samo nove onima obratio papa [Pavao VI](#) Ali isto tako, i iznad svega, odlučujući utjecaj na sadašnje i buduće dobro čovječanstva. Aspekti krize i rješenja, a novi mogući budući razvoj, sve su međusobno povezani, što znači da jedni druge, zahtijevaju novi napor razumijevanja i jedinstven *novo sinteza Humanističke znanosti*. Kompleksnost i ozbiljnost sadašnje gospodarske situacije s pravom nas tiče, ali moramo uzeti realan, povjerenja i nade nove odgovornosti koje zovemo scenarij svijet je potrebna duboka kulturno obnovi i ponovno otkrivanje temeljnih vrijednosti na kojih se mogu graditi bolju budućnost. Kriza prisiljava nas na ponovno inženjer naš način, dajući nam nova pravila i nove oblike angažmana, da se usredotoče na pozitivna iskustva i odbaciti one negativne. Kriza postaje toliko *prilika za razlučivanje i planiranje novih*. U ovu tipku, povjerenje nego je podnio ostavku, treba suočiti teškoćama u sadašnjem trenutku.

22. Danas sliku razvoja *policentrični*. Glumcima i uzroka nerazvijenosti je i razvoj su višestruki, su mješovite rasjeda i osnovanosti zahtjeva. Ova brojka očekuje se gurati da biste dobili osloboditi od ideologija, koja pojednostaviti tako često umjetne stvarnosti, te dovesti do objektivno ispitati dubinu ljudske probleme. Razdjelnu liniju između bogatih i siromašnih nije tako jasno kao u vrijeme *Populorum progressio*, Kao što je već prijavljen [Ivan Pavao II](#) [55]. *World's bogatstvo raste u apsolutnom smislu, ali oni povećavaju nejednakost*. U bogatim zemljama, nove socijalne kategorije su siromašni nastaju i nove siromaštva. U siromašnijim područjima neke grupe imaju vrstu super-sudopera i potrošnje koja u kontrastu s neprihvatljivim nastavak situacijama siromaštva dehumanizing. Nastavlja se "skandal jarki nejednakosti" [56]. Korupcija i bezakonje nažalost su prisutne u oba ponašanja ekonomskih aktera i političara iz bogatih zemalja, stare i nove, kako u istoj siromašnim zemljama. Ne poštuje ljudska prava radnika su ponekad velike transnacionalne kompanije i grupe lokalne proizvodnje. Međunarodna pomoć su često preusmjeravaju iz svoje svrhe, za neodgovornost koja vrebava u lancu donatora predmet je onaj korisnicima. Čak u okviru uzroka ili nematerijalne kulturne razvoj i nerazvijenost, možemo naći isto članke odgovornosti. Postoje oblici zaštite od pretjeranog znanja o dijelu bogate zemlje, previše kruti korištenje prava intelektualnog vlasništva, osobito u području zdravlja. U isto vrijeme, u nekim zemljama i dalje slaba kulturnih obrazaca i društvenih normi ponašanja koje usporavaju proces razvoja.

23. Mnoga područja planeta, i danas, iako problematično i neujednačena, su se razvijale, ulazi u red velikih sila suđeno da igra važnu ulogu u budućnosti. To međutim, treba naglasiti *nije dovoljan za napredak iz čisto ekonomskih i tehnoloških*. Neophodno je da se razvoj mora prvo biti istinite i potpune. Gospodarski izlaz iz zaostalosti, lik je samo po sebi pozitivno, ne rješava problem kompleks promicanja čovjeka, niti za zemlje uključene u ovim napretka, niti za već ekonomski razvijenim zemljama, kao ni za one koji su još uvijek siromašan, koji svibanj pate, kao i starih oblika eksploatacije, uključujući i negativne posljedice rasta u znaku deformacije i neuravnoteženosti.

Nakon raspada ekonomskog i političkog sustava u komunističkim zemljama istočne Europe i kraj tzv "bloka" imati potrebno ukupno promišljanja razvoja. On je pitao [Ivan Pavao II](#), 1987 Tko je naznačeno postojanje tih "blokova", kao glavni uzrok nerazvijenosti [57], Budući da je politika odnijela resursima, ekonomije i kulture i ideologije inhibiran slobodu. Godine 1991, nakon događaja iz 1989, on je također tražio da na kraju "blokova", odgovarao opsežan redizajn razvoja, ne samo u onim zemljama, ali i na Zapadu i na dijelovima svijeta

koji su se razvili [58]. To se dogodilo samo u dijelu i dalje biti pravi dužnost koja bi trebala dati zadovoljstvo, možda samo iskorištava mogućnosti potrebne za savladavanje trenutne gospodarske probleme.

24. Svijet Pavao VI pred njim, iako je proces socijalizacije je već bio toliko napredan da je mogao govoriti o pitanju socijalne koje je postalo svijet je još uvijek puno manje nego danas integriran. Ekonomska djelatnost i političke funkcije održan je u velikoj mjeri unutar istog prostora odnose na pitanja i mogao onda uzajamnog povjerenja. Proizvodnja djelatnost odvijala se uglavnom unutar nacionalnih granica i financijska ulaganja u inozemstvu imali prilično ograničeno kolanje, pa politike mnogih država i dalje može postaviti prioritete za gospodarstvo i, na neki način, vladaju evolucija s alata na raspolaganju još. Iz tog razloga Populorum progressio dodijeljen centralni zadatak, iako ne isključivo, na "javne vlasti" [59].

U naše vrijeme, država je u situaciji da je za borbu s ograničenjima koja svoj suverenitet stoje na putu ekonomske novi-komercijalni i međunarodnih financija, također obilježen rastućim mobilnost kapitala i financijska sredstva za proizvodnju materijala i nematerijalno. Taj novi kontekst promijenio političku moć države.

Danas, po čuva lekcije koje dolazi iz ekonomske krize koja vidi *javne vlasti* Države su se obavezale da ispravljamo greške i nedostatke, čini se realniji *nova procjena njihove uloge* i njihova moć, koja mora biti mudro razmotriti i reevaluated tako da su u stanju, kroz nove načine poslovanja, kako odgovoriti na izazove današnjeg svijeta. Sa bolje kalibriran ulogu javnih vlasti je vjerojatno da će ojačati te nove oblike sudjelovanja u nacionalne i međunarodne politike koja se ostvaruje kroz djelovanje organizacija civilnog društva u tom smjeru je poželjno da im da rastu i pažnju sudjelovanje u najdublje *res publica* od strane građana.

25. U pogledu sustava socijalne zaštite i sigurnosti, već prisutan u trenutku Pavao VI U mnogim zemljama se bore i dalje mogli boriti u budućnosti nastaviti svoje ciljeve i istinske socijalne pravde u okviru snaga promijenio duboko. Otišla je globalno tržište stimulirana prije svega od strane bogatih zemalja, tražeći preseliti proizvodnju na područjima gdje nisku cijenu kako bi se smanjio cijene mnogih roba, povećala kupovnu moć i tako ubrzati stopu razvoja usmjeren na veću potrošnje za svoje domaće tržište. Dakle, tržište potaknuo je nove oblike konkurencije među državama kako bi privukli proizvodnim centrima stranih tvrtki putem različitih sredstava, uključujući i povoljne porezne i deregulacije tržišta rada. Ovi procesi su doveli do *smanjenje socijalne sigurnosne mreže* u zamjenu za pretraživanje za više konkurentskih prednosti na globalnom tržištu, uz ozbiljnu opasnost za radnika prava na osnovna ljudska prava i solidarnosti provodi u tradicionalnim oblicima socijalne skrbi. Sustavi socijalne sigurnosti svibanj izgubiti sposobnost da ispuni svoju zadaću, kako u nastajanju i zemljama u onim ranog razvoja, kao iu siromašnim zemljama. Evo, fiskalne politike, smanjenje socijalne potrošnje, često unapređen od strane međunarodnih financijskih institucija, može ostaviti ljude bespomoćna u lice starih i novih rizika, a to je heightened bespomoćnosti zbog nedostatka efektivne zaštite po zaposlenik udruge. Niz društvenih i ekonomskih promjena znači da *sindikati* će doživjeti veće poteškoće u obavljanju zadaća koje zastupaju interese radnika, zbog činjenice da vlade, iz razloga ekonomske koristi, često ograničavaju slobode sindikata i pregovaračkog kapaciteta sindikata sebe. Tradicionalne solidarnosti mreže su u porastu kao i prepreke da bude nadvladati. Poziv socijalnog nauka Crkve, počevši Rerum Novarum [60], Dovedi do udrugama radnika da brani svoja prava mora biti poštovan i danas više nego jučer, pružajući brz odgovor prvi kratkovidan hitnost skovati nove sinergije na međunarodnoj razini, kao i lokalno.

La radna pokretljivost Kolega sa široko deregulacije je važan fenomen, ne bez svojih pozitivnih aspekata, jer je sposoban za poticanje proizvodnje novih bogatstva i razmjene između različitih kultura. Međutim, kada je neizvjesnost o radnim uvjetima, kao rezultat procesa mobilnosti i deregulacije, to postaje endemska, stvarati oblike psihološke nestabilnosti, teškoće u izgradnji svoje vlastite staze dosljedni u postojanje, uključujući i to prema braku. Posljedica toga je nastanak situacije ljudske degradacije, kao i rasipan društva. Odnosu na ono što se dogodilo u industrijskog društva u prošlosti, danas nezaposlenosti izaziva nove aspekte gospodarskog nepovezanost i sadašnje krize mogu samo pogoršati situaciju. Iselj enje od posla za dugo, ili dugoročna ovisnost o javnim ili privatnim, potkopati slobodu i kreativnost te osobe i njegove obitelji i društvene odnose s jakim psihološkim i duhovne patnje. Htio bih podsjetiti svima, posebno vladama uključeni pisati profil obnovljeni gospodarski i socijalni aranžmani svijeta, koji *prvi grad u očuvanje i poboljšanje čovjek, osoba, njegov integritet*" Čovjek je autor, središte i cilj svih društveno-ekonomskog života" [61].

26. Na kulturnom nivou nego u trenutku Pavao VI Razlika je još označen. Tada kulture bili su prilično dobro definirani i ima više mogućnosti da se brane od pokušaja da kulturne homogenizacije. Danas mogućnosti *interakcije između kultura* su povećani stvaranje prostora za nove perspektive za međukulturalni dijalog, dijalog koji, da bi bila djelotvorna, mora imati kao svoje ishodište intimno poznavanje specifičnih identiteta različitih dionika. Ne bi se previdjeti, međutim, da je sve veći komodifikacije kulturne razmjene danas favorizira Dual opasnost. We note, najprije, *kulturne eklekticism* često nekritički preuzeo: kultura su jednostavno staviti zajedno i smatrati kao znatno jednaki i međusobno zamjenjivati. To favorizira kolaps relativizma, koji ne pomaže pravi međukulturalni dijalog o socijalnim kulturnog relativizma znači da pristup ili kulturne grupe žive zajedno, ali odvojeno, ne pravi dijalog i na taj način, bez stvarne integracije. Drugo, tu je suprotna opasnost, što predstavlja *ravnanje kulturne* i homologaciji ponašanja i načina života. Tako je izgubljen dublji smisao kulture različitih naroda, tradicija različitih naroda, od strane osoba koje se mjeri temeljna pitanja [62]. Eklekticism i kulturne ravnanje konvergirati u razdvajanja kulture od ljudske prirode. Dakle, kultura ne znam naći svoju mjeru u naravi koja nadilazi [63], Konačno smanjenje muškarca samo kulturna činjenica. Kada se to dogodi, čovječanstvo pokreće nove opasnosti ropstva i manipulacije.

27. U mnogim državama ostaje siromašan i vjerojatno će se naglasiti ekstremne nesigurnosti života, što je posljedica manjka ponude: *Glad* još uvijek ubija mnoge žrtve među mnogim kojem Lazar nije dozvoljeno, kao što se nadao Pavao VI Da biste sjediti za stolom od bogataša [64]. *Hranjenje gladan* (usp. Mt 25, 35.37.42) Da li je etički imperativ za crkvu univerzalna, odgovara na lekcije solidarnosti i dijeljenja svog osnivača, Gospodin Isus je također eliminirati glad u svijetu je sada u eri globalizacije, nije cilj da se u potjeru kako bi se očuvali mir i stabilnost. Glad ne ovisi toliko o materijalne oskudice, nego nedostatka društvenih resursa, najvažnija od kojih je institucionalne prirode. Nedostaje, dakle, struktura gospodarskih institucija sposobnih i osiguranja pristupa za hranu i vodu redovito i prilagođen od strane prehrambene gledišta, oba adresiranje potreba vezanih uz osnovne potrebe hitne slučajeve i realne krize hrane, uzrokovan prirodnim uzrocima ili neodgovornost nacionalne i međunarodne politike. Problem hrane nesigurnosti treba pozabaviti u dugoročno gledano, eliminira strukturalne uzroke koji provociraju i promicati razvoj poljoprivrede u siromašnijim zemljama kroz ulaganje u infrastrukturu u ruralnim sustavi za navodnjavanje, u transportu, organizacija tržišta, u trening i širenje odgovarajuće poljoprivredne tehnike, koja je u stanju upregnuti ljudskih, prirodnih i socio-ekonomski više dostupni na lokalnoj razini, kako bi se osigurala njihova održivost u dugoročno. Sve ovo se postiže kroz uključivanje lokalnih zajednica u izbore i odluke o korištenju oranica. U toj perspektivi, korisno je razmotriti nove granice otvaraju se ispravnu uporabu tradicionalnog

uzgoja tehnike i inovativne one, pod pretpostavkom da su odobreni nakon odgovarajuće due diligence, ekološki i pozoran na najnepovoljnijem položaju stanovništva . U isto vrijeme, ne treba previdjeti pitanje pravične zemljišna reforma u zemljama u razvoju. Pravo na hranu, kao što su voda, igraju važnu ulogu u ostvarivanju drugih prava, početku, prvo, osnovno pravo na život. Stoga je potrebno da sazriju, jaka svijest koja smatra da su *prehrana i pristup do vode, kao univerzalna prava svih ljudskih bića, bez razlike ili diskriminacije* [65]. Također je važno istaknuti kako put solidarnosti za razvoj siromašnih zemalja mogao biti nacrt rezolucije od globalne krize, kao i političari i čelnici međunarodnih institucija su nedavno intuicija. Podržavajući financiranje planovi su bili inspirirani solidarnost sa siromašnim zemljama, jer su oni sami ispuniti narudžbe za potrošačke robe i razvoj svojih građana, ne može samo proizvesti pravi gospodarski rast, ali svibanj isto tako pomoć za podršku sposobnosti proizvodnja bogatim zemljama vjerojatno da će biti pogođeni krizom.

28. Jedan od najviše vidljivih aspekata razvoja danas je važnost temu *Poštivanje života* Koji mogu ni na koji način biti odvojen od pitanja koja se tiču razvoja naroda. To je pitanje koje u posljednje vrijeme postaje sve važnija, prisiljavajući nas da proširiti koncepte siromaštva [66] I nerazvijenost probleme vezane uz prihvaćanje života, posebno tamo gdje je na mnoge načine spriječiti.

Ne samo da je siromaštvo u mnogim regijama i dalje rezultate u visoke stope smrtnosti dojenčadi, ali ustraju u raznim dijelovima svijeta populacije kontrolu postupaka od strane vlade, koja često dolaze da nametnu širenje kontracepcije i pobačaja. U ekonomski razvijenim zemljama, zakoni za razliku od života su rasprostranjene i postali su uvjetovane se običaj i praksi, te promicanju anti-natalist mentalitet koji se često pokušava prenijeti na druge zemlje kao da je kulturni napredak.

Nevladine organizacije, dakle, aktivno radi za širenje pobačaj, ponekad u siromašnim zemljama promičući usvajanje prakse sterilizacije, čak i na ženama bezazlen. Tu je i sumnja da je ponekad isto pomoć u razvoju je vezan za određene zdravstvene politike koja uključuje nametanje činjenica jake kontrole rađanja. Zabrinutost su i zakoni koji pružaju i eutanazije zbog pritiska nacionalnih i međunarodnih skupina koji su zahtjevna pravno priznanje.

Otvorenosti prema životu je u srcu istinski razvoj. Kada je tvrtka za poricanje i potiskivanje života, završi više ne naći motivaciju i energiju potrebne da nastoje služiti pravi dobru čovjeka. Ako ste izgubili osobne i socijalne osjetljivosti prema pozdravni novi život, drugih oblika društvenog života je dobrodošao kako bi presušiti [67]. Prihvaćanje života temperamenta moralnu energiju i čini nas u stanju uzajamne pomoći. Kultiviranje otvorenost životu, bogati ljudi mogu bolje razumjeti potrebe siromašnih, izbjegavajte uporabu velikih gospodarskih i intelektualnih resursa da zadovolji sebičnim željama svojih građana i promicanju, umjesto toga, vrlo akcije s ciljem proizvodnje moralno zdrav solidarnost, poštujući temeljno je pravo svakog naroda i svake osobe na život.

29. Postoji još jedan aspekt života danas, vrlo usko povezan sa razvojem: uskraćivanje *pravo na vjersku slobodu*. Ja uputiti ne samo za borbe i sukoba u svijetu koji još uvijek bore za vjerskih razloga, iako možda samo vjerske i pokriće drugih razloga, kao što je žed za moći i bogatstva. U stvari, danas često ubija sveto ime Božje, jer je u više navrata javno je istaknuo i deplored moj prethodnik Ivan Pavao II i ja [68]. Nasilje ometaju razvoj autentičnih i spriječiti razvoj naroda prema višim socio-ekonomski i duhovno blagostanje. To se odnosi posebno na fundamentalistički terorizam u pozadini [69], Koji stvara bol, razaranja i smrti, on prestaje dijalog među narodima i velikim preusmjerava sredstva iz svojih miran i civilnu uporabu. Treba dodati da osim vjerski fanatizam u nekim kontekstima utjecati na ostvarivanje prava na slobodu vjere, čak i planirano promicanju vjerske

ravnodušnosti ili praktični ateizam iz mnogih zemalja u suprotnosti s potrebama zemalja u razvoju oduzimanjem njihovih duhovnih resursa i ljudskih resursa. *Bog je jamac pravi razvoj čovjeka*. Jer, nakon što je stvorio na svoju sliku, on je također osnovao transcendentni dostojanstvo i hrani konstitutivni želju da "bude više." Čovjek nije atom izgubljen u svemiru slučajno [70]. No, to je stvaranje Božje, koju je želio dati besmrtnu dušu i da je oduvijek volio. Ako je čovjek samo voće ili prilika ili potreba, ili ako ste bili na smanjenje svoje aspiracije na horizontu ograničenom situacije u kojima se živi, ako je sve bio samo povijest i kulturu, i čovjek je predodređen da transcendiraju prirodu u nadnaravni život, moglo bi se govoriti rasta i evolucije, ali ne i razvoj. Kada država potiče, poučava, ili čak zahtijevati, oblici praktičnog ateizma, uskraćuje svojim građanima s moralne i duhovne snage potrebno poduzeti integralnog ljudskog razvoja, spriječivši napreduju s obnovljenim dinamičnosti u svojoj opredijeljenosti obilnija ljudski odgovor na 'Božanska ljubav' [71]. To se događa da gospodarski razvijenim zemljama ili u nastajanju izvoz u siromašnim zemljama, u okviru njihove kulturne, komercijalne i političke, ovaj uski pogled na osobe i njegova sudbina. Je li šteta da "pretjeranog" [72] Daje autentično razvoja, kada se uz to je "moralna nerazvijenost" [73].

30. U ovoj liniji, na temu ljudskog razvoja uzima puni opseg još složenija: korelacija između njegovih različitih elemenata zahtijeva da se trebamo usredotočiti na *interakciju s različitim razinama ljudskog znanja* cilju promoviranja pravi razvoj naroda. Često se smatra da je razvoj, društveno-ekonomske mjere ili rođaka, samo treba biti implementirana kao rezultat zajedničkog djelovanja. Ova zajednička akcija, međutim, treba biti orijentirana, jer "svi društvenog djelovanja uključuje doktrinu" [74]. S obzirom na složenost problema, očito je da različite discipline moraju raditi zajedno kroz interdisciplinarnu naredio. Ljubav ne isključuje znanje, dapače, to zahtijeva, on promiče i unutar duše. Znanje nije nikada samo rad inteligencije. To svakako može biti sveden na obračun i eksperiment, ali ako želi da se mudrost koja može voditi čovjeka u svjetlu prvih načela i svoje krajnje ciljeve, mora biti "začinjeno" s "sol" ljubavi. Na taj je slijep, bez znanja i znanje bez ljubavi je sterilan. Uistinu, "onaj koji je nadahnuto istina ljubav je genijalan u otkrivanju uzroka siromaštva, naći sredstva za borbu protiv, kako osvojiti odlučno" [75]. U odnosu na pojave pred nama, u istini ljubavi zahtijeva prije svega znati i razumjeti, poznavanje i poštivanje specifičnih stručnosti svake razine znanja. Dobročinstvo se ne poslije toga, kao dodatak za rad već dovršen u raznim disciplinama, nego interakciju s njima od početka. Zahtjeve ljubavi ne proturječi onih razloga. Ljudsko znanje je nedovoljna i nalaza znanosti ne mogu sami pokazuju put prema cjeloviti razvoj čovjeka. Mi uvijek treba ići još dalje: to zahtijeva ljubavi u istini [76]. Idite dalje, međutim, ne znači da iz bilo kojeg razloga, niti u suprotnosti s nalazima svojih rezultata. Ne inteligencije, a zatim ljubav, tu su *ljubav bogat inteligencijom i obavještajno-pun ljubavi*.

31. To znači da moralni sudovi i znanstveno istraživanje mora rasti zajedno i da ljubav mora nadahnjivati ih u skladnu cjelinu interdisciplinarni činjenica jedinstva i razlika. Socijalni nauk Crkve, koja ima "važan interdisciplinarni dimenziju" [77] Mogu igrati u ovoj perspektivi, funkcija izuzetne učinkovitosti. To omogućava ljudima da vjere, teologije, metafizike i znanosti naći svoje mjesto unutar suradnju u službi čovjeka. To je posebno ovdje da socijalni nauk Crkve obavlja svoju dimenziju mudrosti. Pavao VI vidio jasno da među uzroke nerazvijenosti, postoji nedostatak mudrosti, razmišljanja, misli u mogućnosti sintetizirati smjernice [78], Za koje se zahtijeva "jasne vizije svih gospodarskih, socijalnih, kulturnih i duhovnih" [79]. Nad-segmentacija znanja [80], Zatvaranje ljudske znanosti do metafizike [81], Poteškoće dijaloga između znanosti i teologije su štetne, ne samo na razvoj znanja, ali i na razvoj naroda, jer kad se to dogodi, prepreka svoje viđenje cijele dobrog čovjeka u raznim veličinama da ga karakterizirati. 'Širenje naše koncept razuma i njihova primjena" [82] Je bitno, da biste mogli pravilno odmjeriti sve uvjete za izdavanje rješenja

razvoj i socio-ekonomskih problema.

32. Velika vijest, da je kontekst razvoja ljudi danas stavio u mnogim slučajevima potrebe za *nova rješenja*. Oni su se naći zajedno u zakonima svake činjenice i, u svjetlu cjelovita vizija čovjeka, koji odražavaju različite aspekte ljudske osobe, pokrio svoje oči pročišćena u ljubavi. Vi ćete otkriti izvanredne konvergencija, a zatim konkretne mogućnosti rješenja, bez davanja bilo koji bitni dio ljudskoga života.

Dostojanstva osobe i zahtjeve pravednosti zahtijeva da se, posebno danas, gospodarske mogućnosti ne pretjerano povećanje i moralno neprihvatljive razlike u bogatstvu [83] I da ćemo i dalje nastaviti ono što *prioritet cilj rada* ili njegov nastavak za sve. Na bliže ispita, to je također zatražila od "ekonomskih razloga". Povećana sistemski nejednakosti između društvenih grupa unutar iste zemlje i između populacija različitih zemalja, i to masivni porast siromaštva u relativnom smislu, ne samo da teži nagrizati socijalnu koheziju, te na taj način čini opasnost za demokraciju, ali isto tako ima negativan ekonomski utjecaj, uz postupnu eroziju "socijalnog kapitala", odnosno da je skup odnosa povjerenja, pouzdanosti, poštovanje pravila, koja su neophodna za svakog civilnog društva.

To je uvijek ekonomija nam govori da situacija strukturalne nesigurnosti stvara antiproduktivni stavova i gubitak ljudskih resursa, jer radnici imaju tendenciju da se prilagode pasivno automatske mehanizme, nego osloboditi kreativnost. U ovom trenutku postoji konvergencija između ekonomije i moralnih vrednovanja. Ja *ljudski troškovi su još više ekonomski troškovi* i gospodarski poremećaj da će uvijek i ljudski troškove.

Treba također napomenuti da ravnanje i kultura na tehnološku dimenziju, u kratkom razdoblju svibanj pomoći za proizvodnju profita na dugi rok koči međusobnog obogaćivanja i dinamičnom timu. Važno je razlikovati između gospodarskih i socioloških kratkoročne i dugoročne. Niža razina zaštite prava iz rada ili odricanjem u odnosu mehanizam za preraspodjela prihoda kako bi dobio veću međunarodnu konkurentnost zemlje spriječiti pojavu razvoja dugo trajanje. Tada se mora pažljivo razmotriti posljedice na ljude sadašnjih trendova prema gospodarstvu kratko, ponekad vrlo kratkom roku. Ovo zahtijeva *nove i dublje refleksije o gospodarstvu i njegove potrebe* [84], I sveobuhvatan pregled te budućnost razvoja modela, za ispravljanje kvarova i distorzije. Na taj način zahtijeva, u stvari, stanje ekološke zdravlje našeg planeta, a posebno poziva za kulturne krize i moralni integritet, čiji su simptomi odavno vidljivo diljem svijeta.

33. Više od četrdeset godina nakon *Populorum progressio*, Njegove osnovne teme, napredak, *ostaje otvoreno pitanje*, Napravio više akutnih i hitna ekonomske i financijske krize iz održava. Ako imate neka područja planeta jednom već opterećeni siromaštvom, doživjela značajne promjene u pogledu gospodarskog rasta i sudjelovanje u svjetskoj proizvodnji, druga područja i dalje žive u situaciji krajnje siromaštvo usporediv s postojećim u trenutku *Pavao VI* Naprotiv, u nekim slučajevima čak može govoriti o pogoršanja. Značajno je da su neki uzroci ove situacije već su identificirani u *Populorum progressio* Kao što su visoke carine koje predstavlja gospodarski razvijениh zemalja i spriječiti koje proizvode iz siromašnih zemalja do tržištima bogatih zemalja. Drugi uzroci, međutim, da je enciklika bila jedina zasjenio, kasnije pojavila jasnije. To je slučaj evaluacije procesa dekolonizacije, tada u punom jeku. *Pavao VI* omiljen put da se u autonomne slobode i mira. Nakon više od četrdeset godina, moramo priznati kako je ovaj proces bio težak, da li zbog novih oblika kolonijalizma i ovisnosti starih i novih hegemonijske zemalja, kako za ozbiljnu neodgovornost interne istim zemljama postali nezavisni.

Glavna inovacija je *eksplozija planetarni međuovisnost* Sada obično poznata kao

globalizacija. Pavao VI su dijelom očekivati, ali uvjeti i žestina s kojom se danas razvila su zadivljujući. Rođen je u ekonomski razvijenim zemljama, taj proces je po svojoj naravi je proizvedena angažman svih gospodarstava. To je bio glavni pokretač za odlazak nerazvijenost cijelih regija i sama je veliku priliku. Međutim, bez vodstvom ljubavi u istini, to potisak mogu doprinijeti stvaranju globalne opasnosti od oštećenja do sada nepoznatih i novih podjela u ljudskoj obitelji. Za tu ljubav i istinu nas staviti u nove i kreativne napore, svakako vrlo široke i kompleksne. Ovi *rastegnuti razuma i čine ga u stanju znanja i vodiča te imponzantan novu dinamiku*, Poticanje pogled "civilizaciju ljubavi" sjeme koje je Bog stavio u svakom ljudi u svakoj kulturi.

POGLAVLJE III

Bratstva, EKONOMSKI RAZVOJ I CIVILNO DRUŠTVO

34. *Ljubavi u istini* mjestima čovjek ispred nevjerovatan doživljaj davanja. Ova ponuda slobodan je prisutan u njegovu životu u mnogim oblicima, često ne prepoznaju zbog proizvodnje samo utilitarne i pogled na život. Ljudsko biće je napravio to dar koji izražava i provodi dimenziju transcendencije. Ponekad se suvremeni čovjek je pogrešno se sumnja da su jedini autor od sebe, njegov život i društvo. To je pretpostavka, koja proizlaze iz sebičnih zatvaranje u sebe, koji silazi - da ga stavite u pogledu vjere - iz *grieh podrijetlo*. Mudrost Crkve uvijek je predložila da bi ovaj izvorni grijeh u tumačenju društvenih činjenica i izgradnju društva: "Zanemari taj čovjek je ranjen prirodi sklona na zlo, uzrokuje ozbiljne greške u ' obrazovanja, politike, društvenog djelovanja i morala "[85]. Popis polja u kojem su nastali poguban posljedice grijeha koje je dodao za dugo vremena čak i gospodarstva. Imamo čvrste dokaze u tim razdobljima. Uvjerenje da bude samodostatna i biti u stanju eliminirati zlo prisutan u povijesti samo svojom akcija dovela je čovjeku donijeti sreću i spasenje sa imanentno oblicima materijalnog bogatstva i društvenog djelovanja. Onda uvjerenje o potrebi za autonomijom i gospodarstva, što se ne smije prihvatiti "utjecaj" moralnog karaktera, zatraženo je čovjek do zloupotrebe ekonomski instrument pa čak i destruktivno. U dugoj vožnji, ovih vjerovanja su doveli do gospodarskih sustava, socijalna i politička pitanja koja su prekršili slobodu pojedinca i društvenih tijela, a upravo iz tog razloga, nisu u mogućnosti kako bi se osiguralo da pravda obećanja. Kao što sam rekao u mom enciklici *Spe salvi*Na ovaj način će se ukloniti iz povijesti *Kršćanska nada* [86], Koji je umjesto toga snažan društveni resurs u službi integralnog ljudskog razvoja, tražili slobodu i pravdu. Nadam se potiče razum i daje im snagu za režiju će [87]. To je već prisutna u vjeri, koja je doista uzbudi. Dobročinstvo u istini da njeguje i istovremeno, manifest. Dar od Boga, potpuno besplatno, odmor u našem životu kao nešto što se ne duguje, koji nadilazi sve zakone pravde. Dar je po svojoj naravi nadilazi zasluga, njegova vladavina je višak. On ide pred nama u vlastitu dušu kao znak Božje prisutnosti u nama i njegova očekivanja za nas. Istina, koja je, kao i ljubav je dar, to je veći od nas, kako je učio od St. Augustine [88]. Čak i istinu o sebi, našoj osobnoj svijesti, tu je prije svega "podatke". U svakom kognitivni proces, u stvari, istina se ne proizvode kod nas, ali uvijek se može naći, odnosno primljena. To, kao i ljubav, "ne rodi iz misli i volje, ali nekako se nameće na ljudska bića "[89].

Zašto primljeni dar sve ljubav u istini je sila koja predstavlja zajednicu, ujediniti ljude na način, gdje ne postoje barijere i granice. Ljudske zajednice mogu dobiti od sebe, ali nikad ne može kod svoje snage da se zajednici punom zajedništvu ili se guraju preko svih granica da postane istinski univerzalno jedinstvo čovječanstva, kao i zajedništvo svaki odjel, proizlazi iz kon-poziv Riječ Božja-Ljubav. U rješavanje ovog ključno pitanje, moramo pojasniti, prvo,

da logika dar, ne znači pravda, a ne suprotstavljene to kasnije i izvana, i, drugo, da je ekonomski razvoj, socijalna i političke potrebe, ako želi biti istinski ljudski, kako bi napravili mjesta za *načelo napojnica* kao izraz bratstva.

35. *Tržište* Ako ne postoji uzajamno povjerenje i generalizirani, je ekonomska institucija koja omogućuje susret među ljudima, kao i trgovci koji koriste ugovor kao pravilo njihovog odnosa i razmjene dobara i usluga između njihovih fungible, zadovoljiti njihovim potrebama i željama. Tržište podliježe načelima tzv *komutativnim pravda*, Kojim se uređuje upravo odnos davanja i primanja između ravnopravnih entiteta. No, socijalni nauk Crkve nije nikada prestala naglasiti važnost *distributivna pravda* i *Social Justice* za isti tržišnog gospodarstva, ne samo zbog mrežaste ugrađen u širem društvenom i političkom kontekstu, ali i za tkanje odnosa u kojima je shvatio. Doista, na tržištu, ostavljajući samo princip ekvivalencije vrijednosti roba kojima se trguje, ne da se proizvede socijalne kohezije koji također treba da funkcionira ispravno. *Bez unutarnje oblike solidarnosti i međusobnog povjerenja, tržište ne može u potpunosti obavljati svoju gospodarsku funkciju*. I danas je to uvjerenje da je nedostajalo, a gubitak povjerenja je ozbiljan gubitak.

Na odgovarajući način Pavao VI u *Populorum progressio* istaknuo činjenicu da je isti ekonomski sustav će imati koristi od opće prakse pravosuđa, kao i prvi koristi od razvoja siromašnih zemalja i bogate zemlje podjednako bi bila [90]. To nije bio samo ispravna disfunkcije kroz pomoć. Siromašni se ne smatra "teret" [91], Ali i izvor iz strogo ekonomskog stajališta. Međutim, smatra se u redu je vizija onih koji misle da tržišno gospodarstvo strukturno ima potrebu udio siromaštva i nerazvijenosti kako bi se raditi najbolje. To je tržište interes u promicanju osnaživanje, ali to stvarno ne može osloniti samo na sebe, jer je u stanju proizvoditi za sebe ono što je izvan njenog dosega. Ona mora izvući moralne energije od drugih osoba koje su sposobne ih generira.

36. Ekonomska aktivnost se ne može riješiti sve socijalne probleme jednostavnim proširenjem *poslovna logika*. To je *progoni opće dobro*, Koja mora imati također i iznad svega političke zajednice. Stoga, treba imati na umu da je uzrokujući ozbiljne ekonomske dislokacije na poseban akt, koji se tereti samo za proizvodnju bogatstva, i politički, koji se tereti za pravdu provodi putem redistribucije.

Crkva je uvijek smatra da je ekonomska akcija ne treba smatrati nedruštven. Tržište nije, i ne bi trebala postati u sebi mjesto jake neodoljiv slabi. Društvo se treba zaštititi od tržišta, kao što je hoće li razvoja sadržan *ipso facto* smrti autentičnih ljudskih odnosa. Istina je da tržište može biti usmjerena na negativan način, ne zato jer je to njegova priroda, nego zato što to može adresu određene ideologije u tom smislu. Ne smijemo zaboraviti da na tržištu ne postoji u čistom obliku. Potrebno je obrazac iz kulturne konfiguracije navesti i vodič. Doista, gospodarstva i financija, kao i alate, može se zloupotrebjavati kad reference koje operator ima samo sebična. Tako da svibanj biti u mogućnosti to izraditi alate za sebe dobro u zlonamjernih alata. Ali, to je pravi čovjek da su uočljivi te posljedice, a ne instrument u sebi. Stoga je alat koji mora biti dovedena u pitanje, ali čovjeka, njegova savjest i njegove osobne i društvene odgovornosti.

Socijalni nauk Crkve vjeruje da bi moglo živjeti autentično ljudski odnos, prijateljstvo i društvenosti, solidarnosti i uzajamnosti, čak i na ekonomsku aktivnost, a ne samo iz nje ili 'iza' njega. Ekonomskoj sferi nije niti etički neutralan niti svojoj naravi nehumano i nedruštven. Ona pripada ljudske djelatnosti, a zbog ljudske mora biti strukturiran i institucionalizirani etički.

Veliki izazov imamo pred nama, izvede iz problema razvoja u doba globalizacije, te

napravio još zahtjevnije od ekonomske i financijske krize, jest pokazati, kako se misli ponašanja, ne samo tradicionalnim načelima socijalne etike, kao što su transparentnost, poštenje i odgovornost ne mogu se previdjeti ili ublažiti, ali i da u *roba odnosi* ili *načelo napojnica* i logika dar kao izraz bratstva mogu i trebaju *naći mjesto unutar normalnog poslovanja*. Ovaj čovjek je uvjet u ovom trenutku, ali i zahtjev istih ekonomskih razloga. To je zahtjev da se vrijeme ljubavi i istine.

37. Socijalni nauk Crkve uvijek je tvrdio da *Pravde se odnosi na sve faze ekonomske* Budući da uvijek ima veze s čovjeka i njegove potrebe. Pronalaženje sredstava, financiranje, proizvodnja, potrošnja i sve druge faze ekonomskog ciklusa neizbježno imaju moralne implikacije. *Tako svaki posao odluka je posljedica moralne*. Sve je to potvrđeno i u društvenim znanostima i trendovi suvremenog gospodarstva. Možda je nekad bio nezamisliv povjeriti proizvodnju bogatstva za gospodarstvo, na prvi dodijeliti zadatak onda politika je iskrcati. Danas je sve teže, s obzirom da gospodarske aktivnosti nisu ograničene teritorijalne granice, a autoritet vlasti i dalje biti primarno lokalnu. Za to kanona i pravde mora biti poštovan od početka, jer on obavlja ekonomski proces, a ne nakon ili bočno. Nadalje, da je tržište svibanj otvoreni prostori za gospodarske aktivnosti poduzetih od strane pojedinaca koji slobodno izabrali da obavijestite svoje djeluju na različitim principima od onih od čistog profita, bez time odricanje za izradu ekonomske vrijednosti. Mnogi izrazi gospodarstva proizlaze iz vjerskih i laika inicijative pokazuju da je to praktično moguće.

Doba globalizacije, gospodarstvo trpi od konkurentnih modela povezan s vrlo različitim kulturama zajedno. Ponašanje rezultat ekonomske i poslovne uglavnom su sastanak u odnosu na komutativnim pravde. *ekonomski* je svakako potreba *ugovor* Za reguliraju odnosi razmjene između ekvivalentne vrijednosti. Ali on je također potrebna *samo zakoni* i *oblici preraspodjela* vođena politika, ali i radovi koji nose otisak *duhu davanja*. Čini se da globalna ekonomija korist prve logike, da se razmjena ugovora, ali je izravno ili neizravno pokazuje da je on također treba druga dva, politička logika i logika dar bez povratka.

38. Moj prethodnik [Ivan Pavao II](#) te su o tom pitanju, kada je u *Centesimus Godina* istaknuo potrebu za sistem s tri teme: *Tržište, Položaj i tvrtka* status [92]. On je identificirao civilnog društva preciznije opseg *free gospodarstvo* i bratstva, ali je ne namjerava odreći druga dva područja. Danas možemo reći da se ekonomski život mora biti shvaćen kao multi-dimenzionalni stvarnost: u svemu, u različitim stupnjevima i na specifičan način, mora biti prisutan pojavom bratskim uzajamnosti. U ovo doba globalizacije, gospodarske aktivnosti ne može biti odvojen od besplatan, što širi i potiče solidarnost i odgovornost za pravdu i opće dobro u svim svojim različitim dionicima i glumcima. To je, na kraju, od betona i duboka ekonomska demokracija. Solidarnost je prije svega osjećati odgovornim za sve [93]. Onda ne može biti delegiran samo države. Dok smo jučer mogli pretpostaviti taj najprije moramo težiti pravednosti i da je slobodan, intervenirala kasnije kao dodatak, danas moramo reći da bez velikodušnost ne može postići čak i pravde. Služi, dakle, na tržištu u kojem se slobodno može raditi, pod uvjetima jednakih mogućnosti, kompanije koja u potjeru institucionalne pripadnosti. Uz privatni profit-driven, te razne vrste javnih poduzeća bi trebao biti u mogućnosti uzeti korijen i davati one organizacije koje slijede uzajamno i produktivnog društva. I njihova međusobna usporedba na tržištu da možemo očekivati svojevrstno hibridizacije poslovanje i na taj način pozornost-sensitive *civilizacija gospodarstvo*. Dobročinstvo u istini, u ovom slučaju, znači da moramo dati oblik i organizaciju na one ekonomske inicijative koje, ne niječući profita, cilj nadići logiku fer razmjena dobara i dobiti za vlastitu korist.

39. [Pavao VI](#) u *Populorum progressio* zamoljeni da konfigurirati *model tržišne privrede u stanju, uključujući barem u osnovi, svi narodi, a ne samo one s odgovarajućom opremom*.

Zatražio da mi se obvezuju da će promicati humaniji svijet za sve, svijet u kojem svatko ima "nešto za dati i za primanje, bez napredak nekih kao prepreka razvoju drugih" [94]. On je time proširen na univerzalni plan iste zahtjeve i težnje sadržane u *Rerum Novarum*, Pismeni kada po prvi put, kao rezultat industrijske revolucije, pojavila ideja - svakako napredna za ono vrijeme - koje građanskog poretka potreban da bi se čak i nepokolebljiv redistributivni državne intervencije. Danas tu viziju, kao i da je smješten u opasnosti od strane proces otvaranja tržišta i društva, pokazuje da je nepotpuna u susret zahtjevima potpuno ljudsko. Kao za socijalni nauk Crkve uvijek je zadržao od svoje vizije čovjeka i društva danas je također zahtijeva dinamičke karakteristike globalizacije.

Kada logiku tržišta i države slažete sa svaki ostali i dalje monopol za svoje područje utjecaja na dugi rok manje solidarnosti u odnosima između državljanstva, sudjelovanje i članstvo, bez agencije, koji su ostali stvar u odnosu na "daj da biste dobili" samo logika razmjene, te da "daju osjećaj dužnosti," samo logika javnog ponašanja, koje je nametnuo zakon države. Pobjede nad nerazvijenost zahtijeva djelovanje, ne samo na poboljšanju transakcije na osnovi razmjene, a ne samo na transfere ustanove za javnost, ali uglavnom *progresivno otvaranje, globalni kontekst, oblike gospodarske djelatnosti karakterizira dionica nesebičnost i zajedništvo*. Binomni ekskluzivnom tržištu država podriva socijalne i ekonomske oblike solidarnosti, koje nalaze svoje najbolje tla u civilnom društvu bez da bude svedeno na to, stvoriti društvenost. Slobodno tržište ne postoji i ne može osigurati zakonom stavova besplatno. Ipak, tržište je i politika trebaju ljudi otvoreni za recipročni dar.

40. Tekuće međunarodne gospodarske dinamike, koju karakteriziraju teške distorzije i poremećaji, zahtijevaju *duboke promjene u načinu razumijevanja poslovanja*. Stari načini života manje poduzetnike, ali i druge obećavajuće horizont. Jedan od glavnih rizika koji poduzeće sigurno je odgovoriti gotovo isključivo na one koji ulažu u njega, a završava na taj način smanjiti svoju društvenu vrijednost. Sve manje i manje tvrtke, zahvaljujući rastu u veličini i potrebu za sve više kapitala, upravlja poduzetnik koji se osjeća odgovornom za stabilan dugoročni, a ne samo kratko, život i postignuća njegova poslovanja, a manje ovisi o jednom području. Također poznat kao preseljenje proizvodnje u tvrtki mogu ublažiti osjećaj odgovornosti prema interesnih skupina kao što su zaposlenici, dobavljači, potrošači, okruženje i šireg društva oko njih, u korist dioničara, nisu vezani za određeni prostor i stoga imaju izvanrednu pokretljivost. Međunarodnom tržištu kapitala, u stvari, sada nudi veliku slobodu djelovanja. Ali, to je također istina da je širenje svijesti o potrebi za širu "društvene odgovornosti" u društvo. Iako etičkim pristupima koji pogon današnje rasprave o korporativnoj društvenoj odgovornosti nisu svi prihvatljivi iz perspektive socijalnog nauka Crkve je činjenica da je sve više rasprostranjena, vjerovanja prema kojima *Uprava Društva ne može uzeti u obzir interese samo vlasnik, ali isto tako mora preuzeti odgovornost za sve druge kategorije osoba koje doprinose život*: Radnici, kupcima, dobavljačima različitih inputa, zajednicu reference. U posljednjih nekoliko godina, primijetio je rast od kosmopolita klase *upravitelj* Tko je često reagiraju samo na podatke o glavnih dioničara obično se sastoji od anonimnih sredstava skup kontekstu njihove naknade. Čak i danas, međutim, postoje mnogi menadžeri koji su dalekovidan s analizom sve su više svjesni duboke veze koje su njihove kompanije sa teritorija, ili teritorije, u kojoj djeluje. Pavao VI zamoljeni da ozbiljno ispitati šteta da prijenos sredstava u inozemstvo na isključivu osobnu korist mogu proizvoditi svoje vlastite nacije [95]. Ivan Pavao II osjetio da *investiranje uvijek ima moralni značaj* Kao i ekonomski [96]. Sve to - to bi trebao biti ponovio - vrijedi i danas, iako je tržište kapitala je bio uvelike liberalizirano i moderni tehnološki mentalitet može dovesti do vjerovanja da ulaganje je samo tehnički, a ne ljudske i etičke. Nema razloga da se zaniijekati da određene kapitala može činiti dobro, ako je uložila u inozemstvu nego kod kuće. Ali, oni moraju biti predmet ograničenja pravednosti, uzimajući u obzir kako je taj kapital je formirana i oštećenja na ljudima koji će voditi njegov neuspjeh da koriste na

mjestima gdje je generirana to [97]. Mora se paziti da razlog *korištenje financijskih sredstava* i spekulativne i prinos u napast traženja kratkoročnog profita samo, a ne dugoročnu održivost tvrtke, njezine realne ekonomije i brz servis i pozornost na promicanje, adekvatne i odgovarajuće poslovne aktivnosti. Čak i u zemljama u razvoju potrebna. Ne postoji razlog da se zaniijekati da preseljenju, kad se uključuje ulaganja i treninga, mogu učiniti dobro za ljude u zemlji koja ga domaćini. Posao i tehničko znanje je univerzalna potreba. Nije dopušteno preseliti samo da uživaju posebne povoljne uvjete za eksploataciju ili još gore, bez stvarne stvarni doprinos lokalnoj društvu za pojavu robustan sustav proizvodnje i društvenog razvoja neophodno za stabilan.

41. U kontekstu ovoga govora značajno je napomenuti da '*Poduzetništvo* ima i mora igrati sve *polivalentan značenje*. Nastavlja Prevalencija kombinacija tržištu država mora nas navikli misliti samo poduzetnika privatnog kapitalističkog s jedne strane i drugim državnim vođama. U stvari, poduzetništvo treba shvatiti na način artikulirati. To proizlazi iz niza razloga *metaeconomiche*. Poduzetništva, prije nego što profesionalni smislu, ima ljudsko [98]. To je upisan u svakom radu, viđenje kao "*actus personae*" [99], Tako da je dobro da svaki radnik je ponuđena mogućnost da daju svoj ulaz, tako da on "zna kako se rade" u kući "» [100]. Bez nesreća *Pavao VI* uči da "svaki radnik ima kreator" [101]. Dovoljno je da zadovolji potrebe i dostojanstvo radnika i potrebe društva, postoji nekoliko vrsta poslovanja, i izvan pukog razlika između 'privatne' i 'javnosti'. Svaki zahtijeva poduzetničke vještine i izražena specifična. Kako bi se postigao gospodarstvo u bliskoj budućnosti znati da služe općem dobru nacionalnoj i globalnoj razini treba uzeti u obzir ovu prošireno značenje poduzetništva. Taj širi koncept promiče zajedničko učenje i razmjenu između različitih tipova poduzetništva, uz prijenos ovlasti iz svijeta *neprofitnim* da *dobit* i obratno, od javnosti da pravo civilnog društva iz tog naprednog gospodarstva od zemalja u razvoju.

'Također *politička ovlast* ima *polivalentan značenje* Koji se ne mogu zaboraviti, a postupak za provedbu nove gospodarske-proizvodne, društveno odgovornog i humanog. Kako planirate obrađivati poduzetništva u globalnoj diferencijal, tako da moramo promicati političke vlasti *attivantesi* raspoređen na nekoliko etaža. Integrirana ekonomija danas ne eliminirati ulogu države, nego ga obvezuje vlade da jače međusobne suradnje. Razlozi mudrost i razboritost sugerira ne previše zbrda-zdola navješćuju kraj države. U odnosu na rješavanju sadašnje krize, njegova uloga izgleda suđeno da rastu po otkupom mnogih svojih ovlasti. A tu su i narodi kojima izgradnje ili rekonstrukcije države i dalje je ključni element njihova razvoja. *Međunarodna pomoć* unutar projekt solidarnosti s ciljem rješavanja sadašnje gospodarske probleme, a ne treba podršku konsolidaciji ustavne, pravne, administrativne u zemljama koje još ne koristi u potpunosti iz tih sredstava. Osim ekonomske pomoći, mora postojati oni dizajniran za jačanje jamstva o *Vladavina prava* Sustav javne politike i djelotvorne u odnosu na kazne zatvora od ljudskih prava, istinske demokratske institucije. Nije potrebno da država ima posvuda iste karakteristike: podrška za ustavni sustavi slabosti, tako da svibanj kvalitetno biti popraćena ojačana s razvojem drugih političkih aktera, kulturnih, društvenih, teritorijalne ili vjerske, pored države. Artikulacija politike na lokalnoj, nacionalnoj i međunarodnoj, između ostalog, jedan od autocesta do biti u mogućnosti upravljati ekonomske globalizacije. To je isto tako put to izbjeći zapravo mini temeljima demokracije.

42. Ponekad se u odnosu na *Globalizacija* fatalistic stavova može vidjeti, kao da dinamiku na poslu su proizvedene od strane anonimnih bezlična snaga i struktura izvan ljudskog [102]. Ona je ovdje vrijedi podsjetiti da je globalizacija svakako treba shvatiti kao socio-ekonomski napredak, ali to nije samo dimenziju. Pod proces više vidljivo je stvarnost čovječanstva da je sve međusobno, sastoji se od osoba i naroda u kojima se taj proces trebao biti od koristi i razvoj [103], Kroz zapošljavanja, kako od strane pojedinaca i zajednice svoje odgovornosti. Prekoračenje ograničenja ne samo materijalne činjenice, već i kulturni u

njegove uzroke i posljedice. Ako ste pročitali deterministički globalizacije, te izgubiti kriterije za ocjenjivanje i usmjeravanje. To je ljudska stvarnost i može imati ulaz na kojem različitih kulturnih usmjerenja trebaju vježbe razlučivanja. Istina globalizacije kao proces i njegove temeljne etički kriterij je podatke iz ljudske obitelji i njenom razvoju u dobro. Mora dakle angažirati teško *promovirati osobne i društvene kulture orijentacije, otvoren za transcendenciju, u procesu integracije u globalne.*

Unatoč nekim od svojih strukturalnih dimenzija koja se ne bi trebao biti odbijen, ali ne i apsolutna, "globalizacija prije nije ni dobra ni loša. To će biti ono što ljudi čine ga "[104]. Mi ne bi trebali biti žrtve, ali glumci, pokazuju razumnost, vođeni ljubavlju i istinom. Slijepo se protive bilo bi pogrešno stav, pristranost, što u konačnici će ignorirati proces također uključuje pozitivne aspekte, uz rizik da nedostaje velika prilika da se uključe u brojne mogućnosti razvoja ponude. Proces globalizacije, pravilno koncipiran i uspio, nude mogućnost velike preraspodjele bogatstva na globalnoj razini, kao i prije nikad nije dogodilo, ako mismanaged, umjesto toga možete podići siromaštva i nejednakosti, te kriza zarazi cijeli svijet. Morati *ispraviti kvarova*, Čak i one ozbiljne da uvedu nove podjele među ljudima i narodima unutar i osigurati da se preraspodjela bogatstva nije slučaj s preraspodjela siromaštva ili čak sa svojim naglaskom, kao mishandling sadašnje situacije možda bi nas strah. Do nedavno se smatralo da su bili siromašnih naroda ostati usidren za fiksni fazi razvoja i bili zadovoljni s filantropije ljudi razvili. Protiv tog mentaliteta je preuzeo poziciju *Pavao VI* u *Populorum progressio*. Danas snage od materijala koji se koriste za puštanje tih ljudi iz siromaštva su potencijalno više vremena, ali oni su došli do osloniti uglavnom isti ljudi u razvijenim zemljama, koji su u mogućnosti da bi mogao bolje koristiti liberalizaciju kretanja kapitala i radne snage. Difuzija sfera globalnog prosperiteta nije u redu, na taj način kočenja s projektima sebična, protekcionistički ili diktirana od posebne interese. Doista, sudjelovanje u nastajanju i zemljama u razvoju, sada omogućuje bolje upravljanje krizom. Tranzicije inherentan u procesu globalizacije predstavlja velike poteškoće i opasnosti koje se mogu prevladati samo ako će biti svjesni da duše antropologije i etike, koji gura od dna prema istim ciljevima humanizing globalizacije solidarnosti. Nažalost, ovo je duša često osvaja i stisnut po etičkim i kulturnim perspektivama postavljanje individualistički i utilitaristički. Globalizacija je višedimenzionalni fenomen i višenamjenskih, koja mora biti shvaćeno u različitosti i jedinstva svim njegovim dimenzijama, uključujući i teološko. To će živjeti i *orijentirati globalizacije humanosti u smislu odnosa, zajedništva i dijeljenja.*

POGLAVLJE

Razvoj naroda PRAVA I DUŽNOSTI, OKOLIŠ

43. "Univerzalna solidarnost, što je činjenica i korist za nas, to je također dužnost" [105]. Mnogi ljudi danas imaju tendenciju da se kultiviraju izgovorom nemaju ništa od nikoga, osim sebe. Vjerujem da oni imaju samo prava, a često imaju visoke barijere da prikupe odgovornost za svoje i tuđe integralni razvoj. Stoga je važno poticati svježeg razmišljanja o tome kako *prava pretpostavljaju dužnosti, bez koje će postati* [106]. Danas smo svjedoci teških koeficijenata. Dok s jedne strane, potvrditi navodnu prava, proizvoljna i pića, zahtijevajući da vidi ih je prepoznao i promovirao javnih objekata, s druge strane, postoje osnovna prava i temeljnih nepoštivanje i kršenje protiv toliko 'čovječanstvo [107]. Često je napomenuo odnos između zahtjeva na višak ili čak i za povredu i porok, u pritoke društvima, i nedostatak hrane, čiste vode, osnovno obrazovanje ili primarne zdravstvene

zaštite u određenim regijama svijeta zaostalosti, pa čak iu predgrađima velikih gradova. Izvješće je da individualna prava će biti otpušten mimo okvira koji daje im osjećaj dužnosti učinio, šiziti i njeguje spiralu zahtjeva gotovo neograničen i bez kriterija. Ogorčenje prava dovodi do zanemarivanja dužnosti. Obveze odnose se ograničavaju prava za antropološki i etički okvir unutar kojeg su i oni su dio istine i da ne postaju proizvoljno. Iz tog razloga, jačanje prava i dužnosti predlaže njihovu obranu i promociju kao i obveze koje treba poduzeti u službi dobra. Ako je, međutim, ljudska prava naći svoje zaklade samo u raspravi o zboru građana, oni se mogu mijenjati u bilo koje vrijeme i, stoga, dužnost poštovati i slijediti ove stvari poboljšati u zajedničke svijesti. Vlada i međunarodnih organizacija onda mogu zaboraviti o objektivnosti i 'nedostupnosti' prava. Kada se to dogodi, ugrožena je pravi razvoj naroda [108]. Ovo ponašanje potkopava autoritet međunarodnih organizacija, posebno u očima većine zemalja u razvoju potrebna. Ti, naime, zahtijevaju da međunarodna zajednica preuzme dužnost da im pomogne da se "arhitekti svoje sudbine" [109], Koji je opet preuzeti dužnosti. *Dijeljenja međusobnih dužnosti mobilizira mnogo više od pukog tvrdnja prava.*

44. Konceptija prava i dužnosti u razvoju također mora voditi računa o pitanjima u svezi *rast broja stanovnika*. Ovo je veoma važan aspekt pravi razvoja, što se tiče neophodni vrijednosti života i obitelji [110]. Uzeti u obzir rast populacije kao primarni uzrok nerazvijenosti nije u redu, čak i sa ekonomskog stajališta: samo misliti, prvo, da važno smanjenje smrtnosti novorođenčadi i proširenje životni vijek koji se javljaju u gospodarski razvijenim zemljama, 'druge, znakove krize prepoznatljiv u društvima gdje postoji zabrinjavajući pad nataliteta. Osim, naravno, moraju plaćati pozornost na odgovornost zbog rađanja, što je, između ostaloga, znatan doprinos integralnog ljudskog razvoja. Crkva, koja je u srcu pravi razvoj čovjeka, preporučiti punog poštivanja ljudskih vrijednosti, čak iu vršenju seksualnosti: ona ne može biti sveden na puke činjenice hedonističkim i zabave, kao što su spolno obrazovanje ne može biti sveden na tehničko obrazovanje, s jednim interesa za obranu interesa bilo kakve zaraze ili "opasnost" rađanja. To bi iznositi osiromašiti i zanemariti dublje značenje seksualnosti, koji umjesto da treba priznati i uzeti s puno odgovornosti kao osobu iz zajednice. Odgovornost zabranjuje i seksualnosti kao puki izvor užitka, da je regulirati politikom prisilne planiranje obitelji. U oba slučaja je u prisustvu materijalističke ideje i politike, pod kojima ljudi završiti lice različitih oblika nasilja. Za sve ovo treba suprotstaviti sa primarna odgovornost obitelji u tom području [111], U odnosu na države i njenih restriktivne politike te odgovarajućeg obrazovanja roditelja.

Otvorenost za život je moralno odgovorni za društveni i ekonomski bogatstvo. Velike nacije su u stanju izaći iz siromaštva zahvaljujući velikom broju i kapacitetu njihovih stanovnika. Isto tako, nacije koja je nekada bila uspješan znam sada faze nesigurnosti i, u nekim slučajevima upravo zbog pada nataliteta, ključno pitanje za tvrtke napredne blagostanja. Pada natalitet, ponekad ispod tzv "zamjena indikator" također potkopava socijalne sustave, povećanje troškova, ugovorena odredba štednje i posljedično potrebnih financijskih sredstava za ulaganje, smanjuje dostupnost kvalificiranih radnika, ograničava bazen "mozgova" kako bi osigurati unos za potrebe naroda. Osim toga, obitelji male, ponekad malen, veličine mali rizik od impoverishing društvenih odnosa, a ne kako bi se osiguralo učinkovito oblika solidarnosti. Ove se situacije pokazuje znakove nedostatka povjerenja u budućnosti, kao i moralne umora. To postaje društvena potreba, pa čak i ekonomske, čak i da predlože nove generacije ljepotu braka i obitelji, odaziv od tih institucija da dublje potrebe srca i dostojanstva. U toj perspektivi, država se zahtijeva da *uvođenja politike za promicanje središnje i integritet obitelji* Utemeljena na braku između muškarca i žene, prva i vitalnih stanica društva, [112] Briga i svoje ekonomske i fiskalne probleme, poštujući svoje prirode relacijski.

45. Adresa potrebe najdublje moralne osobu isto tako je važan i koristan utjecaj na gospodarskom planu. *Gospodarstva u stvari, treba etika za efikasno funkcioniranje*; Nije bilo etike, ali etika prijatelj osobe. Danas postoji mnogo govori o etici u ekonomske, financijske i korporacijske sektora. Dođite studija centri i obrazovne staze *Poslovna etika*; Prostire u razvijenom svijetu etički sustav certifikacije, nakon kretanje ideja rođena oko korporativne društvene odgovornosti. Ponuda računima banaka i investicijskih fondova, na taj način-opozvao je "etički". Razvija "etički financirati", posebno kroz mikrokreditne i, općenito, mikrofinanciranje. Ovi procesi podići zaslužuju poštovanje i raširena podrška. Njihovi pozitivni efekti osjećaju čak iu manje razvijenim područjima zemlje. Treba, međutim, također razviti valjan kriterij raspoznavanja, kao što smo vidjeli zlouporabe pridjev "moralni", koji se koristi na generički način, sama posuđuje da odredi vrlo različitog sadržaja na točku prolazi na njegov pokrivenost odluke i izbora protivno pravednosti i istinski dobro za čovjeka.

Mnogo, u stvari, ovisi o moralnom sustavu referenca. Na ovu temu je socijalni nauk Crkve ima svoj specifičan doprinos kako bi, koji se temelji na stvaranju čovjeka "na sliku Božju" (*Gn 1,27*), Lik koji slijedi nepovredivo dostojanstvo ljudske osobe, kao i transcendentni vrijednost naravne moralne norme. Gospodarski etikom koja izbjegava ova dva stupa će izgubiti svoje konotacije neizbježno sama posuditi za eksploataciju i, još preciznije, to može postati funkcionalan unutar postojećih gospodarskih i financijskih sustava, nego lijek njihovih nedostataka. Među ostalim, isto tako bi se opravdala financiranje projekata koji nisu etički. Moramo, dakle, ne koristi riječ "etika", tako diskriminirajući ideologije, sugerira da ne bi bilo etički inicijativa da se ne pridružiti se formalno s ovim kvalifikacija. Napore treba - stvar je bitno ovdje! - Ne samo zato što su rođeni sektori ili segmenata 'etičkim' gospodarstvo i financije, već zato što su cijelo gospodarstvo i financije svih etičkih i nisu označena izvana, već i za ispunjenje zahtjeva inherentne samoj svojoj prirodi. Govori jasno, u tom pogledu, socijalni nauk Crkve, podsjećajući kako je ekonomija, sa svim svojim granama, je područje ljudske [113].

46. S obzirom pitanja *odnos između poslovnog i etika* A evolucija proizvodni sustav je napravljen, čini se da je razlika već uspostavljene poslovne dobiti orijentirane (*dobit*) A non-profit orijentirane (*neprofitnim*) Više nije mogao dati punu račune stvarnosti, niti osigurati učinkovite smjernice u budućnosti. U posljednjih nekoliko desetljeća bio u nastajanju u širokom srednje područje između dvije vrste tvrtki. Sastoji se od tradicionalnih poduzeća, ali znak pacts da pomogne zemljama unatrag, iz temelja, koje su izraz pojedinih tvrtki, grupe tvrtki s socijalnih naknada, šaroliki svijet subjekata takozvane građanske ekonomije i zajedništva. To nije samo "treći sektor", ali nova sveobuhvatna stvarnost kompozita, uključuje privatne i javne, što ne isključuje dobit, ali smatra da to sredstvo postizanja ljudske i socijalne svrhe. Činjenica da ta poduzeća ili ne dobiti ili distribuirati kojih se jedan ili drugi od konfiguracija zahtijeva zakon postaje sekundarna za njihovu spremnost da pojmiti profita kao sredstva za postizanje ciljeva humanizing tržišta i društva. Nadamo se da tih novih oblika poslovanja su u svim zemljama, uključujući i odgovarajući pravni oblik poreza. Oni, ne umanjujući važnost i korisnost ekonomski i socijalni razvoj tradicionalnih oblika poduzeća, čine sustav razvijati prema jasnije i potpunije novačenje carine na dio gospodarskih aktera. Izvan. *To je ista različitost institucionalnih oblika poduzeća da generira više građanske i konkurentniji na tržištu kako.*

47. Jačanje različite vrste poslovanja i, posebno, one sposoban razumijevanja profita kao sredstva za postizanje ciljeva humanizing tržišta i društva, mora se provodi čak iu zemljama koje pate od isključivanja i marginalizacije sklopova ' globalnoj ekonomiji, gdje je vrlo važno nastaviti s projektima supsidijarnosti, pravilno dizajniran i uspio da nastoje ojačati prava, a čime je također uvijek pretpostavku odgovarajućih odgovornosti. U *Akcija u*

razvoju podlijegati principu *središnjost ljudske osobe*, Koji je predmet koji se mora preuzeti u prvom redu dužnost razvoja. Glavni interes je poboljšati životne situacije stvarnih ljudi u određenom području, tako da oni mogu ispuniti one obveze koje trenutno ne dopuštaju da im čast siromaštva. Koncern stav nikada ne može biti sažetak. Razvojnih programa kako bi biti prilagođeni pojedinim situacijama, oni moraju imati karakteristike fleksibilnost, i oni korisnici trebaju biti izravno uključeni u planiranje i protagonist njihove provedbe. Također je potrebno primijeniti kriterije napredovanja i pratnju - uključujući i praćenje rezultata - jer ne postoji univerzalno važeći receptima. Mnogo zavisi od stvarne upravljanje intervencijama. "Arhitekti svoje razvoja, ljudi su primarno odgovorni. Ali ne mogu postići u izolaciji" [114]. Danas, uz konsolidaciju procesa progresivne integracije planeta, ovo upozorenje Pavao VI je još više vrijedi. Dinamika uključivanja imati ništa mehanički. Rješenje mora biti kalibriran na živote ljudi i pravi ljudi, na temelju ocjene nadzornih svake situacije. Osim makro i mikro projekata su, prije svega, služeći aktivno mobilizacija svih aktera civilnog društva, i kao pravna osoba i pojedinaca.

La *Međunarodna suradnja* zahtijeva od ljudi koji dijele proces gospodarskog i ljudskog razvoja, kroz solidarnost prisutnosti, pratnja, obuka i poštovanje. Iz ove točke gledišta, međunarodna tijela trebali bi se pitati o stvarnoj učinkovitosti njihove birokracije i administracije, često preskupo. To povremeno se događa da oni primaju pomoć onima koji mu je pomogao da postanu funkcionalne i da služe siromašnima držati na životu dugotrajan birokratske organizacije koje su rezerve za samoodržanje previše visok postotak onih resursa koji bi trebao biti posvećen razvoju. U tom smislu bilo bi poželjno da se sve međunarodne organizacije i nevladine organizacije se zalaže za punu transparentnost, donatori i informiranje javnosti o postotak primljenih sredstava za programe suradnje, o istinski sadržaj takvih programa i konačno sastav izdataka za samu instituciju.

48. Temu razvoja sada je snažno povezana s dužnostima koje proizlaze iz *odnos prema prirodnom okolišu*. To je dobio od Boga da bi sve, a njegova primjena je za nas odgovornost prema siromasima, i buduće generacije čovječanstva. Ako su naravi, te prvi čovjek, koji se smatra kao rezultat slučajnosti ili evolucijski determinizam, svijest o odgovornosti slabi um. U prirodi, vjernik priznaje prekrasan kreativni rezultat intervencije Boga, da čovjek može koristiti da odgovorno ispunjavaju svoje legitimne potrebe - materijalno i nematerijalno - u skladu s inherentnim ravnotežu stvaranja same. Ako je ovaj vid nedostaje, čovjeka završava ili razmotriti prirodu ili tabu nedodirljiv, za razliku to zlostavljanje. Obje ove stavove nije u skladu s kršćanskim pogledom na prirodu, plod Božjeg stvaranja

Priroda je izraz plana ljubavi i istine. To nam prethodi i je dan od Boga kao životni okoliš. Govori o Stvoritelju (usp. Rm 1, 20) I njegove ljubavi za čovječanstvo. Namjera je da se "rekapituliran" u Kristu na kraju vremena (usp. F 1, 9-10; Kol 1, 19-20). Također je, dakle, "poziv" [115]. Priroda je na raspolaganju nam ne kao "gomila krš raštrkanih na slučajaj" [116], Ali kao dar od Stvoritelja, koji je dizajnirao pravi red, tako da čovjek potječe potrebna kao smjernice za zaštitu i raste ("Gn 2,15). Ali, isto tako moramo naglasiti da je suprotno istinito razvoj važnije razmotriti prirodu ljudske osobe. Ovaj položaj dovodi do stavove ili neo-poganske panteizam opet, iz jednog prirode, shvacen u čisto naturalističkom, to bi moglo donijeti spas za čovjeka. Osim toga, moramo također odbiti suprotan stav, ciljajući na svojoj kompletan technicalization, jer prirodni okoliš nije samo stvar se odlagati na volju, nego divljenja djelo Stvoritelja, nosi u sebi "gramatika", koja označava svrhu i kriterije mudar za korištenje, ne-instrumentalnih i proizvoljne. Danas velike štete razvoju pripada ovom deformiran pogled. Smanjenje cijelu prirodu niz jednostavnih činjenica završi kao izvor nasilja prema okolišu, pa čak i motivirati akcije neučtiv na samu prirodu čovjeka. To, kako se ne sastoji samo od materije, ali i duh i, kao takav, biti bogat u smislu transcendentnog i svrha koje treba postići, također ima normativni kulturu. On tumači i

oblikuje prirodni okoliš kroz kulturu, što zauzvrat je upravljano od strane odgovorne slobode, pozoran na diktatu moralnog zakona. Planovi za integralni razvoj ljudskih Dakle, ne može ignorirati kasnije generacije, ali mora biti *karakteriziraju pravednost i međugeneracijske solidarnosti* Uzimajući u obzir više područja: ekologija, prava, ekonomije, političkih, kulturnih [117].

49. Pitanja koja se odnose na skrb i očuvanje okoliša sada se mora uzeti u obzir *energetska pitanja*. Privremena ograda od neobnovljivih izvora energije od strane nekih država, vlast i poslovnih grupa je, u stvari, ozbiljnu prepreku razvoju siromašnih zemalja. Te don't 'imati pristup financijskim sredstvima, niti u postojeće neobnovljivih izvora energije ili za financiranje traženje novih i alternativnih izvora. Privremena ograda prirodnih resursa, koja je u mnogim slučajevima, samo su u siromašnim zemljama, generiranje eksploataciju i česti sukobi između naroda i unutar njih. Ti su sukobi često se borio na tlu od tih zemalja, s teškim proračuna u pogledu smrti, razaranja i naknadne propadanja. Međunarodna zajednica je nezaobilazni zadatak pronalaženja načina da se regulira eksploatacija institucionalnih neobnovljivih resursa, uz sudjelovanje i siromašnih zemalja, kako bi se planirati budućnost zajedno.

Na ovom se nalazi ispred l '*hitno moralne nužnosti obnovljenog solidarnosti* Osobito u odnosima između zemalja u razvoju i visoko industrijaliziranih zemalja [118]. Tehnološki naprednih društava mogu i moraju smanjiti svoje energetske potrebe i zato proizvodnih djelatnosti evoluiraju, a među njihovim građanima jer se vide veće ekološke svijesti. Ona također treba dodati da je danas moguće je poboljšanje energetske učinkovitosti i moguće i poduzeti istraživanja alternativnih energija. Ali to također zahtijeva redistribuciju globalne izvora energije, tako da čak i zemlje koje nedostaje im mogu im pristupiti. Njihova sudbina ne može ostati u rukama prvog dolaze, ili logika najjača. To su važne probleme koji, da se na odgovarajući način riješiti, zahtijevaju od svih odgovornih svijest o posljedicama koje će protok na novim naraštajima, osobito mnogi mladi ljudi prisutni u siromasima, koji "tvrde da je aktivno sudjelovao njihovu odgovornost u izgradnji boljeg svijeta "[119].

50. To je globalna odgovornost, jer se odnosi ne samo energiju, već sve stvoreno, da se ne smijemo dopustiti nove generacije iscrpili svoje resurse. Čovjek je dozvoljeno da vježba *odgovorna Vlada o prirodi* čuvati, graditi i na to kultivirati u nove oblike i napredne tehnologije kako bi ona dostojno svibanj primiti i nahraniti ljude koji ga nastanjuju. Ima mjesta za sve na ovoj zemlji: na njemu čitave ljudske obitelji moraju pronaći sredstva potrebna za život u dostojanstvu, uz pomoć prirode, Božji dar za svoju djecu, i predanost svojih rad i inventivnost. No, moramo primijetiti kako ozbiljnu dužnost predati zemlju nove generacije u državi tako da i oni mogu živjeti tamo s dostojanstvom i dalje uzgaja. To podrazumijeva predanost odlučiti zajedno, "odgovornog promišljanja cestu ispred, s ciljem da se ojača ovaj '*savez između čovjeka i okoliš* koji bi trebao ogledalo kreativne ljubavi Boga, iz kojega potječemo i prema kojemu hodimo "[120]. To je nada da međunarodna zajednica i pojedine vlade znaju kako counter učinkovito korištenje aranžmana za okoliš koje su štetne za njega. To je također dužnost koje se poduzimaju od strane nadležnih vlasti, sve potrebne napore kako bi se osiguralo da se ekonomske i socijalne troškove koji proizlaze iz korištenja resursa okoliša su zajednički, naći na transparentan način, te su u potpunosti podržani od strane onih koji ne koristi, a ne od drugih populacija ili budućih generacija: zaštita okoliša, resursa i klime zahtijeva da se sve međunarodne vođe da djeluju zajednički i pokazati spremnost za rad u dobroj vjeri, poštujući zakon i solidarnost s najslabijim regijama svijeta [121]. Jedan od glavnih zadataka ekonomije je tek većina efikasno korištenje resursa, a ne zlostavljanja, imajući na umu da je pojam efikasnost nije axiological neutralan.

51. *Način na koji je čovjek okoliš utječu na to kako smo ono procesa i, obrnuto*. To se odnosi

na trenutni društvo za ozbiljno pregledati svoj stil života, u mnogim dijelovima svijeta, je sklona hedonizam i konzumerizam, dok se preostalih indiferentan na štete uzrokovane njima [122]. Trebate stvarne promjene u mentalitetu koji nas vodi na usvajanje *novi način života*", U kojoj potraga za istinom, ljepotom i dobrotom i zajedništva s drugima za zajednički rast su čimbenici koji određuju izbor potrošača, štednju i investicije [123]. Svaka lezija solidarnosti i građanske uzrokuje štetu za okoliš, kao i degradacije okoliša, pak, izaziva nezadovoljstvo u socijalnim odnosima. Priroda, posebno u naše vrijeme, tako je integriran u društvene i kulturne dinamike ne čine gotovo nezavisna varijabla. Širenje pustinja i nestajanje proizvodnju nekih poljoprivrednih površina također su posljedica siromašenja ljudi koji žive tamo i njihovu zaostalost. Poticanje gospodarskog i kulturnog razvoja ove populacije, ona također štiti priroda. Također, koliko prirodnih resursa su devastirane u ratu! Mir narodima i među narodima, također bi omogućiti veću očuvanje prirode. Privremena ograda resursa, posebice vode, može izazvati ozbiljne sukobe između ljudi koji su uključeni. Miran sporazum o korištenju resursa može zaštititi prirode i, istovremeno, i na dobrobit kompanije u pitanju.

Crkva ima odgovornost za stvaranje i provedbu ovog odgovornost, čak iu javnosti. I to je događaj ne samo za obranu zemlje, vode i zraka kao dar od svih stvorenja. Moraju posebno zaštititi uništenje čovjeka protiv sebe. Neophodno je da postoji nešto poput ekologije čovjeka, shvatiti u pravom smjeru. Degradacija prirode je usko vezan za kulturu koja oblikuje ljudsko društvo: kad 'ljudske ekologije' " [124] je poštovan u društvu, uključujući i ekologije, zaštite okoliša koristi od toga. Kao što su ljudske vrline komuniciraju jedni s drugima, tako da slabljenje takvih rizika na druge, tako da je ekološki sustav temelji se na poštivanju projekta koji uključuje i zdrav suživot u društvu je pravilan odnos s prirodom.

Za očuvanje prirode nije dovoljno da se miješaju s gospodarskim poticajima ili destimulansa, ili čak samo odgovarajuće obrazovanje. Da su to važne alate, ali *ključni problem je cjelokupni moral poduzeća održanoj*. Ako se ne poštuju pravo na život i prirodne smrti, ako to čini umjetna začeca, trudnoće i rođenja čovjeka, ako smo žrtve ljudskih embrija za istraživanje, zajedničko gubljenje svijesti završi koncept ljudske ekologije i s njom, ekologije okoliš. To je kontradikcija tražiti mlađe generacije poštovanje prirodnog okoliša, gdje je obrazovanje i zakoni ne pomažu im da se poštuju. Knjiga prirode je jedna i nedjeljiva, na strani okoliša kao i na strani života, seksualnosti, braka, obitelji, društvenim odnosima, u riječi integralnog ljudskog razvoja. Dužnosti imamo prema okolišu su povezani s dužnosti dugujemo se smatra osoba u sebi iu odnosu prema drugima. Ne tvrde svibanj biti jedan i drugi krše. Ovo je ozbiljan suprotnosti u stavovima i praksi danas, koja deprimira osoba, okoliš i narušava štete tvrtki.

52. Istina i ljubav koja se otvara vam se ne može proizvesti, možemo samo prihvatiti. Njihov krajnji izvor nije, niti može biti, čovjek, nego Bog, da On, koji je Istina i Ljubav. Ovaj princip je vrlo važna za društvo i za razvoj, kao ni jedno ni drugo može biti samo ljudski proizvodi, a isti poziv na razvoj pojedinca i naroda ne temelji se na jednostavnu ljudsku branitelja, ali upisane u planu da nas prethodi i čini za sve nas dužnosti koje mora biti slobodno prihvaćena. Što nas prethodi i da je - opstanak ljubavi i istine - pokazuje nam što je dobro i ono što čini našu sreću. *Mi smo tada pokazuje pravi put za razvoj.*

Peto poglavlje

SURADNJA

LJUDSKA OBITELJ

53. Jedna od najdubljih siromaštva koje čovjek može doživjeti je usamljenost. Ako ćemo gledati druge siromaštva, uključujući materijale, ustani iz izolacije, iz ne biti voljen ili poteškoća u ljubavi. Siromaštvo često su generirani od strane odbacivanja Boga, iz originalne tragičnog završetka u sebi čovjek koji misli da je dovoljno za sebe ili samo beznačajni i putnika, "stranac" u svemir formirana slučajno. Čovjek je otuđen, kada je sam ili je odvojen od stvarnosti, kada se daje do razmišljanja i vjerovanja u temelj [125]. Sve čovječanstvo je otuđen kada se oslanja na projektima samo ljudske, da ideologije i utopije lažni [126]. Danas čovječanstvo je mnogo više nego jučer interaktivni: to mora biti bliže pravo zajedništvo. *Razvoj naroda uvelike ovisi o priznavanju, kao jedna obitelj*, Rad u pravo zajedništvo i sastoji se od ljudi koji jednostavno ne žive jednu pored druge [127].

Pavao VI napomenuo da je "svijet je patnja za žele mišljenja" [128]. Izjava sadrži odlučnost, ali prije svega želja je novi val misli bolje razumjeti implikacije našeg bića obitelji, interakcije među narodima svijeta nas poziva na ovaj moment, tako da integracija odvija se u znak solidarnost [129] Umjesto marginalizacije. Takvo razmišljanje zahtijeva *kritička analiza i vrijednost kategorije izvješća*. To je obveza koja ne može biti učinjeno samo društvene znanosti, jer to zahtijeva unos znanja, kao što su metafizike i teologije, u prosvjetljen shvatiti transcendentni dostojanstvo čovjeka.

Ljudsko biće, kao duhovne prirode, odvija u međuljudskim odnosima. Više živi na autentičan način, zreliji čak joj osobnog identiteta. Nije izolirana čovjek koji se promiče, ali sam stavljanje u odnosima s drugima i sa Bogom važnost tih odnosa postaje presudno. Isto vrijedi i za ljude. Stoga je vrlo korisno za njihov razvoj na metafizičku pogleda na odnos među ljudima. U tom pogledu, razlog pronalazi inspiraciju i vodstvo u kršćanskoj objavi, u kojoj ljudska zajednica sama ne apsorpira osoba uništavajući autonomije, kao što se događa u raznim oblicima totalitarizma, ali vrijednosti dalje, jer se odnos između osoba i zajednica u cjelini na drugi cijele [130]. Kao obiteljska zajednica u sebi ne uništiti narod koji u njoj žive i kako same Crkve u potpunosti iskoristiti "novo stvaranje" (*Gal 6,15; 2. Korinćanima 5,17*) To je umetnuta kroz krštenje u svom dnevnom tijela, tako i jedinstvo ljudske obitelji sama ne otkazati osobe, narode i kulture, čini ih više transparentan jedan drugome, više ujedinjeni u svojim legitimne različitosti.

54. Predmet razvoja podudara s relacijskom uključivanje svih ljudi i svih naroda u zajednicu ljudske obitelji, koja je izgrađena na solidarnost na osnovi temeljnih vrijednosti pravde i mira. Ova perspektiva je ključno u odnosu između osvjetljenje lica Trojstva u onu božansku supstancu. Trojstva je apsolutno jedinstvo, kao i triju božanskih osoba se čisti relationality. Recipročni transparentnosti između božanskih osoba je puna i vezu jedinstva s drugim ukupno, jer je to apsolutno jedinstvo i jedinstvenost. Bog želi povezati nas s ovom stvarnost zajedništva ", jer kao što smo mi jedno" (*GV 17,22*). Ova jedinica, Crkva je znak i oruđe [131]. Odnosi između muškaraca kroz povijest su samo koristi od pozivanja na ovaj božanski model. In particular, *svjetlu otkriva otajstvo Presvetoga Trojstva* shvaćamo da je istina otvorenost ne znaci disperzija centrifuga, ali duboka penetracija. Ovo je također zajednički iskustva ljudske ljubavi i istine. Kao i sakramentalnom ljubav između muža i žene ih ujedinjuje duhovno u "jedno tijelo" (*Gn 2,24; Mt 19,5; F 5,31*) I dva koja su relacijski i voziti ih čini pravo, kao što je istina ujedinjuje duh zajedno i čini ih misle unisono, privlačenje i ujedinjuje ih u sebi.

55. Kršćanska objava pretpostavlja jedinstvo čovječanstva *metafizičko tumačenje koje dell'humanum relationality je bitan element*. Drugim kulturama i drugim religijama uči bratstvom i mira, te je, stoga, od velike važnosti za integralnog ljudskog razvoja. Postoje,

međutim, vjerske i kulturne stavove koji u potpunosti ne prihvati princip ljubavi i istine, a završava se istinski ljudski razvoj na rubnik ili čak spriječiti. U svijetu danas je traversed po nekim kulturama i vjerske publikacije koji nisu obvezujući čovjeka na zajedništvo, ali je otok u potrazi za individualne dobrobiti, samo se zadovoljiti očekivanja psihološki. Određene vjerske staza proliferacije malih skupina ili pojedinaca čak i vjerski sinkretizam mogu biti faktori disperzije i oslobođenje. Moguće negativne posljedice globalizacije je tendencija da se promovirati ovaj sinkretizam [132], Fueling oblike "religije" da su ljudi otuđeni jedni od drugih, umjesto da ih sastanku te ih udaljenosti od stvarnosti. U međuvremenu, još uvijek ponekad kulturnog i vjerskog naslijeđa žbuka kasta u društvu statičan, invazivnih tuđeg magične vjerovanje u ljudsko dostojanstvo, u stav podložnosti za okultne sile. U tim kontekstima, ljubavi i istine teško potvrditi, s štete na autentičnim razvoj.

Iz tog razloga, istina je, prvo, da se razvojne potrebe religija i kultura različitih naroda je i istinito, na drugi, što zahtijeva odgovarajući razlučivanje. Vjerska sloboda ne znači ravnodušnost vjerska i ne implicira da su sve religije jednake [133]. Razlučivanja o doprinosu kultura i religija je potrebno za izgradnju društvene zajednice poštujući zajedničkog dobra, pogotovo za one koji vježba političku moć. Ovo razlikovanje mora biti zasnovan na principu ljubavi i istine. Budući da su uključeni razvoj pojedinaca i naroda, ona će uzeti u obzir mogućnost emancipacije i uključivanje u pogledu doista univerzalne ljudske zajednice. "Svi su ljudi i svi ljudi", također je kriterij za procjenu kulturama i religijama. Kršćanstvo, religija "Bog s ljudskim licem" [134], Nosi u sebi kriterij.

56. Kršćanstvo i druge religije mogu dati svoj doprinos razvoju *ako je Bog pronalazi čak i mjesto u javnoj sferi* S obzirom na specifične kulturne, socijalne, gospodarske i, posebno, politike. Socijalni nauk Crkve je rođen na zahtjev ovaj "status građanstva" [135] Kršćanske vjere. Uskraćivanje prava na javno ispovijedati svoju vjeru i da rade tako da istine vjere obavještava svoga javnog života sam također ima negativne posljedice na pravi razvoj. Isključivanje religije iz javne kao i, s druge strane, vjerski fundamentalizam, spriječiti susret između ljudi i njihovu suradnju za napredak čovječanstva. Javni život je osiromašena i politička motivacija igra opresivne i agresivno. Ljudska prava ne svibanj biti ispunjeni ili zato što su oni lišeni zaklade nije prepoznat kao transcendentno ili osobne slobode. U sekularizma i fundamentalizma izgubit ćete mogućnost plodan dijalog i plodnu suradnju između razuma i vjere. *Razlog uvijek mora biti pročišćena u vjeri* A to vrijedi i za politički razlog, koji ne bi trebali vjerovati Svemogućeg. In turn, *religija uvijek treba biti očišćena od razloga* pokazivati svoj pravi ljudsko lice. Razbijanje tog dijaloga uključuje vrlo visoku cijenu za razvoj čovječanstva.

57. Dijalog između vjere i razuma može samo učiniti učinkovitijom djelo ljubavi u društvu te je najprimjereniji okvir za poticanje *bratske suradnje među vjernicima i nonbelievers* zajedničke perspektive radi za pravdu i mir čovječanstva. U Pastoralna konstitucija *Gaudium et spes* Vijeće oci izjavio: "Vjernici i nonbelievers općenito su u dogovoru u uvjerenju da sve što postoji na zemlji, moraju biti upućeni na čovjeka kao središte i vrhunac" [136]. Za vjernike, svijet nije posljedica slučajnosti i nužnosti, nego Božji naum je bio rođen ovdje da vjernici imaju dužnost ujediniti svoje napore sa svim muškarcima i ženama dobre volje drugih religija ili nevjernici, da je naš svijet je zaista božanski plan: da žive kao obitelj pod pogleda Stvoritelja. Manifestacija je pravilo za ljubavi i bratske suradnje vjernici i nevjernici je bez sumnje *supsidijarnost* [137] Dell'inalienabile izraz ljudske slobode. Supsidijarnosti je prije svega pomoći da osoba, kroz autonomije srednjeg tijela. Ova pomoć je ponudila kada osoba i socijalne igrači ne mogu učiniti za sebe i uvijek uključuje emancipacijske svrhe, jer promiče slobodu i sudjelovanje kao prihvaćanje odgovornosti. Supsidijarnosti poštuje dostojanstvo pojedinca, koji vidi osobu uvijek u stanju dati nešto za druge. Prepoznavajući u bitne naravi ljudske uzajamnosti, subsidijarnosti je najučinkovitiji

lijek protiv svih oblika očinski welfarism. To može dati račun za obje više artikulaciju planova i onda pluraliteta entiteta, i to za koordinaciju. To je, dakle, princip je osobito pogodna da vlada globalizacija i da krenu prema istinski ljudski razvoj. Da ne bi stvorili opasnu moć univerzalnog tipa monocratic, *vlada globalizacija mora biti podružnice* Podijeljen na nekoliko razina i na različitim razinama, koje surađuju jedni s drugima. Globalizacija je svakako treba autoritet, jer mjesta problem globalnog zajedničkog dobra da se u potjeru, takva vlast, međutim, moraju biti organizirane u podružnicu i polyarchic [138] A kako bi se izbjeglo kršenje slobode i kako bi bila učinkovita u praksi.

58. *Načelo supsidijarnosti mora biti strogo povezan s načelom solidarnosti i obratno* Jer ako supsidijarnosti, bez solidarnosti ponestane u društvenom, jednako je istina da bez solidarnosti, supsidijarnosti Aukcija nell'assistenzialismo da demeans nositelj potrebe. To opće pravilo treba uzeti u obzir velika kada se bave pitanjima vezanim uz *međunarodne razvojne pomoći*. Njima, iza namjere donatora, ponekad može držati ljude u stanju ovisnosti i čak i potaknuti lokalni domena i situacijama eksploatacije unutar zemlje pomogao. Ekonomska pomoć, da se doista takva, moraju biti skriveni motivi. Mora biti opskrbljen mimo koji uključuje ne samo vlade pogođenih zemalja, ali i gospodarskih aktera civilnog društva i lokalnih aktera nositelji kulture, uključujući lokalne crkve. Programa pomoći treba preuzeti sve karakteristike integrirane programe i osnova sudjelovanja. Ostaje istina da je najveći resurs treba iskoristiti kako bi se pomoglo u zemljama u razvoju i ljudskim resursima: ovo je pravi kapital rasti kako bi se osiguralo najsiromašnijih zemalja s uistinu neovisna budućnost. Zapamtite također da je, u ekonomskom polju, ključ potporu koja im je potrebna u zemljama u razvoju je da su omogućiti i poticati postupnu integraciju svojih proizvoda na međunarodnom tržištu, čime je moguće njihovo potpuno sudjelovanje u međunarodnom gospodarskom životu. Prečesto u prošlosti, pomoć je služio isključivo stvaranje marginalnih tržište za proizvode iz ovih zemalja. To je često posljedica nedostatka stvarne potražnje za ovim proizvodima je stoga potrebno da pomogne tim zemljama da poboljšaju svoje proizvode i bolje prilagoditi potražnji. Također, neki često bojala konkurencije iz uvoza proizvoda, uglavnom poljoprivrednih, iz ekonomski siromašnih. Ona međutim treba napomenuti da je za ove zemlje priliku da na tržištu ove proizvode često znači da osigura njihov opstanak u kratkoročne i dugoročne. Pravedan i uravnotežen međunarodne trgovine u poljoprivredi može donijeti koristi svima, kako na strani ponude od potražnje. Iz tog razloga, potrebno je samo trgovina orijentirana linije proizvodnje, ali da uspostavi međunarodnih trgovinskih pravila koja podržavaju i jačaju institucije razvoj financiranja kako bi se ta gospodarstva produktivniji.

59. *Razvoj i suradnja* mora pokriti ne samo ekonomsku dimenziju, ona mora postati velika *priliku da se upoznaju kulturnu i ljudsku*. Ako je predmet saradnje između ekonomski razvijenim zemljama ne uzimaju u obzir, kao što se ponekad događa, vlastitih i tuđih kulturnog identiteta čine ljudske vrijednosti, ne može uspostaviti bilo koji duboko dijalog sa građanima i siromašnih zemalja. Ako je potonji, pak, otvoren jednako i bez diskriminacije, na svaki kulturni program, nisu u poziciji da preuzme odgovornost za autentično razvoj [139]. Tehnološki naprednih društava ne treba mijesati s razvojem svoje tehnologije trebalo kulturne superiornosti, ali oni moraju sami otkriju pod ponekad zaboravljamo, da ih cvjetati tijekom povijesti. Rastuća tvrtka treba ostati vjeran onome što je uistinu ljudsko je u njihovim tradicijama, izbjegavajući automatski položimo mehanizama globalne tehnološke civilizacije. U svim kulturama postoje u jednini i više konvergencija etički izraz iste ljudske naravi, namijenjen je Stvoritelj, a da se etički mudrost čovječanstva zove prirodnih zakona [140]. Takav univerzalni moralni zakon je čvrst temelj svih kulturnih dijaloga, vjerski i politički pluralizam i omogućuje mnogostruke različitih kultura ne postaje odvojen od zajedničkog potraga za istinom, dobrotom i Bog pristupanje zakon napisan u njihovim srcima, da , je temelj svih društvenih konstruktivnu suradnju. U svim kulturama, gdje postoji

slobodan inertnost, sjene koje su pobjeći. Kršćanske vjere, koja je utjelovljena u kulturama transcendiraju, mogu im pomoći da rastu u druželjubivost i solidarnost u korist univerzalnog i globalnog razvoja zajednice.

60. U potrazi za rješenjima na trenutne ekonomske krize, *razvojne pomoći siromašnim zemljama moraju se tumačiti kao pravi instrument za stvaranje bogatstva za sve*. Što može pomoći projekt predviđaju rast vrijednosti, tako značajan - čak i gospodarstvo svijeta - kao što je podrška ljudima koji su još uvijek u ranoj fazi ili u ranim fazama svog gospodarskog razvoja procesa? U toj perspektivi, ekonomski razvijene države će nastojati izdvojiti veći dio svoje bruto domaćeg proizvoda za razvojnu pomoć, poštujući obveze o ovom pitanju su odvedene na razini međunarodne zajednice. Također će napraviti pregled politike socijalne pomoći i solidarnosti unutar njih, primjenjujući načelo supsidijarnosti i stvaranje sustava socijalne sigurnosti više integriran, uz aktivno sudjelovanje i privatnih aktera civilnog društva. Na ovaj način možete čak i poboljšati socijalne usluge i pomoći te u isto vrijeme, osim sredstava, uklanjanje otpada i rente i nepravedno, koji se dodjeljuju za međunarodne solidarnosti. Sustav socijalne solidarnosti, veće sudjelovanje i osoblje, birokratska manje ali ne manje koordinirani, bi iskoristavati toliko energije, sada mirovanju, za dobrobit i solidarnosti među narodima.

Mogućnost pomoći za razvoj može rezultirati iz efektivne oporezivanje tzv supsidijarnosti, koje će omogućiti građanima da odlučuju o raspodjeli dionica njihovih plaća porez državi. Izbjegavanje degeneracija partikularistički, ovaj svibanj biti korisna za poticanje oblike društvene solidarnosti odozdo, sa očitim prednostima također vezan uz razvoj solidarnosti.

61. Širu međunarodnu solidarnost izražava prvenstveno u nastavku za promicanje, čak i u uvjetima ekonomske krize *povećan pristup obrazovanju*, koja, s druge strane, bitno je učinkovitost te suradnje. Pojam "obrazovanja" se ne odnosi samo na obrazovanje ili obuku za rad, i važne izaziva razvoja, ali potpuno formiranje osobe. To bi trebao biti istakao je problematičan aspekt: educirati morate znati tko ljudske osobe, svojoj istinskoj prirodi. Pojava relativist pogled ove prirode predstavlja ozbiljne probleme u obrazovanju, osobito moralno obrazovanje i dovesti u pitanje nastavak na univerzalnoj razini. Popustljiv na takve relativizam, to postaje sve siromašniji, a negativne posljedice i na učinkovitost pomoći potrebnima populacije, koji ne samo da trebaju financijska sredstva ili tehničkih, ali i načine i sredstva za promicanjem obrazovnih ljudi u njihovu punu ljudskih ispunjenje.

Primjer relevantnost ovog problema je ponudio da nam fenomen *International Tourism* [141], Što može biti veliki faktor u ekonomskom razvoju i kulturnog rasta, ali može transformirati prilikom eksploatacije i moralne degradacije. Sadašnje stanje pruža jedinstvene mogućnosti za gospodarski razvoj, što znači da je novac tokova i porast u lokalnom poduzetničkom iskustvu značajan doseg kombinirati s kulturnim one, prije svega obrazovnog aspekta. U mnogim slučajevima se to dogodi, ali u mnogim drugim međunarodnim turistički događaj miseducation i za turiste i za lokalne ljude. Oni su često suočeni s nemoralnim ponašanjem, ili čak opaki, kao u slučaju tzv seks turizam, koji žrtvovali toliko ljudskih bića, čak i na mlade dobi. To je bolno je napomenuti da to često odvija uz potporu lokalne samouprave, uz šutnju onih iz kojih turisti i uz sudjelovanje brojnih praktičara. Čak i kada je riječ o tome, međunarodni turizam, mnogo puta, živio je u potro i hedonistički, kao utaje i organizacijske aranžmane su karakteristične za zemlje porijekla, tako da se ne promoviraju pravi susret između naroda i kultura. Mi tada mora razmišljati o bilo kojoj vrsti turizma koji može promovirati pravi uzajamnog razumijevanja, bez oduzimanja prostora za odmor i zdrave zabave, turizma ove vrste je povećan, zahvaljujući čvršću vezu s iskustvima međunarodne suradnje i razvoju poduzetništva.

62. Drugi aspekt zaslužuju pozornost, koja se bavi ljudskim integralni razvoj, je fenomen *Migracija*. Prilično impresivni da se broj ljudi koji su uključeni u socijalni, ekonomski, politički, kulturni i vjerski podiže, za dramatične izazove koje predstavlja za nacionalne i međunarodne zajednice. Možemo reći da smo pred važan društveni fenomen u prirodi, koje zahtijevaju snažan i daleko-sighted politika međunarodne suradnje kako bi se na odgovarajući način riješiti. Ova politika mora biti razvijena iz bliske suradnje između zemalja iz kojih migranti i zemljama u kojima dolaze, moraju biti popraćeni odgovarajućim međunarodnim standardima sposoban usklađivanja različitih zakonodavnih okvira sa cilju zaštite prava i potreba pojedinaca i imigrant obitelji i, u isto vrijeme, one luka iste tvrtke emigranta. Niti jedna zemlja može razmotriti mogućnosti da sam nositi s problemima migracija našeg vremena. Svi smo svjedoci teret patnje, teškoća i težnje da se prati migracije. Fenomen je poznat, upravljanje je komplicirano, međutim, ostaje utvrdio da strani radnici, bez obzira na poteškoće vezane uz njihovu integraciju, čine značajan doprinos gospodarskom razvitku zemlje domaćina s njihovim radom, kao i da se od Zemlja porijekla zahvaljujući doznakama. Očito, ti radnici ne mogu se smatrati roba ili samo rad. Postoji, dakle mora biti tretirana kao bilo koji drugi čimbenik proizvodnje. Svaki migrant je ljudska osoba koji je, kao takav, ima neotuđivih temeljna prava koja se moraju poštivati sve i u svakoj situaciji [142].

63. S obzirom na probleme u razvoju, ne možemo istaknuti izravnu vezu između *Siromaštvo i nezaposlenost*. Siromašnih u mnogim slučajevima su rezultat *povredi dostojanstva ljudske radne snage* budući da su ograničene mogućnosti (nezaposlenost, pod rada) ili zato što su zapisane, "prava koje teku iz nje, osobito pravo na pošteno plaća, sigurnost osoba i radnika i njegove obitelji" [143]. Dakle, već 1. svibnja 2000, moj prethodnik *Ivan Pavao II*, Blaženoga memorije, povodom jubileja radnika, pozvao na "globalno koalicije za pristojan posao" [144], Poticanje strategija Međunarodne organizacije rada. Na ovaj način, dao oduševljen odgovor na ovu moralne svrhe, kao što su unos domaćinstava u svim zemljama svijeta. Što znači riječ 'pristojan' primjenjuje na posao? To znači da rad koji bi, u svakom društvu, bilo da izraz bitnih dostojanstva svakog čovjeka i svaku ženu: slobodno izabrani rad, kombinirajući učinkovito raditi muškaraca i žena, razvoj svoje zajednice, posao koji, u Tako se omogućava radnicima da se poštuje bez ikakve diskriminacije, omogućavajući rad kako bi se zadovoljile potrebe obitelji i educirati svoju djecu bez da sami prisiljeni raditi, posao koji će omogućiti radnicima da organizira slobodno i da imaju reći, djelo što ostavlja dovoljno prostora kako bi pronašli svoje korijene u osobne, obiteljske i duhovnog rada koji osigurava da radnici došli odbor pristojno stanje.

64. Razmišljajući na temu rada, također treba podsjetiti na hitnu potrebu za *sindikata*Je uvijek poticaj i uz potporu Crkve, otvoren za nove perspektive, koji se pojavljuju na poslu. Po prevladavanje ograničenja sindikata, sindikati su pozvani da se brinula o novim problemima našeg društva: Mislim, na primjer, da je set pitanja koja društveni znanstvenici prepoznati konflikt između radnika i osoba -- osoba trajati. Bez potrebe da se uda za ideju o budućnosti pomak od središnjost radnika na središnjost potrošača, no čini se da je ovo tlo za inovativne sindikata iskustvo. Globalni kontekst u kojem se on ne posao također zahtijeva da nacionalna sindikalna organizacija, uglavnom zatvorena u obrani interese svojih članova, i gleda prema ne-članove, a posebice prema radnicima u zemljama u razvoju, socijalna prava, gdje su često povrijeđena. Obrana od tih radnika i potaknuti kroz odgovarajuće kanale na zemlje porijekla, omogućit će sindikati označite pravi etičkih i kulturnih razloga koji su im dozvoljeno, u različitim društvenim kontekstima i rada, biti odlučujući faktor za razvoj. To je još uvijek vrijedi tradicionalni nauk Crkve, koji predlaže razlikovanje uloge i funkcije između sindikata i političke. Ova razlika će omogućiti sindikata u civilnom društvu identificirati najprikladnije za njihov kontekst potrebne mjere za zaštitu i promicanje u svijetu rada, posebice za radnike nisu zastupljene i eksploatirana, čija gorko rastresen mimo

očiju uvjet je često ignorirana